

II.
C.23428.
g.141

23428 II C. g.

SERGE MARIJE,

prečiste Device.

Bratam in sestram
Marijniga presvet. Serca
z oziram
na podružnico te bratovšine

p r i
SV. PETRU V LJUBLJANI.

spisal
L. Jeran.

Z eno podobo.

Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga Skonjstva.

V Ljubljani 1859.

Naprodaj pri *Matiju Gerberju*.

STROUHALSKY

precise Device

Printed in Austria

Mathematical Project. Series

1873

an addendum to history

STROUHALSKY

J. Strouhal

Prague 1873

Published by the State Printing Office

Nektere besede

od

BRATOVŠIN.

Naš Zveličar je rekel, kjer sta dva ali kjer so trije v njegovim imenu zbrani, de je on sam v sredi med njimi (Mat. 18, 20). On je obljubil, de bo take zedinjene prošnje Bog uslišal, naj ga prosijo, kar koli hočejo.

Take družbe in edinstva so pobožne bratovšine, v katerih se jih na tavžente in milione sklépa, de bi z združeno molitvijo, z lepimi zgledi, pogostnišim in pobožnišim prejemanjem svetih zakramentov veči moč dobili, in se kakor v sveti vojski zoper svoje sovražnike: posvetnost, mesenost in satana vzdignili, in jih s premagovanjem samih sebe premagali, ukrotili in pod Božjo postavo podvergli.

Posvetni ljudje se v neštivilne družbe sklepajo, de bi kej dobička spravili, nekaj malo lažnjiviga veselja vžili; cele trôpe se jih podí na ples, svojo nenasitljivo poželjivost past; drugi tavajo v pregrešnih družinah od pivnice do pivnice in si išejo tovaršev, ž njimi vred nesrečnemu maliku, trebuhu, streči. Z britkostjo v sercu moramo viditi, de se hudovoljni sinovi kershanskih staršev celo pred Božjimi hišami v trope zbirajo in norčujejo, v tem ko bi mogli v cerkvi živiga Boga moliti, ali Božji glas zveličanja poslušati. V cerkvi se skrivnosti godé, pred kterimi angeli trepečejo; se beseda Božja razlaga, ktera je studenec večniga življenja, in ti nesrečni v celih trumah terdovratno ta visoki dar sprave zaničujejo, kakor nekdej na gori mertvaških gláv uni pod križem, ki so se zaničljivo na križ v terpečiga Zveličarja ozérali, se mu posmehovali in vanj pljuvali.

Zakaj bi se tedaj kristjani svete volje ne zbirali v svete družbe, v kterih si kakor bratje in sestre nasproti pomagajo,

tiste čednosti ohraniti in perdobiti, ktere so nar hujšim nevarnostim podveržene, za keršansko popolnamost si prizadevati, in ubogim v greh pogreznjenim dušam pomagati iz njih nesreče?

Pomočki k tem bogoljubnim namenam niso nobeni drugi, kakor tisti, ki jih sveta Cerkev perporočuje, namreč: molitev, podučevanje in spodbudovanje, prejemanje svetih zakramentov, klicanje Marije in svetnikov, lastno zatajevanje i. t. d. De tedaj pobožne bratovšine duhu keršanstva niso nasprotne, ampak njemu čisto in popolnoma permerne in vgodne, se že iz rečeniga vidi, še bolj pa od tod, ker so bratovšine od svete keršansko-katoliške Cerkve sprejete, poterjene in priporočevane.

Cerkev je bratovšine dobro preiskala in prevdarila, jih z obilnimi duhovnimi dobrotami obdarovala, in nektere zmed njih v matere-bratovšine ali poglavitne bratovšine povzdignila. Matere bratovšine imajo oblast, podružne bratovšine napravljati, jih sebi perdruževati, in jim rav-

no tiste duhovne dobrote deliti, ktere same od svete Cerkve imajo, kar se zgodi s škofovim pervoljenjem tistiga kraja. Takó, postavimo, ima mati bratovšina Marijniga neomadežaniga Serca v Parizu na Francoskim silo veliko poddružnih bratovšin po vsim svetu.

Ako bi se komu čudno zdelo, de je toliko bratovšin, naj pomisli, de ni nobeden vabljen, se v vse bratovšine zapisati; kolikor več pa je pomočkov za različne okolišine in mnogotere potrebe različnih ljudi in časov, toliko bolj se razodeva neskončna ljubezen in neizmerno usmiljenje Pastirja, kteri ne jenja iskati in zveličevati, kar je zgubljeniga. Svet se ne per-toži kmalo zoper mnogotere razveseljevanja in kratkočase, tudi so mu ljube in drage različne jedi in pijače; zakaj bi pa duši ne pervošil mnogoterih pomočkov, s kterimi se zamore v dobrim ohraniti in poterditi, v ljubezni Božji rasti, ali tudi drugim k temu pripomoči?

Dobro je pa treba vediti, de bratovšine niso nikakoršne čednosti samo na sebi,

ampak le perpomočki k čednostim. Vsak dobro vé, ko bi kdo tudi v veliko bratovšinah zapisan bil in vse obmolil, ako bi pa v smertnim grehu živel, de bi ga vse to ne moglo od pogubljenja otéti. Bratovšine imajo biti pomočki k zatajevanju samiga sebe, k ponižnosti, poterpežljivosti, čistosti, zvestimu spolnovanju dolžnost svojiga stanù, k pokoršini, k ljubezni do Boga in bližnjiga, k pokori grešnikov. In taki pomočki so one tudi v resnici, kakor so se ob vsih časih poterdile. One so perpomočki, ki jih sveta Cerkev sicer ne tirja, vender pa perporočuje, ki k zveličanju sicer niso potrebni, vender pa koristni in perpomogljivi; torej je tudi spolnovanje njih postáv radovoljno in nikogar pod greham ne veže.

Kar sploh od bratovšin veljá, to veljá tudi posebej od bratovšine Marijniga presvetiga, neomadežaniga Serca. Njen sad, spreobrnjenje brezštevilnih grešnikov, nar boljé spričuje njeno dobroto.

Začetek in namen matere bratovšine Marijniga presvetiga Serca.

Začetek te bratovšine je bil pri Marii Devici, imenovani Zmagovavki, v mestu Parizu na Francoskim. Mož, kteriga je bila previdnost Božja k temu odmenila, je duhovni pastir tiste cerkve, gospod Difriš-Dêženèt, ki zdaj, ko se te bukve pišejo, še živi. Desiravno je prečudni začetek té bratovšine že v družih slovenskih bukvah razložen, je vendar k namenu potrebno, ga tudi tukaj ob kratkim razložiti.

Duhovnija (fara) Marije Device Zmagovavke je v sredi velikiga mesta Pariza, vsa obdana z glediši in hišami za posvetno razveseljevanje. Od 1830. do 1840. leta je bila ognjiše vsih prekucij in vse gnusobe. V tacih okolišinah je bila merzlota in celó sovraštvo do svete vere toliko naraslo, de se duhovni v svoji lastni duhovni niso smeli v duhovski obleki perkazovati. Farna cerkev je bila tudi o naj vikših praznikih pušavi podobna; šteje namreč duhovnija do 27 tavžent ljudi, vendar je bilo v letu

1835 le samo 720 svetih hostij razdeljenih. Gnusoba je bila tolika, de so tudi na pragu smerti svete zakramente zaničevali.

Ves trud in vse prizadevanje, delo in molitev gorečiga in pobožniga pastirja takimu merzlimu in posvetnimu življenju ni móglo kej. Nejevera in pregrešno življenje se je tako močno razširjalo, de je bilo viditi, kakor de bi za bolezen teh duš nobeniga zdravila več ne bilo.

Gospod pa se je vender usmilil, je odperl zaklade svoje gnade, in jél to nerodovitno pušavo obdelovati. Pomoček k temu svetimu namenu je bilo obnovljenje bratovšine Marijniga presvetiga Serca. Začetnik sam od tega takole piše:

„3. grudna 1836 sim svete skrivnosti obhajal na altarju, kteriga sim od tistihmal prečastitimu in neomadežanimu Sercu posvetil. Moje serce je bilo v spominu prežalostniga stanú meni zročnih duš in petletniga prizadevanja brez sadú — v nar globokejši bolečino zatopljeno. Kar me misel navdá, svojo duhovnijo presvetimu in neomadežanimu Marij-

nimu Sercu posvetiti, de bi se po-
 njeni prošnji spreobrnjenje grešnikov do-
 seglo. To misel sim kakor razmišljenje iz
 glave izbil, ker se mi ni nič permerna
 zdela. Pa spet se je povernila, in se mi
 je pri vsem nasprotovanju do predglasja —
 sanktusa — vrinovala. To vedno vsilovanje
 mi je težavo, nepokoj in razmišljevanje
 delalo, bil sim žalostin in sim Boga prosil,
 me te misli popolnoma rešiti, de bi zamo-
 gel brez motenja sveto opravilo opravljati.
 Bil sim res rešen. Še le h koncu zahvale
 se me je ta misel spet lotila, in pa tako
 živo, de so bile vse moje moči vanjo ober-
 njene. Premišloval sim po vsih stranéh,
 pa zdela se mi je ta misel le nekako
 poverhno, skrivnostno pobožnikarstvo, ki
 bi bilo neprimerno, duhu vredne misli in
 sercu pokoj dajati. Vse prizadevanja pa,
 se tega znebiti, so bile zastonj, in utrujen
 nasprotvanja, sim se podal. Moje pervo-
 ljenje tedaj ni bilo radovoljno, ampak per-
 siljeno in brez zaupanja. Mislil sim si:
 „Je vender le pobožnost k Marii Devici,
 ki utegne dober nasledek imeti; bom po-

skusil.“ — Ko v svoje stanovanje pridem, sim jél postave bratovšine spisovati, vender še zmiraj z namenam, se te misli znebiti. Postave so bile kmalo skupaj. Tako je.“

„Ne tedaj jest sim začetnik matere bratovšine, Bogu samimu gre čast in hvala, ker moj duh in moje serce nista ime-la nič tistih lastnost, ktere bi me bile k temu početju naklonile. Ravno nasprot, moram Boga in Marijo odpušenja prositi in spoznati, ako ravno sim otrok Marije in od perve mladosti navajen, jo za nar ljubeznjivši mater ljubiti in častiti, de pa vender na češenje njeniga presvetiga Serca nisim nikoli mislil i. t. d.“

10. grudna duhovni pastir postave bratovšine vikšimu škofu v poterditev zročí, in dobí privoljenje, pobožnost naslednji dan — 3. nedeljo v Adventu, začeti. Oznani tedaj po pridigi, de bo zvečer ob sedmih opravilo v ta namen, de bi od Božjiga usmiljenja na prošnjo Marij-niga Serca spreobernjenje grešnikov spro-sili, in opomni pričujoče, de naj bi peršli. — Bilo je pričujočih le malo, in ni bilo

upanja, de bi se to naznanilo dalje razširilo, ker so ljudje le od denara in kratkočasov govorili, ne pa od tega, kar se je v cerkvi godilo. Torej duhoven žalosten gre z léce. Bog pa mu serce poterdi, ko se namreč v žagrad verne, prideta za njim dva štacunarja, ki jih sicer ni bilo v cerkvi viditi, se spovesta in sta od tistihmal dobra kristjana. Ona sta bila začetek Božjih usmiljenj in neštivilnih gnad, ktere je bil Gospod tej bratovšini prihranil.

Popoldne se začne pobožnost z večernicami Matere Božje. Pričakoval je duhovni pastir kakih 50 do 60 ljudi, prišlo jih je pa 400 do 500. Le o nar večih praznikih jih je bilo toliko v cerkvi.

Pri večernicah so bili ljudje mirni, pa merzli in vnémarni. Ko pa duhoven potem namen in postave bratovšine razklada, so se močno vnéli in jeli svoj nesrečen dušni stan čutiti. To se je zlasti pri litanijah pokazalo, ker so besede: „Pribežališe grešnikov,“ in „Zanesi nam o Gospod,“ ljudje sami iz svojiga nagiba trikrat zaporedama ponovili.

Duhovna, ki je pred sv. Rešnjim Telesam klečal, take znamenja skesanja močno v serce ginejo, začne k Materi Božji zdihovati, de naj reši te uboge grešnike, ki jo svoje pribežališe imenujejo, in de naj sprejme to bratovščino pod svojo brambo. V znamenje pa, če je to Bogu dopadljivo, poprosi natihoma za spreobrnjenje nekiga velikiga terdovratniga grešnika in obljubi, de bo drugi dan v Marijnimu imenu k njemu šel.

Ta mož je bil še minister kralja Ludovika XVI., spačen z nauki napčnih modrijanov, že 80 let star, in od svojiga petnajstiga leta čisto brez vsake vere. Bil je že slep in skoz več mescov bolan, vendar od sv. zakramentov nič ni hotel slišati; že desetkrat je duhoven k njemu priti skušal, pa ni bilo perpušeno. Tudi zdaj, 12. grudna, so ga hotli odpraviti, ali duhoven ni hotel odstopiti in je silil, de ga morajo k bolniku pustiti, kar se je tudi res zgodilo. Ko nekoliko prijazno spregovorita, reče bolnik: „Gospod oče, blagoslovite (žegnajte) me, prosim

vas!“ — Ko mu to željo spolni, reče bolnik: „O kako dobro mi dé vaše obiskanje! Viditi vas ne morem, pa vašo pričujočnost čutim. Odkar ste per meni, čutim mir, pokoj in serčno veselje, kakoršniga še nisim imel.“ Lahko ga je bilo tako omečeniga k spovedi napraviti, kar se je tudi precej zgodilo. Živel je še do 10. maltravna v veliki spokornosti, ljubezni do Boga in zaupanju na Božje usmiljenje. Čemu drugimu, kot močni prošnji Marije Device je to spreobrnjenje perpisovati? Spreobrnjenje tako terdovratniga grešnika je bilo očitno spričevanje, de je djanje in prizadevanje té vnovič zbudjene bratovšine Bogu dopadljivo.

To se je tudi v kratkim pokazalo. Kmalo se je v tisti duhovni vse spremenilo; ljudje so začeli lepši živeti, k Božji službi pridniši hoditi, svete zakramente prejemati in godile so se prečudne spreobrnjenja. *)

*) Permeri: „Handbuch zum Gebrauche d. Mitgl. der Erzbruderschaft des heil. und unbefl. Herzens Mariä.“ Vom Dufriche Desgenettes. Einsiedeln 1843. Tudi: „Annalen d. Erzbrud.“

Iz prejemanja svetih zakramentov za velikonočni čas se vidi nagla in velika sprememba. Zmed 26 do 27 tavežent ljudi tiste duhovnije jih v letu 1835 o veliki noči ni bilo več kot 720 per sv. Obhajilu. Toliko je bila vera opešala. V letu 1838 pa jih je prejelo že 12 tavežent velikonočno sv. Obhajilo, in čezdalje je bilo bolje. Pa ne le samo od dušnih, tudi od telesnih bolezin je bilo njih veliko čudama ozdravljenih. Zavolj tako obilniga sadú ta bratovšina ni bila v Rimu le samo poterjena, ampak z razpisam od 24. mal. serpana 1838 tudi v poglavitno ali mater-bratovšino povzdignjena, ki ima oblast, po vsim svetu poddružne bratovšine imeti.

Neizrečeno naglo se je ta bratovšina po Francoskim in po vsim svetu razširila. Ze v 2 letih je bilo samo v Parizu 58962 va-njo zapisanih in imela je tudi drugod že 187 poddružnic ali pridruženih bratovšin. Od vsih strani so terdovratne grešnike v molitev materi-bratovšini perporočevali, in velikrat so bili že tisti dan ne-utegama omečeni, ko se je molilo za nje,

in so bili v molitev bratam in sestram perporočeni. In verni, kjerkoli so od te bratovšine slišali, so jo veseli sprejeli. Misionarji so jo med divjaki napravljali, ki so jih spreobrnili in sprosil so z njo pogostama spreobrnjenje naj terdovratniših nejevernikov. V letu 1851 je štela mati bratovšina že nad 16 milionov tovaršev, in 10 tавžent tri in trideset poddružnic. Po vsih krajih se tedaj vzdiguje glas in vpitje za terdovratne grešnike k Bogu, ki noče pogubljenja grešnika, temuč de bi se spokoril in živel, in to klicanje Marija zbira in ga daruje Njemu, ki je neskončno usmiljen.

Namen te bratovšine.

Namen te bratovšine je češenje presvete Marije Device, ali kar je ravno to: češenje njeniga neomadežaniga Serca, povikšanje keršanskiga življenja, in zlasti spreobrnjenje grešnikov na prošnjo milostne Marije. — Ko pa Marijno Serce častimo, ne mislimo si toliko njeniga teles-

niga serca, ampak veliko več njeno duhovno Serce, t. j., postavimo si pred oči njeno popolnoma nebeško življenje, njene visokosvete misli in želje, njene nadzemeljske zamišljenja, njeno pregoreče hrepenenje k Bogu, njeno silno veliko ljubezin do Boga in prečudno žejo za vsih ljudi srečo in zveličanje, njeno neizrečeno gnanje za spreobrnjenje ubozih grešnikov, njene jasne in dobrotne namene, njene presvitle čednosti in lepe lastnosti. Vse to ima v njenim presvetim Sercu svoj sedež, v tem prečudno lepim Sercu, kteriga je Bog Oče zmed vsih serc za svojiga Sina izvolil, in ga sveti Duh za njegovo stanovanje z vsimi nebeškimi lepotijami ozaljšal. To duhovno Serce nar lepši Device in nar čistejši Matere nam je pred očmi imeti, se veseliti in čuditi nad njegovimi nebeškimi lastnostmi, in se s svojim življenjem, kolikor nam je mogoče, njenimu življenju bližati. To je pravo češenje njeniga presvetiga Serca.

Začetek

podružne bratovšine Marijniga presv. Serca pri farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Že od nekaj let sem sta si rajnki gospod Ignaci Bernbaher in častni brat David pri Ljubljanskih OO. frančiškanih prizadevala bratovšino Marijniga neomadežaniga Serca razširiti, ali podružnice te bratovšine do leta 1852 na Krajskim ni bilo nobene. Pervo so napravili visokočastiti duhovni pastir gospod Matevž Svetličič v predmestni duhovni sv. Petra v Ljubljani.

Vpervič so dobili pervoljenje od prečastitljiviga Ljubljanskiga škofijstva, tako bratovšino napraviti (21. kimovca 1851).

Po tem so postave te nove podružnice tudi v Pariz poslali, ter jo k materi-bratovšini Marije Device Zmagovavke v Parizu pridružili. (Dopis iz Pariza od 20. grudna 1851.) Prečastitljivo Ljubljansko škofijstvo je pridruživno pismo sprejelo in nekatere okolišine bolj natanko določilo z

odpisama od 16. in 29. sveč. 1852, in tako je bila podružnica ustanovljena. Skorej ob ravno tistem času se je začela podružnica v Mengšu, malo poznejši tudi v Selcih, in l. 1853 na Jezeru pri Marii D. na Gorenškem. Tedaj so dosihmal 4 na Krajskim.

P o s t a v e

Šent-Peterske podružnice.

Bratovšina presvetiga in neomadežaniga Serca Marije Device per farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani je podružnica matere-bratovšine Marijniga presvetiga in neomadežaniga Serca, ki je pri farni cerkvi blažene Marije Device Zmagovavke v Parizu.

Namen te bratovšine je ravno tisti, kteriga si je mati-bratovšina odločila. Ta namen je namreč:

1. *Presvetimu in neomadežanimu Sercu blažene Marije Device sinovsko češenje, ljubezin in vdanost skazovati.* Tako skazovanje se godí s tem, *de naj bratje in sestre vse svete opravila, do-*

bre dela in molitve z zasluženjem pre-svetiga Marijniga Serca sklepajo, in ravno s tem trojedinimu Bogu in Božji-mu Sercu Jezusovimu móljenje (Božjo čast), ljubezen, vérnost, pokoršino in pobožnost darujejo.

2. *Je namen te bratovšine, sprostiti, de bi vsakteri grešniki od neizmerniga Božjiga usmiljenja po zasluženju in prošnji blažene Marije Device s češenjem in v pomoč klicanjem njeniga preusmiljeniga Serca poboljšanje in spreobrnjenje dosegli.*

Pomočki, ki si jih je bratovšina v doségo tega namena odločila, so: očitne svete opravila pri bratovskim altarju, in vsakdanje posebne molitve družnikov.

Očitne svete opravila so:

1. Slovesna sveta maša pri bratovskim altarju s kratko primerno pridigo zjutraj, kakor se bo poprejšno nedeljo oznanilo, in popoldan po keršanskim nauku lavrentanske litanije ob vsih bratovskih praznikih, to je, v nedeljo pred Septvagezimo, ki je

veliki praznik matere-bratovšine, in ob vsih praznikih Matere Božje, ki so v Ljubljanski škofii zapovedani.

2. Sveta maša pri bratovskim altarju v praznik 7 žalost Matere Božje; spreobrnjenja sv. Pavla (25. pros.); sv. Marije Magdalene (22. mal. serp.), in saj vsako prvo saboto sleherniga mesca skoz leto, ravno tako skoz celo osmino prečistiga spočetja Marije Device. Sicer pa bo več ali manj svetih maš, kakor bo bratovšina pomočkov imela.

3. Litanije Matere Božje ob vsih sabbotah skoz leto permerno uro popoldan, in po litanijah vselej 5 očenašev in češena-Marij za spreobrnjenje grešnikov.

Vsakdanja molitev družnikov je ena češena-Marija s pristavkam: O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas! ki naj se zvesto obmóli.

Opomnijo se pa tudi bratje in sestre, de naj skerbijo, pogosto zakramente sv. pokore in presv. Rešnjiga Telesa vredno prejemati, in naj sad tega prejémanja večkrat za spreobrnjenje grešnikov Bogu vsigamogočnimu pobožno darujejo.

Duhovni pastir (fajmošter) pri sv. Petru je za vselej vodja te poddružne bratovšine. Njegovo opravilo, in z njegovim pervoljenjem opravilo njegovih gospodov pomočnikov (kaplanov) je:

1. Verne zapisovati, kateri želijo k bratovšini perstopiti.

2. Bratovske duhovne opravila vladati in ljudstvu oznanovati.

3. Zapisovati pobožne darove vernih, razdeliti maše, skerbeti za ozaljšanje bratovskega altarja in njegove naprave, in za druge potrebne reči.

4. Vsakoletne prihodke in izdatke zapisovati, in ob letu soštete imeti, ako bi jih hotlo visoko škofijstvo viditi.

5. Varovati, de se te postave brez pervoljenja visokočastitiga škofijstva ne prenejajo in ne kazijo.

Kaj se družnikom Marijniga neomadežaniga Serca posebno perporočuje.

Kar je vsaciga človeka dolžnost, to bratovšina Marijniga prečistiga Serca svojim otrokam še posebej perporoča, namreč

za čistost serca skerbeti, ker ta lepa čednost človeka posebno Marii perkupi in ga njene brambe vredniga stori. Dalje naj vsi skerbé, goreče hrepenenje po zveličanju duš v svojim sercu vnemati, ter pomnijo visoke cene, za katero jih je Sin Božji na križu odkupil. Iz tega namena naj si bratje in sestre prizadevajo:

1. Se nasproti z dobrim zgledam in pohlevnim opominovanjem od hudiga odvrtačevati in k dobri mu buditi;
2. starši, gospodarji, gospodinje naj si prizadevajo svoje otroke, posle, delavce keršanskiga življenja vaditi, jih k pobožnimu obiskovanju Božje službe resno perganzati; pijančevanja, ponočevanja in pregrešniga znanja svojih podložnih nikakor ne terpeti;
3. keršansko skerbljivost za dušne potrebe bolnikov imeti;
4. ubogim po svoji moči pomagati, in s telesno pomočjo tudi dušno sklepati ter jih h keršanskimu življenju opominjati;
5. mertvih ne pozabiti.

Odpustki

za družnike Marijniga Serca.

Opomin. Odpustki so le odpušenje čas-
nih štrafing, ktere bi mogel spokornik še
terpeti, ki je že z zakramentam svete pokore
v stan posvečujoče gnade Božje prestavljen.
Pri odpustkih se tedaj ne odpušajo grehi, ne
večne štrafinge, ker to mora že v spovedi od-
pušeno biti, in človek mora biti v stanu gnade,
ako hoče odpustke zadobiti. Zlasti se odpustki
ne morejo doseči, dokler storjena škoda koli-
kor je mogoče, ni poravnana, dano pohujša-
nje popravljeno, odvzeto blago ali dobro ime
povernjeno, sovraštvo odpravljeno, pregrešno
znanje opušeno, in kar je družiga enaciga.

Bratje in sestre te bratovšine, ako se
skesano spovejo, sv. Rešnje Telo vredno
prejmejo, in v namen sv. Očeta v kaki
cerkvi molijo, zadobijo :

A. Popolnoma odpustke: 1. V
dan zprejetja v bratovšino; 2. vsak rojstni
dan ali god; 3. v nedeljo pred septvage-
zimo; 4. noviga leta dan; 5. na svečnico;
6. v dan Marije Device oznanjenja; 7.
rojstva; 8. vnebovzetja; 9. čistiga spočetja;

10. sedem žalost; 11. spreobrnjenja svetiga Pavla; 12. svete Marije Magdalene; 13. sv. Jožefa; 14. sv. Janeza Kerstnika; 15. vsak mesec dvakrat ob radovoljnih dnevih, ki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti; 16. ob smertni uri, ako se skesano spovedo in sv. Rešnje Telo prejmejo; ali ko bi jim tega ne bilo mogoče, če presveto ime Jezus z besedo ali v sercu kličejo.

B. Nepopolnoma odpustki. Pri vsih bratovskih cerkvenih opravilih in očitnih molitvah, ki se opravljajo pri bratovskim altarju matere-bratovšine ali pa kake podružnice, dobí vsak pričujoč, če tudi ni v bratovšini zapisan, vselej pet sto dni odpustkov, pa le takrat, ako on pri takih opravilih za terdovratne grešnike pobožno moli. — Take opravila so pri podružnici sv. Petra v Ljubljani: sv. maše o prasnikih Matere Božje, nekterih drugih svetnikov, kakor se vselej oznani, maše z žegnam ob sabotah skoz leto in pa litanije ob sabotah in odločenih praznikih popoldne po keršanskim nauku.

Ti odpustki so nekaj od papeža Gregorja XVI., nekaj od sedanjiga sv. Očeta Pija IX. pobožnim vernim podeljeni.

Še nekteri opomini.

1. De bratovšina svoj namen doseže, naj bodo njeni družniki kakor od Jezusa in njegove Matere Marije najéti zvesti delavci, katerim ni nič svetejšiga, kakor nedolžne greha varovati, in grešne na pot pokore zavračevati. Ali ni grešnik nar nesrečniši stvar pod milim nebam? „Ko bi grešnik spoznal; kako hudobno in grenko je, Gospoda Boga zapustiti, gotovo bi nikoli ne grešil,“ govori sv. Duh po Jeremiju preroku 2, 19. Kako dobro in Bogu dopadljivo delo je tedaj, takim nesrečnim zgubljenim nazaj na pot zveličanja pomagati; — pa ne le samo tem, ampak sploh vsim, ki so deleč od Boga, nevérikam in krivovercam.

Bratam in sestram naj bo tedaj perporočeno, molitev sv. Bernarda: „Spomni se, o preusmiljena Devica“ i. t. d., vsak dan za se in za grešnike moliti, pogo-

sto sv. zakramente prejemati, ubogajime dajati, kateri premorejo, z rés keršanskim življenjem dobre zglede dajati, zlasti praznike bratovšine v prid za grešnike obračati.

2. Prazniki bratovšine so: Praznik Marijniga Serca (v nedeljo po osmini veliciga Šmarnja); nedelja pred septvagezimo, in zgorej imenovani prazniki, ob katerih so popolnoma odpustki. Verh tega tudi sabote skoz leto, zlasti vsaka perva sabota v mescu. Ob sabotah je posebno dobro, de družniki pridejo k bratovski maši in k litanijam v poddružnico, ako zamorejo, ker zraven tega, de sveto mašo in molitev za spreobrnjenje grešnikov darujejo, imajo še sami za se velik prid, ko se odpustkov vdeležijo.

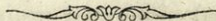
3. Kdor je v ti ali drugi bratovšini, pa ne sme misliti, de namenu bratovšine s tem zadosti stori, ako opravila bratovšine po zunanje dopolni, zraven tega pa pozabi svoje serce lepšati, svoje življenje boljšati. Eno je potrebno: po božjih in cerkvenih zapovedih živeti, in de

bi se to eno doseglo, so bratovšine velik in imeniten pomoček. Nobene čednosti pa človek ne more z bratovšino nadomestiti; zlo bi se motil, ako bi kdo mislil, jest te čednosti nimam, se bom pa namesto nje v bratovšino zapisal. Misli si veliko več: v bratovšino se bom zapisal in jo zvesto opravljal in molil za to, de bi zamogel ložej to ali to čednost pridobiti, ktere mi še posebno manka.

4. Nekteri pomišljujejo, se v kako bratovšino zapisati, ker se bojé, de bi grešili, ako bi opravil bratovšine kterikrat ne dopolnili. Takim boječljivim bodi v tolažilo rečeno, de zunajne opravila nobene bratovšine ne vežejo pod greham. Ako postavim kdo kak dan opustí bratovske molitve obmoliti, za to nima greha, škoda pa se vé de mu je, ker se s tistim bratovskim opravilam sklenjenih guad ne vdeleži. Torej se po besedah sv. Frančiška Salezjana zamore vselej pri bratovšinah veliko pridobiti, nikoli pa nič zgubiti ne.

5. V bratovšino zamorejo sprejeti biti vsi katoliški kristjani, brez razločka iz vsa-

kiga stanú in starosti. Sprejemajo se tudi otroci, ker so takó Marii darovani in Marijne brambe prav posebno deležni. Sprejemati je celó take, ki so dozdej morebiti vse opušali, kar vera zapoveduje; celo taki, ki so bili sovražniki svete vere, ali njih služabniki, se sprejmejo, ako želijo. Sama misel: „Koliko služabnikov ima v hiši mojiga Očeta obilno jesti, jest pa tukaj od lakote konec jemljem,“ je v zgubljenim sinu sklep obudila, se v očetovo hišo verniti. In koliko naših zgubljenih bratov pekli ravno taka misel! Skušnja nas je učila, kako močno taki velikrat hrepené po priprostosti keršanske vere in po dušnim miru. Tode napuh, nečimernost in napèni strah pred ljudmi jih imajo v svoje verige vklenjene. Ako tedaj taki to prvo stopinjo poskusijo, naj se ljubeznjivo sprejmejo³, in pridobljeni bodo za Boga in za njih zveličanje. Tako piše začetnik bratovšine (Handb. str. 282).

P o b o ž n e
molitve in opravila.

Memorare sv. Bernarda.

Dobro vsak dan s Češeno Marijo moliti, ker s to molitevjo sv. Bernarda je že veliko prečudnih spreobrnjenj od Boga sprošenih.

Spomni se, o preusmiljena Devica, de ni bilo še nikdar slišano, de bi kdo zapušen bil, kateri koli je pod tvojo brambo perbežal, tebe pomoči prosil, in se tvoji prošnji per Bogu perporočil. S tém zaupanjem navdan, hitim k tebi, o devic Devica, Kraljica angelov,

in Mati našiga Gospoda Jezusa Kristusa! K tebi zdihujem, o Zvezda na morji, k tebi pridem, k tebi bežim, pred teboj grešnik zdihajoč stojim: ne zaverzi moje prošnje, o Mati večne Besede! temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Zjutranje molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

O presveta Trojica, trojnedini Bog! ti me vidiš; v tvoji pričujočnosti sim, ko spim, pred tvojim obličjem se zbudim. Tebe molim s preponižnim sercam, tebe častim in hvalim iz vse duše, tebi vse dušne in telesne čutila in moči zročim. Vari me po svoji nezmérni dobroti, de ne pridem v nevarnost, de ne grešim.

O Marija; prosim te po tvojim presvetim Sercu, pridobi mi gnado in lepoto ponižniga duha, čistiga serca in telesa, in vedno budeče vesti.

O Marija, čista in neomadežana v svojim spočetju! prosi za nas per Bogu Očetu, čigar Sina, od svetiga Duha spočetiga, si ti Mati. Amen.

O Angel Božji! ti si varh moj, po Božji milosti sim tebi zročén; razsvetli me in vari, vódi me in vižaj. Amen.

O velik svetnik in pomočnik (svetnica in pomočnica) I.! na čigar imé sim keršen; prosi za me, de bom, kakor ti na zemlji, zvesto Bogu služil, in ga v nebesih vekomej s teboj hvalil. Amen.

Angelovo češenje; Oče naš, Češena Marija, Čast bodi, Vera.

Darovayna molitev.

Vsako jutro dobro moliti.

Češena si, Marija, ti si polna milosti. Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. S temi besedami te z velikim angelam v začetku dneva ponižno pozdravim, o presveta Mati! in ti darujem vse svoje misli, želje in dobre dela, tudi vse svoje opravila in vse djanja keršanske ljubezni, in vse zatajevanja, ktere bom dans opravljal. Sprosi mi gnado, pri vsih rečeh svét namen in goreče želje imeti, si Božjo dopadljivost pridobiti; ker le samo ta me zamore srečniga storiti. Darujem vse moči in djanja tvojimu presvetimu in neomadežanemu Sercu, de bodo, z njegovimi zasluženji obogatene peršle pred tron

tvojiga Božjiga Sina, — in te preponižno prosim, naj smém s tvojim Sercam zedinjen presveto Trojico moliti, in de od Jezusoviga Božjiga Serca sebi in vsim grešnikom praviga spreobrnjenja prosim in sprosim. Amen.

Večerne molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

S svetim straham te mólim, o moj Bog! ker vém, de se znajdem pred tvojim neskončnim veličastvam. Tvoje okó me vidi, tvoja roka me je današnji dan varovala, tvoje serce me je ljubilo. V tebe verjem, ker si neskončno resničin; v tebe upam, ker si neskončno dobrotljiv; tebe ljubim iz vsiga serca, ker si neskončno ljubeznjiv. O Bog, daj, de te bom res

ljubil. Ljubim svojiga bližnjiga, kakor sam sebe; dodéli mi, o Bog, de ga bom res kakor sebe ljubil.

Bodi češen in hvaljen, o usmiljeni Bog! de si me ta dan obvaroval velikih nesréc na duši in na telesu. Bodi češen in hvaljen, de si me zdraviga in živiga ohranil, ki jih je ravno ta dan na tavžente zbolelo in pomerlo. Prosim te pohlevno, obvari me tudi nocojšno noč vsiga hudiga, zlasti pa greha in hudobnih duhov zalezovanja.

Pomisli, kaj si od davi zagrešil.

Zoper Boga: zamude ali vneimarnosti v svetih opravilih, nespoštljivost v cerkvi, zadolžene razmišljenja per molitvi, nasprotovanje do Božje gnade in svetih navdajanj, zmerjanje, kletev, prederzno imenovanje svetih imen, pomankanje zaupanja in vdanosti v voljo Božjo.

Zoper bližnjiga: Prederzne sodbe, natolcvanja, sovraštva, nevošljivost, vjedanje in želje se zmaševati, prepir, jeza, zaničevanja, razžaljenja, raznašanja, obrekovanja, zasmehovanja, krivične obdolženja in zatožbe, škodovanja na premoženju in na časti in poštenju, slabi zgledi, pohujšanje, preslabo spoštovanje, pokoršina, keršanska ljubezen, zvestoba . . .

Do samiga sebe: Nečimurnost, napčni strah pred svetam, laži, misli, želje, besede in djanje zoper čistost, nezmernost, serd, nepoterpežljivost, življenje brez prida in koristi, nečimerno in posvetno življenje, lenoba v spolnovanju dolžnost svojiga stanú . . . **Zdaj reci :**

Žal mi je v resnici iz globočine serca, de sim spet dans velikrat in hudo razžalil tvojo neskončno lepoto, tvojo neizmerjeno ljubeznjivost, tvojo neprecenjeno dobroto, o presvétí Bog, moj dobrotljivi Stvarnik, moj usmiljeni nebeški Oče!

O sveti Duh, studenec večne luči! razženi temote iz mojiga uma in pameti, de bom spoznal gnusobo in hudobijo greha, in de se ga bom v prihodnje z vsimi dušnimi in telesnimi močmi varoval.

Čuj mi tudi ti, o preljubeznjiva Božja Mati! nad dušo in telesam, de dušni in telésni sovražniki in pošasti teme s svojim zalézovanjem nič ne opravijo zoper mene. Zavoljo svojiga preusmiljeniga neomadežaniga Serca bodi vselej moja Mati, o Marija! in sprejmi moje serce k sebi, de se v posvetnost ne zamisli in s kugo greha ne ognusi.

Vari me greha, tudi ti, moj angel varh! o vari greha!

Jezus, Marija in Jožef! vam v roke zročim svojo dušo.

Vsak dan obuditi.

Vero. O moj Bog! terdno in stanovitno verjem, kar sveta katoliška Cerkev zapoveduje verovati; ker si ti, o Bog! to razodel, ki si večna resnica in modrost, ktera ne more ne goljufat, ne goljufana biti.

„Verjem, o Gospod! pridi v pomoč moji slabi veri.“

Upanje. O moj Bog! zaupam v tvojo gnado, večno življenje doseči, ker si ga ti obljubil, ki si vsigamogočin, neskončno zvést, dobrotljiv in usmiljen.

„Obvari me, o Gospod! ker v té zaupam.“

Ljubezzen. Ljubim te, o Bog! ker si naj vikši in neskončno ljubeznjiva Dobrota, ki je vse ljubezni vredna.

„Ti véš, o Gospod! de te ljubim.“

Obžalovanje. O moj Bog in Gospod! žal mi je iz globočine serca, de sim tebe, naj vikši neskončno Dobroto, ktero nad vse ljubim, kdej razžalil. Gnusi in studi se mi do mojiga greha, in terdno sklenem, svoje življenje poboljšati in te ne več žaliti.

Dober namen. O moj Bog! tebi darujem vse svoje misli, besede in djanja, naj bodo v tvojo veči čast, in sklenem jih z britkim terpljenjem in s smertjo Jezusa Kristusa, ki je moj Zveličar. Amen.

Opomin. Kdor te molitvice vsak dan celi mesec zvesto móli, zamore enkrat kadar koli v mescu popolnoma odpustke zadobiti, ako vredno sv. Zakramente prejme in potem 7 Očenašev in Češena Marij in Vero v namen svetiga Očeta moli. Verh tega zadobé tudi zadnjo uro popolnoma odpustke, kteri so v svojim življenju to pobožnost zvesto opravljali. Tudi se

dobé še vsak dan posebej, ko se té čednosti obudijo, nepopolnoma odpustki 7 let in sedemkrat 40 dni. Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti. Benedikt XIV. razp. 11. grud. 1754.

Sveta maša

zlasti kadar se bere bratovska maša za spreobrnjenje grešnikov.

Per tih mašah, ki se beró ob sobotah za spreobrnjenje grešnikov, zadobi vsak vérni, ki pobožno za spreobrnjenje grešnikov moli, pet sto dni odpustkov, naj bo ud bratovšine ali ne. (Papež Gregor 24. mal. travna 1838.)

Perpravljanje.

Pred teboj klečim, o presveta Mati Jezusa, mojiga Zveličarja, in te prosim, perdôbi mi gnado;

de bom s preponižno molitvo, z naj gorečniši ljubeznijo, z naj občutljivši hvaležnostjo in z odkritoserčnim obžalovanjem svojih grehov zamogel biti per ti visoki daritvi svete maše. S tem neomadežanim darom, o presveta Mati! želim in si naménim, se presveti Trojici zahvaliti za vse gnade, s katerim je tvoje presveto in neomadežano Serce obogatila. Tudi želim in si naménim, Boga neskončno usmiljeniga po zasluženju Jezusa Kristusa in po preljubeznivi lepoti tvojiga Serca prositi svojiga lastniga spreobrnjenja in spreobrnjenja ubozih grešnikov.

Presveto Marijno Serce! brez greha spočeto, prosi za me, vari me. — Češena Marija . .

Pristop *).

V imenu Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Amen.

Ti, o Bog, si moja moč. Zakaj si me zapustil, in zakaj hodim žalostin, ko me moj sovražnik stiska?

Pošlji mi svojo luč in svojo resnico, naj me vodite in pripejete na tvojo sveto goro in v tvoje prebivališa.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vekomej. Amen.

Spovem se Bogu vsigamogočnimu, Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima apostelnama Petru in Pavlu, in vsim Svetnikom, de sim obilno grešil

*) Naslednje molitve so sploh iz mašnih bukev vzete.

z mislimi, z besedami in z djajanjem; moj greh, moj greh, moj silni greh! *) Torej prosim Marijo, vselej Devico, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla in vse Svetnike, prosite za me per Gospodu, našim Bogu.

Usmili se nas vsigamogočni Bog, in perpelji nas po odpušanjju naših grehov v večno življenje. Amen.

Molitev.

O Gospod! prosimo te, odvzemi od nas naše grehe, de bomo vredni, s čistim sercam stopiti v nar svetejši svetiš. Amen.

Prosimo te, o Gospod! po zaslužanju tvojih Svetnikov, kterih

*) Per teh besedah se z mašnikam vred trikrat na persi vdari.

svetinje se na tem altarju hranijo, in vsih Svetnikov, odpusti nam milostljivo vse naše grehe. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se! Gospod, usmili se nas!

Gloria.

Čast Bogu na visókim, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, mólimo te, povišujemo te; zahvalimo se ti za voljo tvojiga veliciga usmiljenja. Bog, nebeški Kralj! Bog, vsigamogočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod, Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov! Ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svét, ti sam Gospod, ti sam

Narvikši, s svetim Duham, v Veličanstvu Boga Očeta. Amen.

Molitev.

O Bog, ki si presveto Serce preblažene in vselej neomadežane Marije Device z duhovnimi darmi in milostmi obilno prenapolnil, in ga po podobi Božjiga Serca, Sina tvojiga Jezusa Kristusa z ljubeznijo in usmiljenjem navdal; dodéli, ki spomin njeniga presladkiga Serca obhajamo, de bo s zvestim posnémanjem njenih čednost v našim sercu zaznamnjan Jezus Kristus, kateri s teboj in s sv. Duham živi in kraljuje, Bog vekomej. Amen.

Vsigamogočni in neskončno pohlevni Bog, ki si žejnemu ljudstvu studenec žive vode iz skale obudil; zbudi iz naših terdih serc

solze obžalovanja, de bomo svoje grehe objokovali, in po tvoji milosti njih odpušenje dosegli.

Užgi, o Gospod! z ognjem svetiga Duha naše serca, de ti bomo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

K berilu in evangeliu.

Iz bukev Sirahovih 24.

Jest sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojiga cvetja je častit in obiln sad. Jest sim mati čiste ljubezni, in strahú, in spoznanja, in svetiga upanja. Per meni je vsa milost pota in resnice, per meni vse upanje življenja in čednosti. Perstopite k meni vsi, kateri me želite, in mojiga sadú se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od

medú, in moj dél slajši od medú in satovja. Moj spomin je v večne rodove . . . Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Vera.

Se moli, ako jo mašnik moli.

Darovanje.

Sprejmi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta neomadežani dar, kteriga mašnik, tvoj služabnik, tebi pravimu živimu Bogu daruje, za moje neštevilne grehe, zamére in zanikernosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve; naj bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, naj pride s prijetnim duham pred obličje tvojiga Božjiga veličastva za naše in vsiga sveta zveličanje. Amen.

V duhu ponižnosti in z potertim sercam naj bomo od tebe, o Gospod! sprejéti, in naša daritev naj se takó opravlja dans pred tvojim obličjem, de tebi, o Bog! dopade.

Sprejmi, o sveta Trojica! ta dar, kteriga ti darujemo v spomin terpljenja, od smerti vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in v čast presvete, vselej čiste Marije Device, svetiga Janeza Kerstnika, svetih apostelnov Petra in Pavla, teh in vsih Svetnikov; de bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in de

oni za nas v nebesih prosijo, kterih spomin ohhajamo na zemlji; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog! čigar veličanstvu je presveta neomadežana Marija Devica neomadežan dar darovala, vžgi v naših sercih oginj tiste ljubezni, kteri je v njenim Sercu gôrel, de bomo, ž njim očišeni, vredni spoznani, tebi ravno tisti dar darovati, Jezusa Kristusa, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomej. Amen.

Raztergaj, o Gospod, vezi naših grehov, in dodeli nam vnovič, kar si nam že enkrat dodelil, ter odreši nas z odpušenjem, ki si se bil ponižal nas z milostjo odrešiti; de ti bomo hvalni dar s pravo radovoljnostjo in s čistim sercam darovali. Amen.

Predglasje ali Sanktus.

Zarés vredno in pravično, spodobno in zveličavno je, de tebi povsod in vedno zahvalo dajemo, sveti Gospod! vsigamogočni Oče, večni Bog! in de te v čenjenju presvetiga in neomadežaniga Serca Marijniga hvalimo, častimo in poveličujemo. Ker ona je z obšenjenjem svetiga Duha tvojiga Edinorojeniga spočela in per večni časti devištva svetu večno luč dala, našiga Gospoda Jezusa Kristusa; po katerim tvoje veličanstvo hvalijo angeli, molijo gospostva, se moči tresejo; kteriga nebesa in nebeške móci, in zveličani Serafi v združenim razveseljevanju prepevajo; s kterimi, prosimo, tudi naše glasove skleni, ker te ponizno hvalimo, rekoč:

Svét! Svét! Svét! Gospod, Bog nebeških trum! Nebo in zemlja je polno tvoje slave. Hosana na visokim! Češen bodi, kateri pride v imenu Gospodovim! Hosana na visokim!

Pred povzdigovanjem.

Tebe tedaj, predobrotljivi Oče, ponižno prosimo po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim; dopadljivo sprejmi in blagoslovi te darí, te ponudbe, te svete in neomadežane darila, ktere ti darujemo, zlasti za tvojo sveto katoliško cerkev, ktero milostljivo vmiri, ohrani, zedini in vladaj po vesoljnem svetu, s tvojim služabnikom našim papežem I., in našim škofam I., in našim cesarjem I. in vsimi pravovernimi in spozno-

vavci katoliške in apostolske vere ob enim.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I.; in vsih pričujočih, katerih vera in pobožnost ti je znana, za ktere ti darujemo, in kateri ti darujejo ta dar, za se in za vse svoje, v rešenje njih duš, v upanje njih zveličanja in blagra, in kateri tebi, večnimu, pravimu in živimu Bogu, svoje obljube opravljajo.

Zavoljo tega te prosimo, o Gospod, sprejmi dopadljivo ta dar naše službe in cele svoje občine, naše dneve v svojim miru vladaj, in zapovej, de bomo večniga pogubljenja oteti, in čedi tvojih izvoljenih peršteti; po Kristusu Gospodu našim. Amen.

*K povzdigovanju sv. Rešnjiga
telesa.*

Bodi češen in hvaljen pravi Bog, v podobi kruha na altarju živ pričujoči! O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen! O predobrotljivi Jezus, odpusti mi moje grehe!

*K povzdigovanju sv. Rešnje
kervi.*

Bodi češen in hvaljen pravi Bog, v podobi

vina na altarju živ pričujoči. O Jezus, tebi živim! O Jezus, tebi umerjem! O Jezus, tvoj sim živ in mertev! Daj, o Jezus! de tvoja draga Kri nad menoj ne bo zgubljena.

Po povzdigovanju.

Spomnimo se, o Gospod! visokosvetiga terpljenja Kristusa, tvojiga Sina, našiga Gospoda, pa tudi njegoviga od smerti vstajenja, in njegoviga častitljiviga vnebohoda, in darujemo tvojimu visokimu veličanstvu zmed tvojih darov in naklonil čist dar, svet dar,

neomadežan dar, svéti kruh večniga življenja in kelih neprenehljiviga zveličanja. Na té darí tedaj se ponižaj z usmiljenim in perjaznim obličjem pogledati, in jih sprejeti, kakor si se ponižal sprejeti dar svojiga pravičniga služabnika Abelna, dar našiga očaka Abrahama, in uniga, ki ti ga je daroval tvoj véliki mašnik Melkizedek, svét dar, neomadežano daritev.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov, in služabnic I. I., ki so z znamenjem vere pred nami v večnost šli in v spanju tvojiga mirú počivajo. Tém, o Gospod! in vsim, ki v Kristusu počivajo, dodeli milostljivo kraj hladú, luči in mirú; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje obilno usmiljenje zaupamo, dodeli dobrotljivo, imeti délež in občino s tvojimi svetimi apostelni in marterniki Janezam, Štefanam, Matevžem, Barnabam, Ignacjem, Aleksandram, Marcelinam, Petram, Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastázijo, in z vsimi tvojimi svetniki; sprejmi nas milostljivo v njih občino, ne zavoljo našiga zasluženja, ampak zavoljo svoje prizanesljivosti, po Kristusu, Gospodu našim, po kterim ti, o Gospod! vse te dobrote stvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslovljaš in deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, o Bog, vsigamogočni Oče, v edinosti svetiga Duha, vsa čast in veličastvo od vekomej do vekomej. Amen.

K Očenašu.

Moli Očenaš.

Reši nas, prosimo te, o Gospod! od vsiga hudiga, pretečeniga, pričujočiga in prihodnjiga; in na prošnjo prečiste in vselej Device Marije in vsih svetnikov nam daj mir v našim življenju, in brani nas pred vsimi sovražniki, de nas v zmote ne zapeljejo in od tebe ne odvernejo. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; daj nam mir!

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostelnam: mir

vam zapustim, svoj mir vam dam; nikar ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje svete Cerkve; in po svoji dobrotljivi volji jo v miru in edinosti ohrani.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga! ki si po volji svojiga Očeta s sodjanjem svetiga Duha po svoji smerti svet poživil, reši me s tem presvetim svojim Těsam in Kervjo od vsih mojih grehov in vsiga hudiga; daj, de se vselej tvojih zapoved deržim, in ne perpusti, de bi se kdej od tebe ločil.

Mašnikovo obhajilo.

Gospod, nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat)

Zdaj obudi resnično žalost nad svo-

jimi grehi in serčne želje se z Jezusam skleniti, ter se po duhovno obhajaj; po tem še le dalje môli.

Molitev.

Vsigamogočni in predobrotljivi Bog! ozri se milostljivo na naše prošnje, in otmì naše serca skušnjavam hudih misel, de bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, svetiga Duha prebivališe biti.

Gnado sv. Duha, o Gospod! milostljivo v naše serca vlij, de bomo zamogli svoje grehe z zdiho vanjem in solzami izmivati, in de po tvoji dobroti željeno odpušenje dosežemo.

Ponižno prosimo, o Gospod! naj milost sv. Duha naše serca razsvetli in s sladkostjo popolnoma ljubezni obilno napolni, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sklep.

O Jezus Kristus, Sin Božji! ki si narsvetejši Device prečisto Serce v svoje prebivališče zvolil in v njem pohlevno in sladko počival, dodeli nam milost, in ponižaj se po téh obhajanih skrivnostih tvojiga Telesa in tvoje Kervi vedno v naših sercih prebivati, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očeta in v edinosti sv. Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Žegnaj nas, prosimo te, sveta Trojica: Bog † Oče, in † Sin, in sveti † Duh, in tvoj žegen ostani vselej per nas. Amen.

Zahvalna molitev po sv. maši.

Zahvaljen bodi, o Zveličar moj! de si mi dal to sveto mašo

slišati, in presveto Serce tvoje nar čistejši Matere častiti. O de bi bil vender to sveto mašo s takim zbranim duham in s tisto gorečnostjo slišal, ktero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo tirja! Ti, o Jezus! po svoji milosti nadomesti, kar je bilo per ti sveti daritvi pomankljiviga, in dodeli mi, de te vprihodnjič zamorem vselej v duhu in resnici moliti, hvaliti in častiti. Po ti neskončni daritvi dodeli, o Jezus! na prošnjo Matere Marije, grešnikom spreobrnjenje, posebno pa te prosim, omeči in spreoberni tiste, ktere sim ti per sv. maši perporočil, in za ktere sim posebno dolžan moliti, in še nar bolj se ozri na tiste, kteri so v nar večji nevarnosti, se vekomej pogubiti. Dodeli pa tudi meni pravo pokoro in stanovitnost

v dobrim, in de ne zgubim nikdar dobrot, ki sim jih per ti sveti maši po tvoji neskončni milosti zadobil. **S** tem upanjem poživljen in potolažen, imam terdno voljo, vse po tvoji volji in v tvojo čast storiti, o moj dobrotljivi **Bog!** Tvoj sveti žegen me spremljaj po vsih mojih potih in tvoje presvete Matere zgled mi bodi vedno pred očmi; v tvoje in njeno Serce zročim svojo dušo in telo. Amen.

Zakrament sv. pokore.

Jezus govori duši od potrebe večkratne spovedi. *)

1. O moja hči! ki si povabljena na moje gostje, de bi Kruh večniga življenja jedla, očisti se pogosto svojih grehov, in vedno bolj in bolj se umij od svojih krivic. Tvoji počutki so v hudo obernjeni in tvoje serce na hudobijo vleče, in veliko truda boš imela, se čisto in neomadežano na mojih potih ohraniti, če ne boš velikrat k studencu gnade in usmiljenja perstopila.

*) M. C. Arvisenet.

Učili so te in dobro veš, moja hči, de pogostna spoved če dalje bolj in bolj zadolženje izpira, od greha odvrtačuje, pred hudim obvarje, v dobrim poterdi, in čuječnost poživlja. Ti dobro veš, de te pogostna spoved na mojih potih ohra- ni, zoper skušnjave moč daje, duši svet mir pernaša, pobožnost zvikšuje, in člo- veka dan na dan bolj popolnoma dela. Učili so te tudi in iz lastne skušnje veš, de keršanska duša, ki z marsikterimi izgovori le poredko k spovedi hodi, če dalje bolj slabí, na svoje pogrške pre- malo gleda, v vojski zoper sovražnika njeniga zveličanja vsak dan bolj peša, se nevedama navadi greha; ložej v sa- tanove mreže pade, težej spet vstane; in de kolikor delj kdo spoved odklada, toliko še delj in delj jo odložiti želi.

2. Spoveduj se tedaj pogosto, ker veš, de sveta spoved ti je toliko po- trebniši, ker sim te v število svojih iz- voljenih devic vzél, de moraš biti mo- drejši in svetejši mem družih, ker se hudič, tvoj zopernik — tvoji čednosti bolj nevošljiviga skazuje; de moraš ve-

dno perpravljena biti, za nebeškim Ženinam v njegovo prebivališče iti; in ko bi bila pa ti prederzna, se s pogosto spovedjo ne izpraševala in skerbno ne očiševala; bi kmalo z ugasnjeno svetilnico zašla v globoko spanje in potem v žalostno zaslepljenje. Od tod izhajajo, de se je toliko neumnih in nespametnih devic v smertno spanje pogreznilo, ker so poprej slabéle in opéšale. Ako bi bile skerbéle, se velikrat v zveličavni spovedi soditi, bi jih moja sodba ne bila s toliko strašno slepoto udarila.

3. Dobro vém, moja hči, sama si velikrat keršanske device vidila, katerih življenje je bilo v začetku sveto in spodbudljivo, ktere so pa na tako globoko stopnjo pregréh peršle, de tudi sence poprejšne čednosti niso ohranile. Zakaj to, moja hči? Ker so spoved opustile. Hudoba, njih sovražnik, ki pozná dobrete pogostne spovedi, je vse počel, jih od te posvečujoče navade odverniti. Kaj pomaga, je rekel, vsakih štirinajst dni ali vsake štir tedne k spovedi hoditi? To se pravi spovednika in samo sebe

brez potrebe nadlegovati. In pa, sej je tvoje življenje v lepim redu, tvoji vsakdanji pogreški so le slabosti; čakaj, de ti bo vést kej obilnišiga očitala, potlej utegneš k spovedi iti. Tako jih je vpervo zaslepil. Kaj je pa iz tega peršlo? — De so se prvič na svojo lastno pravičnost zanesle, se guad obropale, ki jih sveta odveza delí, po tem so pa z žalostno lahkoto padle. Precej po pervim padcu so sicer hitéle s kesanjem in serčnim obžalovanjem vstati, in so k svojimu Zveličarju perbežale; in bile so ozdravljene. Koga je satan potlej storil? Stud in merzenje do spovedi jim je v serce vdihnil; zdaj jih je slepil, de s tem ne bodo nič dalje peršle, in de je nepotrebno; zdaj jih je z napčno sramožljivostjo navdal, ki jih je od njih praviga vodnika odvernila, in pa tako, de so se k lažnjivimu preroku obernile, ki jim je mir oznanoval, ko miru ni bilo, ki jim je zglavnice pod glavo, vajšnice pod komolce déval, jih pustil revno v njih napčnostih živeti in jih nikoli k poboljšanju ni perpeljal; ki jih je učil nesre-

čno skrivnost, luč s temoto, mizo Gospodovo z mizo satanovo, Kristusa z belialam, zakramente s padci, šego posvetnih veselic in godovánj s sveto ojestrostjo matere cerkve mešati. Tako so padale in so se v svojih padcih pobile, ker so izperviga spoved opuševale.

4. Dobro glej, moja hči, de se tebi taka nesreča ne pergodi. Ko pride čas k spovedi iti, kakor ti tvoj red veléva, pojdi in nikar se ne mudi. Nikar ne reci: Ni potreba, vest mi nič ne očita; zakaj, ktera pravi: Brez greha sim, — sama sebe goljufa, in resnice ni v nji.

Kolikoršna koli naj bi tudi bila tvoja čednost, vender vselej še nisi svetejši in popolnamši, kot toliko čistih devic, ki povsodi hodijo za Jagnjetam. Beri, moja hči, njih življenje, in boš vidila, de so pridno k spovedi hodile, ker pravičnim je to lastno, de se vedno tresejo in bojé, mojo jezo zaslužiti, kolikor bolj so ljubezni vredni. Ako pravični komej zaupa zveličan biti, kdo si potlej ti, de brez pogoste spovedi zve-

sto misliš v čednosti ohraniti se? Ako v greh, v slabost padeš, kdo koli drugi te zamore ozdraviti, če ne Pastir tvoje duše? Vidiš tedaj, koliko grozna nevarnost ti žuga, ako sveto navado pogostne spovedi začneš tje v némar pušati.

Spovedna pobožnost.

Pred spraševanjem vesti.

O sveti Duh, Duh luči in rešnice, ki vsaciga človeka vést pregledaš in v serce vidiš, razsvetli me s svojo Božjo lučjo, de spoznam število in ostudnost svojih grehov; pokaži mi hudo, kar sim storil, in dobro, kar sim opustil storiti; pokaži mi takó jasno, kakor bom enkrat pred sodnim stolom večne pravice vidil.

O Jezus, ki si zavoljo moje nehvaležnosti tako težke bolečine terpel, ki si s solzami in zdiho-

vanjem odpušenja za me prosil; dodéli mi, de v duhu za tabo grem na Oljsko goro, presúni me s tistimi britkostmi zavoljo mojih grehov, ktere so tebe z žalostjo do smerti napolnile.

Marija, presveta Devica, sve-sto pribežališe grešnikov, moj dobrotljivi angel varh, moj kerstni pomočnik, pokličite za me sv. Duha, de vse spoznám, kar je Božjimu Sercu nasprotniga nad menoj.

Spraševanje vesti.

Opomin. Če si bolj perzadenemo vést prav izprašati, več razsvitljenja in tolažbe smemo od sv. Duha upati, ker sv. Duh delí svoje gnade po méri našiga truda. Kdor pa svojo vest vsak večer izprašuje, si to opravilo močno polajša. Težej že je, če se kdo le ob nedeljah in praznikih čez ves teden izprašuje; nar težej in skorej nemogoče pa je, se čisto izprašati, ako kdo dolgo časa, more-

biti pol leta ali celó céle leta ni v svoje serce pogledal. Torej mati sveta Cerkev svetuje in opominja, pridno vést izpraševati in s pogostno spovedjo tanko vest ohraniti.

Véstno ogledalo.

Duh Božji te bo per tistih rečeh v naslednjim ogledalu delj perderževal, ki tebe zadevajo, ako si ga v pomoč klical.

1. Čez poprejšne spovedi:

Če ni bilo kej pozabljeniga, zmanjšaniga, perkritiga, zamolčaniga? Če je bilo pravo obžalovanje grehov, če je pokora opravljena, in vse, kar je bilo rečeno? Če ni bila spoved delj odlašana, kakor je bilo od spovednika perporočeno?

2. Božje zapovedi.

I. Zoper **vero**: — radovoljni dvomi — zakon s krivoverci, — maloserčnost in napčni strah pred sovražniki svete vere, — govorjenje zoper sv. cerkev, njene nauke in svete opravila in šege, zasmehovanje duhovnov i. t. d. Merzlota, vnemarnost.

v veri ali celo njeno zatajenje, — mnogotere vraže in prazne vere, še posebno če je bilo ž njimi bližnjimu dobro ime odvzeto, ali škoda storjena. — **Zoper upanje:** — Nezaupnost v previdnost Božjo — godernjanje v težavah in nesrečah, — nezadovoljnost s stanam, presilne časne skerbí, — obupanje, — prederzno zaupanje na božjo milost; svojoglavno, termasto opušenje molitve v skušnjavah in stiskah. — **Zoper ljubezin:** — Nehvaležnost za Božje dobrote, lenoba v vsakdanji molitvi, v obudovanju treh Božjih čednost, v prejémanju svetih zakramentov, v spraševanju vesti, — nasprotvanje zoper navdajanja sv. Duha.

II. Bogokletje, kletvinja, rotenje, zavdajanje, zasmehovanje svetih reči — tatvina ali rop v svetih krajih, oskrunjenje cerkve. Motenje Božje službe; kriva persega, prelomljenje obljube; vnemarno klicanje svetih imén Jezusa, Marije i. t. d.

III. Zamuda duhovniga opravila ob nedeljah in praznikih; maše, pridige, nauka, postajanje zunaj cerkve med mašo, pridigo,

litanijami, pohajanje po pivnicah ali drugih krajih, zaderžanje drugih od Božje službe. Ples, pijančevanje, igre, sploh pregrešne družine; — hlapčevske dela; hudi prepiri ob svetih dnevih i. t. d.

IV. Dolžnosti podložnih in otrok do staršev, vikših, gospodarjev . . . Nepokoršina, zasmehovanje, zaničevanje, nasprotvanje, nehvaležnost do njih. Če si jih k jezi dražil — jim hudo prvošil — njih slabosti raznašel — jih hudovoljno zapustil v starosti — v sili; ali jim jemal, škodoval, nerodno delal, se z njimi prepiral, druge zoper nje šuntal. Če si jim dal izgovorjeno? Če jih nisi težko terpel? . . .

Dolžnosti staršev, gospodarjev in vikših do otrok in podložnih: Lenoba v zreji otrok, slabo čuvanje nad podložnimi, slabi zgledi; preslabo pergajanje k Božji službi, k uku, k prejemanju sv. zakramentov . . . Če nisi odvernil pregrešniga ponočevanja, peklenkiga vasvanja, kužniga soznanovanja. — Jeza, neusmiljenost, večji nagnjenost do nekterih;

zabavljanje čez gosposko, postave i. t. d. v pričo domačinov. Odvrženje bolnih — slab živeš, uterganje zaslužka, presilovanje z delam . .

V. V mislih: z jezo, sovraštvam, čertenjem (kako dolgo?). Hudo pervašenje, nevošljivost, veselje nad škodo, nepotolažljivost, ali nespravljalivost. — V besedah: z obrekovanjem, zniževanjem, zasmehovanjem . . V djaju; ubijanje, poškodovanje, žaljenje, terpeženje, neusmiljenje. Poškodovanje bližnjiga na zdravju, z zapeljanjem k pijanosti, k nečistosti ali z odrečenjem potrebne pomoči, z nepostrežbo i. t. d. — S pohujšanjem se duša umori, če se k hudimu pomaga, svetuje, pervoli, draži (z ošabnimi oblačili, hudobnimi bukvami, pesmami i. t. d.); če se hudobija hvali, zagovarja, ukazuje, ne svari.

VI. in IX. Radovoljne nečiste misli in čutila — nečiste želje, pogovori, petje, poslušanje, gledanje, branje, posojevanje zapeljivih bukev; prodajanje, malanje ali kazanje nespodobnih podób. Nespodobni

plesi, gledališa (teater), igre, obleke, družine. Nespodobne dotikovanja, pogledi, prijaznosti z drugim spolom, nesramožljivost sam pred seboj ali pred drugimi. — Nečiste dela, prešeštvanje — grehi zoper zakonsko čistost i. t. d. (Vse dvome v tih rečéh zaupljivo spovedniku razodeni; če se ti bolj težko zdi povedati, bolj se je bati, de je velik greh).

VII. in X. Izmikanje, kraja, rop, krivične pravde, prevelike obresti (činži), lakomnost, odertija. Goljufija — slabo delo — skaženo blago — lažnjiva vaga — zapravljanje ptujiga — pahnjenje svojih v revšino z lenim ali zapravljivim gospodarstvom — vnémarno dolgove delati — ogoljufanje posojivcov. Kupovanje, shranovanje, prenašanje, skrivanje ukradenih rečí. Nezvesto spolnovanje ali opušenje obljubljenih služb, dél, pogojev. Poškodovanje ptujiga; podkupovati ali se dati podkupiti — neobvarvanje ptuje škode. Delež na krivici ali škodi s svetvanjem, pomaganjem, ukazanjem, hvaljenjem, zagovarjan-

njem i. t. d.; želje po ptujih rečeh, druge škodovati . . .

(Kdor škode noče poverniti, je njegova spoved nevredna).

VIII. Krivo pričevanje pred sodbo; zapeljanje družih k temu; molčanje per zatajenju resnice, pravice, per nedolžnim stiskanju bližnjiga. Laži, posebno še v večih rečeh, pred starši, vikšimi, ali celo na spovedi. Opravljanje, obrekovanje, lažnjivo zatoženje, zmanjševanje, razširjanje laži; poslušanje opravljivcov in obrekovavcov, ali podpihovanje k temu; hinavska prijaznost, hinavska pobožnost, podpihovanje, zdražbe delati, skrivnosti razglasovati, natolecovanje v sercu ali celo z besedami i. t. d.

3. Cerkvene zapovedi.

I. II. Glej spredej v III. Božji zapovedi.

III. Če si post prelomil, druge k tem napeljal, post zaničeval . . .

IV. Ali si opravil spoved in sv. Ob-

hajilo za veliko noč v domači fari? si bil prav perpravljen? i. t. d.

V. Si hodil na kake hrupe, kratkočase, šumeče razveselice, ali imel take ženitnine o prepovedanih časih, to je, od 1. adventne nedelje do sv. 3 Kraljev in v póstu od pepelnice do bele nedelje?

4. Sedméri naglavni grehi.

Ti grehi niso samo studenci vsih družih grehov, temuč oni človeka popolnoma obropajo gnade Božje, in v dušno smert pogreznejo. Ti grehi niso posamezne stábla, ampak hudobne korenine, ki veči del globoko v dušo sežejo; torej se je treba čez nje ojstro in na tanko sprašati.

1. Napuh se kaže z bahanjem, zaničevanjem družih, z zasramovanjem staršev in žlahte, z neperljudnostjo in režavnostjo, s preobčutljivostjo per svarjenju in opominovanju, samoglavnostjo, prepirljivostjo, nepokoršino, nečimernostjo in lišpam v obleki, tudi s hlimbo in hinavšino, če kdo hoče več veljati, kakor je.

2. Lakomnost je izvirek veči del vsih grehov zoper 7. in 10. zapoved. (Glej spredej).

3. Nečistost. (Glej 6. in 9. zapoved).

4. Nevošljivost. (V 5. in 8. zapoved).

5. Požrešnost. Nezmernost v jedi in pijači, mehkužna lahkoživnost in postopanje po pivnicah in gostarijah; vedno pojedanje; žertje, pijanost, preobloženje z jedmi, vživanje škodljivih jedil ali pijač; presilno poželenje jedi in pijač in njih pohlepno goltanje i. t. d.

6. Jeza se razodeva z nepoterpežljivostjo, z naglim raztogotenjem, s poželenjem se znositi, stresti in zmaševati, s kletvinjo, vpitjem, preklinovanjem, s preojstrostjo in prenaglostjo v kaznovanju i. t. d.

7. Lenoba. Stud pred delam, vne-marnost v spolnovanju svojih dolžnost in opravil, mlačnost v molitvi, opušenje molitve, Božje službe, prejemanja svetih zakramentov; iskanje kratkočasov in razmišljenost.

Poprašaj se še, kateri so tvoji nar hujši in nar nevarniši grehi, ki se

ti nar težej zdi, jih opustiti? V ktere si morebiti že velikrat padel, in jih nisi bil opustil? Ali nimaš kakiga nalaš zamolčaniga smertniga greha na svoji vesti? Če je kej taciga, ti je dolga spoved potrebna, to je, ponovljenje spovedi od tistiga časa, kar si greh zamolčeval, de usmiljenje Božje spet dosežeš. Ravno tako tudi, če si v velikih pregrehah živel in se le vnémarno spovedoval, če si bil v vednim sovraštvu, v posestvu ptujiga blaga, v nečistosti.

Dolga spoved je pa tudi tistim dobra, kateri mislijo v drug stan, p. v zakon, v duhovstvo stopiti, kateri so v nevarni bolezni in sploh kateri so dosihmal bolj slabo živeli. Kako mirno človek živi, ki se je z dolgo spovedjo prav z Bogom sklenil, in mu po tem res z vsim sercam služi!

Ko si vest izprašal, pomisli, kako si bil nehvaležen Bogu, svojimu nar večimu Dobrotniku, kliči sv. Duha na pomoč, de bi se mogel v resnici skesati zavoljo svojih grehov in moli naslednje molitve.

M o l i t e v

za resnično obžalovanje grehov.

O moj Bog, tvoje oči, ki so neprenehama na me obernjene, so vse vidile, kar je nepopolnoma, pregrešniga in svarljiviga v mojih delih, in tvoja luč mi je razodela globočino mojih ran. Omeči moje terdo serce s sapo svetiga Duha in obudi spokorne solze prave žalosti iz njega, ti ki sam zamoreš skale v pušavi v žive studence premeniti. O de bi zamogel jest svoje solze zmešati s predrago kervjo, ktero je Kristus na križu za me prelil! Žal mi je, o Bog, de sim te žalil, zares mi je žal; daj, de bom veliko ljubil, po tem mi boš tudi veliko odpustil. Te milosti te zdihajoči grešnik jest prosim v imenu tvojiga

Sina in na prošnjo preusmiljeniga Serca Marije čiste Device, mojiga angela varha in vsih mojih svetih pomočnikov.

Djanje obžalovanja.

O dobrotljivi Jezus! ki so te ginile spokorne solze Petra in Magdalene grešnice, sprejmi tudi mojo žalost zavoljo mojih preobilnih grehov. O de bi bila moja serčna bolečina enaka velikosti mojih grehov! O ti moj Zveličar, ki si na Oljski gori terpel smertne bolečine, vlij v moje suho in neobčutljivo serce eno kapljo britkosti, ki si jo ti občutil zavoljo naših grehov, in iz obilnosti tistih pregrenkih težáv nadomesti dobrotljivo, kar je per mojim obžalovanju pomankljiviga.

Odpusti mi, o Bog! vse hudo, kar sim sam storil, ali nad drugimi deležin bil. Odpusti mi, o Bog, odpusti mi, zarés mi odpusti! Odpusti mi, kar sim dobri-ga opustil, ali slabo opravil; odpusti mi vse grehe, ki jih vém, in ki jih ne vém. Sovražim jih iz vse duše, in perpravljen sim dati in se znebiti tudi nar ljubšiga, kar imam, de bi le nesrečo in krivico popraviti zamogel, ker sim te razžalil.

Sklep se poboljšati.

Res, o Bog! vsimu, tudi nar ljubšimu se vprihodnjič rajši odpovém, kakor tebe še kterikrat razžaliti. Kako bi zamogel še kterikrat tvoje dobrote zaničevati, in te žaliti, ki si zgolj usmiljenost, nezmerna dobrota in večna lepo-

ta? Nikoli, nikoli več ne! Ti, o Bog! si priča mojiga terdniga sklepa, ki ga zdaj storim, greha se varovati, perložnosti greha se ogibati, in si z vso močjo perzadevati, te hude navade premagati.

(Tukej imenuj tiste grehe, katerih ti je posebno treba se poboljšati.)

M o l i t e v

napčno sramožljivost na spovedi premagati.

O Jezus, ki si se ponižal, za grešnika spoznan biti in terpeti, kakor de bi ti krivičin bil, odvzemi mi škodljivo sramožljivost, ktera včasi spokornike zapeljuje, de bi se vsih grehov ne spovedali, in nikar ne perpusti, de bi bil zmoten in kej zamolčal. Dobro vém, o Bog, de po mašniku

s teboj samim govorim; kako bi se mogel prederzniti, pred tvojim namestnikom kej utajiti, kar ti že veš, ki vidiš v globočino serca, in ti nič ni skrito, kar se godi v mojim sercu. **Z** zamolčanjem smertniga greha bi moja spoved bila božji rop; o moj **Bog!** obvari me te tolike nesreče; daj mi ponižno in priprosto serce, de bom svojimu spovedniku odkrito-serčno razodel vse rane svoje duše, mu grehe in njih število naznanil, in tudi vse okolišine, ktere greh povikšajo, de ne bom nič zmanjševal in nič zakrival, de k zakramentu svete pokore prpravljen grem in odpušenje vsih svojih grehov dosežem. Amen.

P o s p o v e d i.

Zahvala.

Svetiga Avguština.

Visoko hvaljen bodi Gospod v nebesih in na zemlji! Veliko in prečudno je tvoje ime! Hvali naj te moje serce in moj jezik, in vse moje kosti naj rekó: O Gospod! kdo je tebi enak? Rekó naj to, in ti mi odgovôri in rêci: Jest sim tvoje zveličanje. — Kdo sim jest in kakšin človek! Kakó hudobin sim bil jest, ali moje dela, ali če ne moje dela — pa moje besede, ali če ne moje besede pa moja volja. — Ti pa, o Gospod! si dobrotljiv in usmiljen, in tvoja desnica je segla doli v globočino mojiga serca, in je iz dna mojiga serca brezno

pogube odvzela. Bil sim v zmoti, ali začel sim na te misliti.

Zdaj tedaj se z novo ljubeznijo vnét zopet k tebi povernem! Nečem sam sebi življenje biti, ker sam iz sebe sim le hudobno živel, sam sebi sim lastno smert bil; v tebi pa zdaj vnovič oživim! O resnica, o luč mojiga serca! ti me razsvetluj vprihodnje. Amen.

Sklepna molitev

sv. Franciška Salezjana.

O svet! za vselej zapustim tvojo neumnost in nespamet.

O kralj napuha, kralj nesreče, duh pekla! tebi se odpovém in vsimu tvojimu napuhu in vsim tvojim hudobnim delam.

K tebi se obernem, preljubeznjivi Jezus, ti Kralj zveličanja

in večne lepote! Tebe objamem z vsimi močmi svoje duše, tebe molim s celim sercam. Tebe zvolim odslej za vselej v svojiga kralja in ediniga gospodarja. Tebi persežem nepremakljivo zvestobo, tebi nepreklicljivo vérnost obljubim. Popolnoma pokorin se podveržem vsim tvojim postavam in zapovedim.

O sveta Devica Marija, moja ljubeznjiva Gospá! tebe izvolim v svojo besednico, mater in vodnico. Tebe s posebno pobožnostjo častim. Prosi vsak čas per svojim Božjim Sinu za me uboziga grešnika, prosi zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

O moj sveti kerstni pomočnik! skleni tudi ti svojo prošnjo za me s prošnjo presvete Device Matere Marije.

Sveti angel varh! vodi me
in ne zapusti me, dokler ne pri-
dem k zveličani trumi, s katero
kličem zdaj in vekomaj: Slava
Jezusu, poglavarju nebeškiga mi-
rú, kateri je hvaljen zdaj in veko-
maj. Amen.

Sveto Obhajilo.

Besede Jezusove k duši, ki je k svetimu Obhajilu namenjena.

(To premišljevanje je dobro zvečer pred sv. Obhajilam brati.)

1. Perpravi mi stanovanje, moja hči, ker jest bom veliko noč s teboj obhajal, in v tvojo hišo peršel prebivat. Ko veliciga kralja perčakujejo, mu perpravijo naj lepši stanovališe, in ko kdo perjatla sprejme, mu odloči nar lepši izbo v hiši; in jest, moja hči, jest sim tvoj kralj, ki pride k tebi ves pohlevin; jest sim tvoj ljubljenic, kteri je rad med

lilijami (čistimi dušami); jest sim tvoj Bog, ki nebés nebesa niso vredne ga posesti. Kolikor bolj se tedaj iz ljubezni do tebe ponižam, in do tvojiga nič doli pridem, toliko bolj se ti z visokimi in gorečimi občutki vnémaj. Ne bodi zadovoljna, samo tabernakel svojiga serca z darom svete odveze očistiti, temuč perpravi tudi skerbljivo v njem z globokim zbranjem duha zlato narčistejši ljubezni, in kadilo naj resničniši in naj perserčniši pobožnosti. Ljubezin pogostovavca se razodene s skerbjó, s katero on svojimu perjatlu naj boljši in naj lepši stanovališe perpravlja.

2. O vé, ki niste merzle, pa vender tudi ne gorke! mlačne in vnémarne duše, ki si z mojim obiskanjem komaj kej opraviti daste, ki od svojiga doma in od svojih domačih opravil k moji mizi pridete, in se še nekoliko malo časa ne perpravljate, kaj čem vam reči? Vé svojo mizo perpravljate že zjutraj, kadar imate povabljene sprejeti; vé po cele dni jedí perpravljate: ko pa jest k vam pridem, si še četertleja ure

ne odločite, de bi stanovališe napravile, ktero me ima sprejeti. Vender pa tisti, ktere ti v svoje gostovanje povabiš, morebiti nimajo ne ljubezni ne spoštovanja do tebe, jest pa te ljubim z odkritoserčnostjo. Tvoji povabljeni k tebi pridejo, se v tvojo škodo dobro imet, jest pa pridem, te s svojim lastnim bistvam poživit. Tvoji gosti k tebi pridejo, tvoje posestvo snést, jest pa pridem tvoje bogastvo pomnožit, in mu še vikšiga pridat. Per vsim tem pa une s častjo obsipaš, mene pa onečastiš. Vi človeški otroci, kak dolgo še bote ljubili nečimernost in laž? Doklej še bodo vaše otovorjene serca mojo dobroto zaničevale? Vaše serce se k meni obrača, kakor k jedi, do ktere ga naj bolj merzi. Nespametni! kdo vam je oči tako zaslépil? Mlačne duše, ki jih le s težavo še prenašam, kmalo bom vas pljunil iz svojih ust.

3. Vstani, moja hči, urno ustani, in ne bodi lena, kakor une duše, ampak hiti mi naprot perteči. Pridi, preudari mojo visokost in svojo nizkost, in spo-

znaj se s stotnikam nevredno me prejeti. Pridi, in goreča v ljubezni, kakor Cahaj, me veselo sprejmi v svojo hišo, v veliki zanesljivosti, de bo moje obiskanje tebi zveličanje in mir perneslo. Pridi, in perpravi svoj dar, kakor pravični Abel z nar čistejšim namenam. Potlej bo meni tvoje obhajilo prijetno in tebi neizrečeno zveličavno. **Z** njim boš mojiga Očeta poveličala, moje svetnike častila in nebesa z veseljem napolnovala. **Z** njim boš Cerкви jezero dobičkov, svoji duši zveličanje, pravičnim stanovitnost, grešnikom pokoro, slabim pomoč in mertvim pokoj perdobila. **Z** njim si boš sama za se nebeško zdravilo dosegla, ki bo tvoje hude nagnjenja slabilo in te greha obvarovalo; dosegla boš predobri očesni pomoček, ki bo oči tvoje duše razsvitloval; čisto mazilo, ki bo tvoje čednosti poterdilo, in te celo zoper hudiča močno storilo, kterimu boš strašna kakor rujoveč lev. Tvoje življenje tedaj, moja hči, bodi vedno perpravljanje k svetimu Obhajilu; pomnožila boš moje obiskanja mirú in zveličanja,

ko boš svoje obhajilo pomnožila, in neprenehama se bodo nad teboj čudeži moje dobrote in moje ljubezni pomnoževali.

4. **Gospod**, ki te nebesa ne obsežejo, in ki si takó svet, de sterí sveta Cerkev, de se od naročja prečiste Device nisi odverní; ti, kterimu jermene odvezati se je sveti Janez nevredniga spoznal, ti me večkrat k svoji mizi povabiš, me s svojim telesam in s svojo kervjo poživiti. **O** jest nesrečna in nevredna! kam čem bežati, de se umaknem pred pógledam tvojiga obličja? **Pojdi** preč od mene, o **Gospod!** ker grešnica sim. **Kakšno** občenje zamore biti med teboj in belialam, med tvojim tempelnam in maliki, med tvojo lučjo in mojo temoto, med tvojo svetostjo in mojo spačenostjo? **Oh**, kako bi moje serce in moje usta zamogle dosti čiste biti, taciga povabljeniga, kakor si ti, sprejeti! —

5. Moja hči! nikar se v toliko maloserčnost in nepokojnost pred obličjem moje svetosti ne podajaj. Jest sim sicer trikrat svéti Bog, in ti si prah in perst; ali jest poznam prah, iz kteriga si stvarjena, vem, de imam nad teboj slabo in umerjočo hčer in ne kteriga zmed angelov. Ne tirjam od tebe popolnoma in dopolnjene svetosti, tirjam pa, de skerbiš, se zmiram bolj in bolj očistiti. Stóri tedaj, kolikor je v tvoji moči, in stóri urno: ako ti po tem še kej primankuje, bom besedo rekel in vse nadoméstil.

6. Gorje tebi, moja hči! ako bi ne storila, kar je v tvoji moči. Ako bi se k moji mizi z omadežano dušo perbližala, bi jo oskrunila in sama sebi pogubljenje jedla. Resnično, povém ti, očisti svojo vést z nar večí skerbljivostjo; glej, de svoje serce čisto in svoje roke nedolžne storiš, ako hočeš žegen in usmiljenje mojiga svetiša doseči. Svojo dušo vedno v rokah nôsi, de je s hudimi mislimi in hudim poželenjem, ali s hudobnimi besedami, ali z greš-

nim djanjem ne oskruniš. Sodi samo sebe, de ne boš sojena, in ako vidiš, de zlato tvoje duše otemnuje in se moja gnada manjša, moja hči! nikar ne daj, de bi solnce nad tvojimi grehi zašlo; teči k potoku Siloe, se umit v Jagnjetovi kervi. Pojdi, pokaži se mašniku, in pernesi dar solz in skesanja. Takó, ako padeš, se ne boš razbila, ker bom svojo roko nad te vzdignil in silo padca ubranil.

7. Za roko me derži, Gospod moj Bog! in pelji me, kakor ti je ljubo, de ne padem. Sicer sim v svoji gorečnosti rekla: Nikoli ne bom omahovala; sklenila sim in persegla, tvoje pravične zapovedi spolnovati; ako pa ti svoje obličje od mene odverneš, kar naravnost spet v nepokoj in v pregrešenje padem, in sim vnovič vsa omadežana. Ozri se tedaj, o Gospod; ozri se na mojo slabost in hiti mi pomagat. Stój mi vedno na strani, de ne bom kakor

zaveržena posoda, temuč vedno per tvoji mizi, in de s čistostjo in nedolžnostjo vselej k nji perstópim.

Molitve pred sv. Obhajilam.

Tri božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafuješ. Verujem, de je Sin božji za nas človek postal, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni ozna-

novali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev verovati veléva. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfat, ne goljfan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje, in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca vživati. Upam tudi od tebe potrebnih perpomóčkov vse to doseči. Upam to od tebe zato, ker

si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

L j u b e z i n.

O moj Bog! ljubim te iz vsiga mojiga serca, in čez vse, zato ker si ti nar večí dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vredin. Tudi zato te ljubim, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, ali kakor te še zdaj ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezin; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Go**spod! čedalje bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadevam,

mi je iz serca žal, de sim tebe svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse grešne perložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me zopet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga bozjiga Sina; našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa.

M o l i t e v

Sv. Tomaža.

Vsigamogočni večni Bog! lej, perstopim k Skrivnosti tvojiga edिनorojeniga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Perstopim kakor bolnik k zdravniku življenja, nečist k studencu usmiljenja, slép k luči večne svitlobe, révin in ubog k Gospodu nebés in zemlje. Prosim tedaj tebe, ki si brez vse mére velika dobrota, ponižaj se, mojo bolezin ozdraviti, umazanost očistiti, slepost razsvetiti, ubožnost obogatiti, golóst obleči; de angeljski Kruh, Kralja vsih kraljev, in Gospoda vsih gospostev prejmem s toliko častitljivostjo in ponižnostjo, s toliko skesanostjo in pobožnostjo, s toliko čistostjo in vérnostjo, s takim sklepam in

namenam, kakor je treba k zveličanju moje duše. Daj mi, prosim, ne le zakrament Gospodovi-
ga telesa in kervi prejeti, ampak
tudi reč in moč zakramenta. O
prephlevni Bog, daj mi telo svo-
jiga ediniga Sina našiga Gospo-
da Jezusa Kristusa, ki je od Ma-
rije Device, tako prejeti, de bom
vredin, se k njegovimu skrivnost-
nimu telesu (sveti cerkvi) perte-
lesiti in se med njegove ude šteti.
O preljubeznjivi Oče, dovoli mi,
tvojiga ljubiga Sina, kteriga bom
zdaj na poti zakritiga prejel, po-
slednjič enkrat v odkritim obličju
vekomej gledati; kteri s teboj živi
in kraljuje v edinosti svetiga Du-
ha Bog od vekomej do vekomej.
Amen.

Molitev sv. Bernarda

pred sv. Obhajilam.

O ti presrečna Devica, ki si milost našla in življenje pernesla, in si mati našiga zveličanja, daj, de po tebi pot k tvojimu Sinu najdemo; de on, ki nam je po tebi bil dan, nas tudi po tebi v milost sprejme. Mi smo grešni in strahovanja vredni ljudje; tvoja neomadežanost naj nas per njem izgovarja. Mi smo nečimerni in napuhnjeni; tvoja ponižnost, ki je Gospodu tolikanj dopadla, naj nam per njem odpušenje doseže. Veliko smo grešili, naj naše grehe tvoja silno velika ljubezin pokrije; tvoja častitljiva rodovitnost pa nam perdóbi, de bomo tudi mi rodovitni v dobrih delih. **O** ti naša Gospa, naša Srednica, naša Besednica, per-

poroči nas svojimu Sinu, spravi nas s svojim Sinom, in pokaži nas svojimu Sinu. Dosézi nam, o Visokočešena! po povišanju, ki si ga zaslužila, po začetniku usmiljenja, kteriga mati si, de ta tvoj Jezus Kristus, naš Gospod! vekomaj nad vse češeni Bog, ki se je ponižal, s tvojim posredovanjem našo slabost in revšino nase vzeti, nas svojiga zveličanja in časti deležne stori.

Prosi za nas posebno v ti sveti uri, de bomo Jezusa, tvojiga Sina, v njegovim svetim zakramentu s tako serčno čistostjo, s tako dušno gorečnostjo in vdanostjo prejeli, kakor si ga ti od svetiga Duha spočela, ko si angelu rekla: „*Lej, dekla sim Gospodova, zgodi se mi po troji besedi.*“ O Jezus, po tebi hrepeni

moja duša! Pridi, o moj Stvarnik in Odrešenik, pridi, o moja Ljubezin! pridi in ostani vekomej per meni. Ti si moje zveličanje, ti si življenje mojiga življenja. Pridi, o moj Zveličar! in zveličaj me. Amen.

Vsi sveti angeli in izvoljeni Božji, prosite za me, de per Jezusu milost najdem, in to nebeško jed vredno vžijem. Amen.

Namen per sv. Obhajilu.

Stori vselej namen, ko k Božji mizi perstopiš, za koga de misliš sveto Obhajilo Bogu darovati, ali za se, sa koga družiga, zlasti za tega ali tega terdovratniga, v veči Božjo čast, ali za duše v vicah i. t. d. Posebno močno je želeti, de bi za tiste grešnike, ki se ob sabotah per litanijah ali drugikrat v molitev perporočé, vselej nekaj bratov ali sester sveto Obhajilo darovalo. Na tako vižo se nar več terdovratnih spreoberne.

Po sv. Obhajilu.

Po svetim Obhajilu premišluj nekaj časa v globoki ponižnosti neizmerno skrivnost in moli s besedami, kakor ti jih dobra misel da. Perporoči in potoži Jezusu vse pritežnosti in ne pozabi moliti za spreobernjenje grešnikov in za verne mertve, in molitev za odpustke ali saj tistih 7 očenašev in češenamarij v namen svetiga Očeta.

M o l i t v e.

Po sv. Frančišku Salezju in Alfonzu Ligvorju.

Najdel sim ga, kteriga ljubi moja duša. Imam ga, in ne bom ga več izpustil, de zamorem v resnici reči: „Živim, pa ne že jest, ampak Kristus v meni.“ Zdaj tedaj, o Jezus! moj pokoj moje edino veselje, moje zveličanje! zdaj vtegneš svojiga hlapca spustiti v miru, ker so moje oči vidile tvoje zveličanje. Moje serce se tebe veseli; v tebi moja duša poskakuje. O Bog mojiga serca! de bi jest

tebe le prav ljubil, te vredno v ti neskončni svetosti objemal, — rad sim perpravljjen umreti.

O čezmerna Ljubezin! preponižni Jezus! skriti Bog! molim te, ki si v mojim sercu. Premajhno je eno serce, te ljubiti; premalo en jezik, te hvaliti!

O moj Zveličar! koliko hvaležnost sim ti dolžan, de mene, ubogo stvar, tako prečudno obišeš! Nič manjši ne sme ta hvaležnost biti, kakor de samiga sebe tebi popolnoma dam in darujem, in želim in prosim, de bi le ti sam v meni prebival.

O moj Bog! k meni prideš, mene seboj sklenit, mi zasluženj svojiga terpljenja v polni meri podelit in me posvetit. Stori in dopolni tedaj vse to v meni, zavoljo česar si peršel; ne daj, de bi

bil sad tvojiga prihoda nad menoj zgubljen.

O Jezus, ti veš, koga mi permankuje, in veš moje slabosti: daj mi ponižnost, čistost serca, edinost moje volje s tvojo sveto voljo, moč zoper hudo navado, in poterpežljivost, de zamorem vse kar me zadene, iz ljubezni do tebe voljno prenašati.

O moj Zveličar! po tisti neskončni ljubezni, ki te je na zemljo doli perpravila, in nagnila na križu umreti, daj tudi meni v tebi vsi posvetnosti odmreti, de ti v meni vekomej živiš.

O Bog moje duše! častim in ljubim te nad bogastva tega sveta, in bolj kakor samiga sebe. Torej se čisto tebi zročim in se v ljubezni in spoštovanju podveržem vsim tvojim naredbam; naj

se sгоди v času in v večnosti nad menoj, kar je tvoja sveta volja! Upam enkrat tvoje Božje obličje in tvojo popolnoma lepoto v nebesih gledati.

Moj Bog in moje vse! nič nočem iskati razun tebe, ker v tebi edinim zamorem vse najti. O preljubeznjivi Oče! daj, de bo moja nar veči skerb, tebi vredno služiti, ravno kakor si ti za moje zveličanje preobilno veliko skerb imel. O včlovečena Beseda večniga Očeta, Jezus Kristus! ti nisi zavoljo nič družiga na svet peršel, kakor v sercih ljudi stanovat, ktere si s svojo kervjo odkupil. Moje serce bodi tedaj popolnoma tvoje; imej ga, razsvitluj ga, in stori ga radovoljniga, tvojo presveto voljo spolnovati.

Vsigamogočni Jezus! vse od mene odvzemi, kar djanje tvoje moči in dobrote v meni zaderžuje, ozdravi me vse nesnage in nezvestobe in napolni me s svojo gnado in modrostjo.

O sveti Duh! napolni mojo voljo s tistim svetim hrepenjenjem, ki človeka s čednostmi obogati, in ji ne pústi nobene druge prostosti, kakor to, se tebi popolnoma darovati.

Neskoučna moč! podpiraj mojo nemoč. Večna modrost! razsvetli mojo temo. Neizmerna dobrota! preglej moji hudobii. O dobrota! O ljubezin! O modrost! O kako pozno sim te spoznal, kako pozno začel te ljubiti!

Prezveličana Devica! ti naj bogoljubniši, naj ljubljivši, naj ljubeznjivši, dosezi mi per svojim

Sinu milost, de bom vsim njegovim navdajanjem pokorin, in uči me vse tiste čednosti, s katerih spolnovanjem si si ti na zemlji Božje dopadajenje perdobila. Prosi svojiga Sina, de se s svojo skrivnostno pričujočnostjo ne loči od mene, dokler v moji duši obilnosti svojiga blagra in blagoslova ne zapusti.

Terdno vérujem v te, o resnica, ki ne moreš zapeljati! Nepremakljivo upam v té, o neskončna dobrota! Serčno in perserčno te ljubim, o nar vikši, nar ljubeznjivši Bitje! Moj Bog in moj neprenehljivi dobrotnik! Tebi se podveržem, tebe bom ljubil in hvalil svoj živi dan in vekomej.

Molitev za odpustke.

Gospod Jezus Kristus! presunjen od bolečine zavoljo svojih grehov, ti to slabo in preponižno molitev darujem v tvojo čast in poveličanje, in v blagor tvoje sv. Cerkve. Ti jo posveti in ji po svoji milosti vrednost dodéli. Želim se popolnoma pridružiti pobožnemu namenu svetiga Očeta, ki so té odpustke v zveličanje svojih vernih podelili. Zavoljo tvoje neskončne dobrote te prosim z vso ponižnostjo, zateri krivovérstva po vsim svetu, uterdi stanovitin mir in pravo edinost med keršanskimi poglavarji, de oni in njih podložni, vsi tebi služijo v čistosti serca, nasprotni ljubezni, in v edinih sv. mislih.

Navdaj tudi našiga sv. Očeta papeža s svojim duham, odvracuj od njega vse zalezovanja, in sprejmi ga v svoje varstvo. O ljubeznjivi Zveličar! po zasluženju presvete Marije Device in vsih svetnikov v nebesih, me vdeleži tistiga zaklada, ki si ga s prelitjem svoje predrage kervi sveti Cerкви perdobil, in dodeli mi dans dobroto teh odpustkov.

Perzanesi mi, o moj Bog! zavoljo svojiga neskončniga usmiljenja kazni in strahovanja mojih grehov, ktere bi mogel sicer na tem, ali na unim svetu terpeti. Od tega trenutka zanaprej sklenem za terdno in resnično, spokorno in v zatajevanju živeti. Tudi hočem po svoji moči tvoji pravici zadostovati, greh studiti, se ga varovati in kakor naj hujši hudo ga nad

vse drugo obžalovati in preklicovati, ker sim ž njim tebe, svojiga preljubeznjiviga Boga, razžalil, ki te zdaj čez vse ljubim in te ljubil bom vse dni svojiga življenja. Amen.

(7 Očenašev in Češenamarij in Vero.)

Perpravne molitve po svetim Obhajilu so še: Molitev h Marijnimu Sereu; za spreobrnjenje grešnikov; za blagor cerkve; za svojo škofijo; za ohranjenje in razširjanje svete vere in več družih, kakor nekoliko dalje nasledovajo.

Besede Jezusove do duše po svetim Obhajilu.

(Naslednje premišlovanje je dobro v dan sv. Obhajila v cerkvi ali pa domá o priliki preudariti.)

1. Jest sim svoje prebivališe v tebi izvolil, moja hči; Jest, ki sim večna, včlovečena Beseda in kruh življenja; Jest, ki sim poln gnade in resnice, poln moči in mogočnosti; Jest, kteriga usmiljenje nobene meje ne pozná; Jest sam sim s teboj, in imam plačilo sa te per

sebi. Jest sim s teboj, moja hči, te oteti, te iz roke hudobnih in močnih rešiti. O! ko bi ti poznala dar Božji, in Tistiga, kateri v tvojim, sercu počiva! Zares bi se to seree v moji pričujočnosti kakor vosk na solncu stopilo; zarés bi se moči tvoje duše zamaknile in bile zvun sebe v sveti opanljivosti, in tvoje oči bi se v solze hvaležnosti in ljubezni zlivale; zarés bi, napojena z mojo ker-
 vjo — skrivnostnim vinam, katero device stori, in poživiljena s pšenico izvoljenih, vsim rečem tega zaničljiviga svetá ve-
 čno slovó dala; zares bi, zvun sebe, zamaknjena brez glasu in občutka v ti-
 hoto občudovanja in ljubezni zatopljena ostala; zares bi Mene, ki te ljubim, iz vsiga serca objela, in se v svetim ra-
 dovanju in veselovanju Meni čisto in brez perderžka darovala. Zarés bi tako
 dobriga Očeta za dobroto in sladkost vsih čednost prosila; zares bi tako mo-
 gočniga kralja za vso pomoč njegove gnade zoper sovražnike nagovorila; za-
 res bi nebeškemu Očetu z nar večim spoštovanjem in s popolnoma zaupanjem

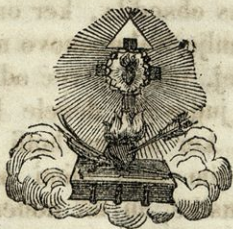
tistiga Jezusa darovala, kateri ima v tebi svoj sedež, in kateri je tvoje dobro, tvoj délež; ti bi ga njemu kakor narboljši in narbolj popolnoma dar darovala; zarés bi vse nebeške prebivavce povabila, de naj bi neprenehama s teboj gnali v čast tvojiga Ljubeznjiviga: Čast na višavah! Zarés bi se z veliko bolečino še le, ko se podobe spovžijejo, od telesne pričujočnosti svojiga Zveličarja ločila.

2. Ali je kakšno ljudstvo, moja hči, de bi tako blizo, tako pričujoče bogove imelo, kakor sim jest tebi in vsim vernim dušam? Kako je to vender, de narveči del zmed njih mojo ljubezin tako rekoč zaničuje, ali je saj ne cenijo tako, kakor bi mogli, in se jim ne zdi vredno, me tudi le kratek čas v svojim sercu s sveto hvalo in hvaležnostjo častiti? Komej so od moje mize odstopili, že leté iz mojiga tempelna k posvetnim opravilam. Še so njih žnablji od moje kervi mokri, že pozabijo Boga vse dobrote, kateri jih je poživil. O nehvalezni! O otroci luči, ki so nesprevidniši od

otrók tamè! zakaj če so otroci tega sveta od kralja ali mogočniga gospoda obiskani, ga perderžujejo, dokler le morejo; perljudnosti, vošila, darila, prošnje, pisane perporočila, vse poskusijo, veselje pokazati, ki ga občutijo za to, kar z gospodovavcam samim govore, mu spoštovanje in ljubezin skazati, in mu povedati, kar imajo pertežniga. Vender je pa gospodovavec, ki ga tako časté, le umerjoč človek, in le minljivih dobrot dobé od njega. **O** otroci luči, kako nespametni ste vi, in kako počasne so vaše serca verovati! **N**inivljanje bodo sodnji dan zoper vas vstali, ker so bili z Jonovo pridigo presunjeni in skesani; in lej, tukej je več od Jona. **K**raljica od Juga bo zoper vas vstala in vas obsodila, ker ona je peršla od kraja zemlje Salomonovo modrost poslušat; in lej, tukej je več od Salomona. **P**rebivavci judovske dežele bodo zoper vas vstali, ker so me hotli kralja narediti, ko sim med njimi prebival, vi pa me zapustite, in mi nobene časti ne

skazujete, meni, ki sim kralj kraljev in vaš Bog, ki ima tron v vašim sercu.

3. In tudi ti, moja hči, me hočeš zapustiti? O nikar té nesreče! Ko od moje svete mize odstopiš, pa spet k meni pridi, me poslušat: Jest imam beséde večniga življenja, de vidiš in čutiš, kako sladak sim jest, in de se tvoje serce ogreje in gori, kadar tebi govorim. Moli me z vso gorečnostjo, kolikor imaš zmožnosti, mene, ki sim Gospod, tvoj Bog, in je moje veselje per tebi biti. Skleni se z angeli in arhangeli, mojo hvalo v svojih pesmih obhajati, in nikoli me ne zapusti, dokler z gorečo molitevjo mojiga blagoslova (žegna) ne dobiš.

Razne molitve,

ki se zamorejo moliti po sv. Obhajilu,
pri obiskanju altarja Marijniga Serca
in drugih perložnostih.

Molitev k presvetimu Marijnimu Sercu.

Papež Pij VII. so tistim, ki naslednjo molitev s pristavljeno pohvalo k presvetimu Jezusovimu in Marijnimu Sercu pobožno molijo, več odpustkov dodelili.

1. Odpustek 60 dni enkrat na dan.
2. Popolnoma odpustke v praznike rojstva, vnebovzetja in presvetiga Serca Marije Device, za tiste, ki to molitev vsak dan eno celo leto

molijo in ob imenovanih dneh svete zakramente prejmejo, cerkev obišejo in v namen svetiga Očeta ondi molijo.

3. Popolnoma odpustek ob smertni uri za tiste, ki v svojim življenju te molitve niso opustili.

Ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti.

Molitev.

O sladko, o pohlevno Serce Marije, Matere Božje in naše ljube Matere! **O** preljubeznjivo Serce, nad katerim prečešena sveta Trojica svoje dopadajenje ima, ki si vredno vsiga češenja in sladke ljubezni angelov in ljudi! **O** serce, ki je Jezusovimu Sercu nar bolj enako, kteriga nar bolj popolnoma podoba si ti; Serce polno ljubezni, dobrote in perserčniga usmiljenja do naše revšine! Stôpi, te prosimo, ledeno skorjo naših serc, in stóri, de jih bo Serce Božjiga Odreše-

nika popolnoma nase potegnilo. Navdihni jih z ljubeznijo do tvojih
 čednost, in vnemi jih s tistim sve-
 tim plamenam, v katerim ti nepre-
 nehama goriš. Zakleni v sé sveto
 Cerkev, obvari jo in ostani vedno
 njeno sladko pribežališe in nepre-
 magljiva terdnjava zoper vsak na-
 pad njenih sovražnikov. Ti bodi
 naša pot, de po nji k Jezusu
 pridemo, in točilo, po katerim naj
 k zveličanju potrebne gnade k
 nam pertékajo. Bodi nam pomoč v
 sili, poterjenje v stiskah, podpora
 v skušnjavah, pribežališe v pre-
 ganjanju, pomoč v nevarnostih,
 zlasti v poslednjim vojskovanju
 našiga življenja, ob času ločenja,
 ko se bo cel pekel zoper nas
 vzdignil, de bi nam v tem straš-
 nim trenutku, v tem groznim in
 razločivnim migljeju, ko se bo za

celo večnost razločilo, našo dušo v svoj rop vzél. Daj nam tedaj, o presrečna Devica! sladkost tvojiga materniga Serca okusiti; daj nam občutiti velikost tvoje mogočnosti per Jezusovim Sercu; odpri nam v njem studenec usmiljenja, varno pribežališe, de ga bomo enkrat s teboj v nebesih hvalili in častili od vekomej do vekomej.

Pohvala k presvetima Sercama Jezusa in Marije.

Spoznano, ljubljeno, hvaljeno in poviševano, češeno in poveljčevano bodi vsak čas in povsod Božje Serce Jezusovo in nar čistejši Serce Marije. Amen.

Darovanje samiga sebe Marii.

Sv. Alfonza Ligvorja.

Prečista, neomadežana in preblaga Devica Marija, o moja Mati, pribežališe in tolažnica vsih žalostnih! ponižno pridem dans pred tvoj tron in te zvoľim v svojo gospo, svojo mater in besednico per Bogu.

Darujem se z vsimi, kar je mojih, v tvojo službo; prosim te, o Mati mojiga Boga, vzemi me v število svojih služabnikov in pod svojo brambo, in bodi moja pomoč skoz celo moje življenje, sosebno pa ob moji smertni uri.

O Mati usmiljenja, zvolim te v oskerbnico vsiga, kar je mojiga, vse moje žlahte, vsih mojih del in opravil. Ne odklanjaj od sebe skerbí za vse to; delaj in ravnaj z vsim, kakor je tvoja volja.

Blagoslovi me tedaj na duši in na telesu, in nikakor ne perпусти, de bi jest kterikrat razžalil tvojiga Božjiga Sina. Podpiraj me v skušnjavah, reši me iz vsih nevarnost, pridi mi v pomoč v mojih dušnih in telesnih potrebah, razsvetluj me v mojih dvomih, tolaži me v mojih stiskah, perstopi mi v mojih telesnih in posebno v mojih smertnih težavah.

Ne perпусти, de bi se hudobni sovražnik kdej zamogel hvaliti, me še kterikrat v svojim železju imeti, ker saj zdaj sim tebi posvečen.

Perdobi mi, de enkrat v nebesa pridem, tebe zahvalit, tebe hvalit in ljubiti z Jezusom, našim Odrešenikom, na vekomej.

To milost doseči, mi sprosi, de stanovitno služim tebi in tvojimu Sinu Jezusu do smerti. Amen.

Molitev za Marijno brambo in prošnjo per Bogu.

Sv. Alfonza Ligvorja.

Presveta, neomadežana Devica, moja preljubeznjiva mati Marija! Ti si mati mojiga Gospoda in Zveličarja, kraljica zemlje, besednica, upanje in pribežališe grešnikov. K tebi jest, naj revniši zmed grešnikov, dans pribežim. Tebi, o velika Kraljica! se s spodobnim spoštovanjem ponižno podveržem, in z naj perserčnišim čutilam svoje duše se ti zahvalim za toliko meni skazanih milost; posebno pa za to, de si me s svojo ljubeznjivo prošnjo pekla otéla, ki sim ga tolikrat zaslužil. Ljubim te, o preljubeznjiva Gospa in Gospodovavka! in iz nar čistejši ljubezni do tebe storim nespremenljivi sklep, tebi vsak čas slu-

žiti, in si z močjo prizadevati, de ti bodo tudi drugi služili. V tebe stavim za Jezusam, tvojim Sinam, vse svoje upanje; od tebe perčakujem vsiga blagra svoje duše. Sprejmi me za svojiga služabnika, o usmiljena Mati! in ohrani me pod svojo močno brambo.

Ker vém, de per Bogu vse premoreš, torej zdihujem k tebi, in kličem s potertim sercam: Otmí me vsih skušnjav, ali ohrani mi saj dovoljno moč, de jih bom do konca življenja vedno premagoval. K tebi zdihujem za pravo ljubezin do Jezusa. Po tebi upam tudi enkrat zveličan biti. O moja preljubeznjiva Mati, prosim te po tvoji ljubezni do Boga, bodi mi vselej pomočnica, posebno pa v poslednjim vse razločivnim trenutku mojiga življenja. Nikar me ne za-

pusti, dokler me med zvoljenimi v nebesih ne vidiš. Tam te bom častil in hvalil, tam bom tvoje usmiljenja vekomej poveličeval! Amen.

Molitev sv. Terezije za spreobrnjenje grešnikov.

O Gospod Jezus Kristus! prosimo te, de bi ti tudi tiste hotel, kateri tebe nočejo; de bi tistim odperl, kateri k tebi ne marajo klicati; de bi jih ozdravil, kateri se svoje dušne bolezní še veselé in so sami svoje bolezní izvir. Sej si na svet peršel grešnikov iskat. Lej, Gospod! ti so v resnici nesrečni in revni, kateri k tebi nočejo priti. Pridi ti k njim; usmili se teh nesrečnih, ki sami do sebe usmiljenja nimajo. Prebij, o Gospod! terde serca svojih stvari.

Ne oziraj se na nevrednost tih, ki pri tebi terkati nočejo; temuč glej milostljivo doli na nas, ki za te zmotene k tebi kličemo. Ukroti, o Gospod! njih terdo voljo, in stori, de bodo hotli, kar poprej niso hotli, de bodo namreč tebe spoznali in ljubili. Amen.

Za blagor svete cerkve.

Prosimo te, o Gospod! milostljivo sprejmi ponižno molitev svoje svete Cerkve, de po zattertih stiskah in zmotah tebi v varni prostosti služi.

Bog, naše pribežališe in moč! bodi vedno s pobožnimi prošnjami svoje svete Cerkve, ker si ti sam začetnik pobožnosti, in dodeli, de popolnoma dosežemo, česar véрно

prosimo, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu.

Molitev za blagor škofije.

Vsigamogočni, neskončno usmiljeni Bog! čigar duh vse telo svete Cerkve posvečuje in vlada, glej milostljivo na naše prošnje, ki jih za blagor naše škofije pred sedež tvojiga veličastva pernese-mo. Daj de naj tvoja bramba in žegen nad njo vlada, de, vsih napadov in zmot obvarvana, varno in mirno tebi služi. Posebno te prosimo za našiga vikšiga pastirja, tvojiga služabnika I. Pridaljšaj jim življenje, razsvitluj njih svetovavce in množi število zvestih in gorečih mašnikov, de bodo pri bogati žetvi in obilnih delavcih otenje in ohranjenje nešte-

vilnih duš veseli gledali. Tega te prosimo po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim.

Opomin. Na to se škofijski pomočnik pokliče:

V. Prosi za nas sv. Nikolaj!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si sv. Nikolaja z neštevilnimi čudeži ozaljšal; dodeli nam, te prosimo, de bomo po njegovim zasluženji in prošnjah od pekleneskiga ognja rešeni; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Molitev za ohranjenje sv. vere v domovini.

O Jezus, naš nebeški Ženin! ki si rekel, prosite in se vam bo dalo, išite in bote našli, terkajte in se vam bo odperlo; lej, pred tvojimi koleni te za našo domo-

vino preserčno prosimo. Oberni svoje milostljivo oko v to deželo, ki si jo s svojo milostno ljubeznijo vselej varoval. Ljubi in vari jo tudi v prihodnje z očetovsko skerbljivostjo; ohrani v nji sveto rimsko-katoliško apostolsko vero; obvari jo v čistosti in resnici ediniga praviga nauka, de po tvoji milosti vsih zmot očišena, vsiga ločenja obvarovana, tvoji sveti službi v vsi pravičnosti in svetosti vdana, vedno namen dosega, h katerimu si jo poklical, in de zasluži tebe vselej in v vsim brambo in vodnika imeti. Te gnade te prosimo, o Jezus, po prošnji tvoje visokočešene Matere, in terdno upamo, de nas boš po svoji neskončni milosti uslišal.

Opomin. Na to se pomočnik dežele v pomoč pokliče.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si po svoji neskončni previdnosti svetiga Jožefa ženina presvete Božje porodnice zvolil; prosimo te, dodeli nam, ki ga svojiga pomočnika častimo na zemlji, de ga tudi v nebesih prošnjika imamo; ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Molitev za razširjanje sv. vere.

O Bog! ki si svojim služabnikom dodelil milost, v spoznanju prave vere tvojo lepoto, moč in veličastvo moliti, hvaliti in poveličevati, prosimo te blagovôli to zveličavno vero v nas poterčiti in gnado njeniga spoznanja po vsim

svetu razliti, po **Jezusu Kristusu**,
Gospodu našim.

V. Prosi za nas sv. Frančišek Ksaverjan!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si indijanske narode po pridigah in čudih sv. Frančiška Ksaverjana svoji Cerkvi dobrotljivo pridružil; dodeli milostno, de zglede njegovih čednost nasledvamo, ravno kakor njegove častitljive zasluženja častimo; po **Jezusu Kristusu**, **Gospodu našim. Amen.**

Cerkvene molitve.

Za spokorniga duha.

Vsigamogočni in neskončno dobrotljivi Bog, ki si žejnimu Izraelskimu ljudstvu studenec žive vode iz skale odperl; obudi solze praviga skesanja v naših terdih srcih, de zamoremo svoje grehe objokovati in njih odpušenje od tvoje milosti doseči.

Za odpušenje grehov.

O Bog, ki nikogar ne odverguješ, temuč tudi naj večim greš-

nikam po pokori v zvestim usmiljenju odpušaš; ozri se milostljivo na naše ponižne prošnje in razsvetli naše serca, de zamoremo tvoje zapovedi spolnovati; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Zoper hude misli.

V sigamogočni in predobrotljivi Bog! glej milostljivo na naše prošnje, in reši naše serca od skušnjav hudobnih misel, de bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, biti prebivališče svetiga Duha; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Za dar čistosti.

Užgi, o Gospod! z ognjem sv. Duha naše ledja in naše serce, de ti bomo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli, po Kristusu, Gospodu našim.

Za ponižnost.

O Bog, ki si prevzetnim nasprotnik, in ponižnim svojo milost deliš, dodeli nam čednost prave ponižnosti, s katero oblečen se je tvoj Edinorojeni vernim razodel, de nikoli s prevzetjem samih sebe tvoje prijaznosti ne zgubimo, ampak s podverženjem darove tvoje gnade prejémamo, po Kristusu, Gospodu našim.

Za poterpežljivost.

O Bog! ki si v poterpežljivosti svojiga Edinorojeniga napuh stariga sovražnika razdjal; dodeli nam, prosimo te, vredno premišlovati, kar je on za nas preterpel, in tako po njegovim zgledu, nasprotnosti pohlevno prenašati, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Za keršansko ljubezin.

Bog, ki njim, kateri te ljubijo, vse v dobro izíti daješ; dodeli našim sercam svojo nepremagljivo ljubezin, de naših željá, ki iz tvojiga navdajanja izhajajo, nikakoršna skušnjava več spremeniti ne more, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Besede Jezusove

do duše od nevredniga Obhajila.

1. Pridi k meni, moja hči, te bom z darovi in tolažili obsul; ko pa prideš, pripravi skerbno svojo dušo, in presodi sama sebe. Jest sim velik, svet in strašnin Bog. Meni se gnusi do hudobniga in do njegovih hudodelstev. Jest sodim in pogubim tistiga, kateri nevredin k moji mizi pristopi, in mu z močjo svojiga mesa in kervi, ktero je oskrunil, prekletstvo svoje vsigamogočne jeze pri-

pečatim. Sodi se tedaj, moja hči, de ne boš sama sebi sodbe in pogubljenja jedla. Skerbno se presodi, prašaj svojo vést, in ako v sebi sledi neopravičenosti znajdeš, vari in vari se, de tako omažežana ne prestopiš praga mojiga sve-tiša, temuč presunejo naj te!, pred mo-jimi očmi naj globokejši osramoteno, vse čutila tvoje nevrednosti, in kakor koli si tudi skesana, ne približuj se k moji mizi, dokler se v kopeli svete pokore ne umiješ.

2. Jest sim tvoj ves pohlevin Že-nin, moja hči! s tolikimi dobrotami sim te preobsul; bi se li zamogla prederzniti, me po izdajavsko kušniti! Jest sim tvoj Bog, moja hči! bi me li zamogla sa-tanu zročiti! Jest sim tvoj Odrěšenik; ali bi se ti prederznila, de bi me vno-vič križala! Jest sim Najsvetejši zmed svetih, in ti bi se ne prestrašila, me v omadežani grob, grob z zadolženjem obložene vesti pogrezniti! O moja pri-jateljica! moja ljubeznjiva! s kakšnim namenam bi ti tako k meni peršla? Ali

bi ne bilo bolje, de bi nikoli ne bila rojena?

3. Tega ne, tega ne, o Gospod, de bi se v toliko grozo podala. Oh! pred naj mi jezik zastane, se mi desnica usuši in pozabljeno bo, rajši tavžentkrat umerjem, kakor de bi si toliko pregreho nakopala. Tavžentkrat boljši bi bilo, de bi jest, tako zanikerna stvar, poginila in končana bila, kakor de bi tako z zaničevanjem svojiga Boga in Stvarnika z nogami taptala. O Bog! ki si sama dobrota, naj vikši Gospodar nebes in zemlje, kdo bi bil v stanu, te tako malopridno izdati? —

Kdo, moja hči? Oh, ko bi le en sam bil, ali tudi le malo število. Ali gorje! so, ki me ne le enkrat, ampak vsak dan zatajé in križajo. Vsak dan vidim pri svoji mizi duše, ki so sovražnice mojiga križa, ki vse zgolj napuh, samolastna ljubezin in nečimer-nost vlada; duše, ki mehkužnosti in

pregrešnemu razveseljevanju služijo in so s sto in sto družimi pregrehami omadežane. Vse take duše, moja hči! mene z nogami taptajo in oskruniijo kri mojiga testamenta, ker mene na nečist jezik in v omadežano sercé prejéjajo. Lahko bi se Jest iz njih rók réšil, v njih glave bi lahko strelo spustil in jih zdrobil; ali one bi zgubljene bile: Jest pa nočem smerti hudodelnika. Oh, de bi se vender k meni spreobernile, pokoro storile in sveto živele! Spačeni rod! kako dolgo naj še per vas bom? Doklej še bodo vaše lene serca igra zmote in laži? Doklej še bote moje poniževanja in terpljenja množili? Nesrečni in slepi, kar mislite storiti, storíte skoraj; povém pa vam, de moje usmiljenje se bo v pogubo zoper vas spremenilo; v svoji jezi sim prisegel, ne pojedete v kraj mojiga pokoja.

Obiskovanje svetiga Rešnjiga Telesa.

Besede Jezusove do duše od obiskovanja sv. Rešnjiga Telesa.

1. Jest sim tvoj Bog, moja hči! in tvoje vse. Akoravno svoje stanovanje v nebesih imam, sim vender v svojim tempelnu na zemlji, prav bliz tebe, de, kolikorkrat hočeš, svoje življenje v meni najdeš in pozdrav svojiga Gospoda prejmeš. O moja hči! z družimi narodi nisim tako delal. Ako bi v naj daljnjih nejeverskih okrajnah stanovala in slišala, de je ljudstvo, pri katerim se pravi Bog

stanovati poniža, in pa tako, de se mu smé slehern varno in vsako uro perbližati in ž njim zaupljivo govoriti, ali bi ne zaklicala, rekoč: „Srečno, tavžentkrat srečno ljudstvo, ki taciga gospoda ima Boga!“ V preobilnim duhovnim veselju bi rekla: „Sama bom šla k temu ljudstvu in to veliko čudo premišlovala. O, kako prijetne vender so tega Boga stanovanja! Moja duša omaguje od hrepenenja po teh svetih dvorih; napravila se bom in k njemu pojdem. Pojdi, moja duša, pojdi — proč od svoje rodovine in domačinstva; pojdi, greve včlovečeno Besedo gledat; pojdi, zlata, kadila in mire mu hočeve v dar prinesi.“

2. Lej moja hči, pri tvojih vratih sim prav blizo tebe, ti srečo pripraviti, de me zamoreš viditi, z menoj govoriti in me moliti; ni ti treba ne hribov prestopati ne morja prebrodariti; še svoje rodovine in domovine ti ni potreba zapušati. Jest sim prav blizo tebe, moje duri so ti vedno odperte: moje oči, moje ušesa in moje serce ti je odperto. Pridi, dovolim ti, pridi, želim te viditi;

ker moje veselje je s teboj biti. Pridi, vedno te pričakujem, de bi za te skerbela, de bi tvoje molitve uslišal. Pridi k svojimu Gospodu, svoje vošila in pohlevne molitve mu daruj. Pridi k studencu, kteriga vode v večno življenje tekó, in zastonj se ti bo dajalo vina in mleka. Pridi k njemu, ki je kruhe v pušavi namnožil, in tvoja duša bo dobro rejena in z dobrotami napolnjena. Pridi, te bom s svojimi dobrotami napolnil, ti bom v naročje polno in preobilno méro izlíl.

3. O Bog, ki samiga sebe v portrato daješ, ako smém takó reči, o kako nesrečna bi jest bila, ako bi se branila k tebi perstopiti, in ako bi merzla in oterpnjena ostala pred ognjem, ki zmirej gorí in nikoli ne ugasne. **O!** kdo je kdej kej taciga slišal? Meni, ki nisim vredna, dovoliš, de smém v tvojo hišo stopiti, do tvojiga svetiša priti. **Ali kaj rečem?** Ti mi zapoveduješ, ti

me siliš priti! Pokorna ti bom, Gospod! in po tvoji volji bom storila. Grem, kraj obiskat, v katerim ti stanuješ, ti, moj Kralj in moj Bog. Ko si vidno po svetu hodil, Gospod, so od Jeruzalema in iz Judeje in Galileje vse na trume za teboj tekali; in množica je bila toliko, de so bili permorani, streho na hiši odkriti, v kateri si bil, hromoviga človeka do tebe pripraviti. O, res Gospod! vsak večer bom z Marijo Magdaleno prišla, grob ogledat, v katerim tvoja Božja človečnost tako ponižno in ljubeznjivo počiva. Tukej te hočem moliti in se v zemljo pred teboj poniževati; obtožiti se hočem, spoznati svojo napačnosti; hvaliti čem tvoje sveto Ime, poveličevati te čem v svojih hvalnih pesmih; prosila bom in ti mi boš dal, terkala bom in ti mi boš odperl. Tukej me boš, moj dobri Pastir! na svojo pašo vodil in nič mi ne bo zmanjkovalo. Tukej bom

pota tvoje pravice preiskovala; tukej se bom učila, pritežnost se ne bati; tukej me bote tvoja palica in tvoja pastirnica s tolažilam navdajale; tukej se bom zoper vse svoje sovražnike poterdovala; tukej bo poslednjič tvoja usmiljenost oklep okrog mene naredila, in bo vse dni mojiga življenja per meni, dokler me ne sprejmeš v svoje večne stanoviša, kjer se mi boš brez zagrinjala in brez zamotave kazal.

Pobožnost

pred sv. Rešnjim Telesam pri njegovim obiskanju.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga

terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Obudi obžalovanje čez svoje grehe, moli 5 očenašev in češenamarij; po tem dobro storiš, ako natihama en čas spremljuješ, Jezusu svoje potrebe, zlasti dušne, potožiš; ga pomoči prosiš, mu nektre grešnike posebej perporočiš i. t. d., kakor ti dobra misel v serce da. Poslednjič zamoreš moliti tudi „Cerkvene molitve,“ kakor so malo spredej na 134 strani, in še več unih, ki jih ondi spredej najdeš. Ako imaš pa več časa, zamoreš to pobožnost opravljati po Baragovih bukvah, imenovanih: „Obiskovanje Jezusa Kristusa v presvetim Rešnjim Telesu in pozdravljenje Marije.“

1. Pozdravljenje Jezusa v nar svetejšim Zakramentu.

O Jezus, predobrotljivi Zveličar! ker je tvoje veselje, med

človeškimi otroci v nar svetejšim zakramentu prebivati; daj mi posebno gnado, de tudi moje veselje bo, tebe v ti nezmérni skrivnosti obiskovati in vredno moliti. Spoznam, de mi to gnado tudi res ponujaš, ker svojo Božjo in človeško visokost pod slabimi podobami kruha skrivaš, de bi se tudi jest nevredni in slabi ne bal, se pred skriti tron tvojiga veličanstva perbližati, te po vsi svoji zmožnosti poželeti, ljubiti, moliti in častiti.

V strahu in ponižnosti te tedaj molim v ti skrivnosti, o prečudna nezapopadljiva in nezmérna ljubezin, moj Bog in moj Gospod! Moja duša te hvali za to neizrečeno ljubezin, in v sercu me boli, de sim ta sladki studenec vse sladkosti premalo spoznal, premalo

cénil, mu še celo tudi mnogo nečasti storil. O Jezus odpusti mi!

Moj Zveličar! ti si oginjš, ki vse uname in ogreje, kar se uneti in ogreti da; prosim te, unêmi mojo vnémarnost k gorkoti, užgi mojo merzloto k toploti, de bom z gorečim sercam in z uneto dušo v edinosti vsih izvoljenih duhov tebe, svojiga Boga in Zveličarja, v ti skrivnosti hvalil; de bom preudaril ljubezin, ktero ti nam v tem zakramentu skazuješ; v vsih stiskah, potrebah in težavah k tebi pribežal; to presveto Večerjo vselej s sveto ljubeznijo in dobro perpravljen vžival, se v dobrim čedalje bolj uterdil in ohranil, se hudiga nagnjenja očiševal in s teboj bolj in bolj sklenil.

O angelski kruh! sveta jéd močnih, stori močno mojo dušo,

de se na poti keršanskih čednost ohranim in tvojim zapovedim pokorin, po vozki stezi varno hodim, ktera v nebesa pelje, de po dokončanim teku v tvojo očetovo hišo srečin in vesel pridem, kamor si ti naprej šel, nam mesto perpravit. **O Jagnje Božje!** stori vender tudi z menoj milost, biti s tistimi, kteri te bodo obličje v obličje gledali in vživali vekomej. Amen.

2. K Jezusovim Sercu.

Usmiljeni in dobrotljivi Bog! ozri se na Serce Jezusa Kristusa, svojiga preljubiga Sina, ki imaš nad njim svoje naj večí dopadajenje. Zavoljo neskončne ljubezni, s ktero nas je vsak čas to serce ljubilo, in zavoljo bolečin, ktere je za naše grehe preterpelo, tudi nam, o Gospod! milostljivo odpu-

sti naše razžaljenja, zmote in ne-
hvaležnosti, ktere s potertim ser-
cam in v duhu pokore obžalujemo.
Unémaj naše serca s takim pla-
menam goréče ljubezni do Jezusa,
kakoršna ljubezin iz njegoviga
Serca do nas gori.

O ti popolnoma Serce mojiga
Jezusa! ti sedež vsih čednost, ti
zaklad vse lepote, ti studenec
vse sladkosti, ti predrago orodje
mojiga odrešenja, ti dopolnjeni iz-
gled, po katerim je meni moje ser-
ce lepšati in zaljšati! — častim te,
ljubim te, poveličujem te, molim
te s svetim straham. Iz serca in
resnično obžalujem, de sim to lju-
beznjivo in vsesveto Serce s to-
likimi grehi žalil; gnusi se mi do
njih, sovražim in prekličem jih,
in terdno sklenem, tvojiga Božjiga
Serca nikoli ne več s kakim gre-

ham radovoljno žaliti. Prizadevati si pa sklenem, tebe, nar svetejši Serce, tebe ognjiše vse ljubezni, zmiram bolj in bolj ljubiti.

O de bi te zamogel pač tako ljubiti in častiti, kakor te ljubi tvoje deviške Matere neomadežano Serce, kakor te ljubijo in časté vsi angeli in svetniki. Kadaj me bo došla srèca, de boš ti, o Jezus, moje edino hrepenenje, edina želja mojiga serca?

Ponižam se pred teboj, o pre-milostljivo Serce mojiga Jezusa, ki si bilo s sulico prebodeno, in si se popolnoma odperlo nam in našim prošnjam. Pribežim nar pred sam v tvoje presveto Serce, se zročim vsiga in popolnoma pod tvojo obrambo in v tvoje varstvo, in tebi dam, zročim in posvetim vse svoje misli in želje, vse be-

sede in poglede, vse djanja in nehanja, vse bolečine in stiske, vse skerbí in prizadevanja. Vse to položim v tvojo odperto serčno rano; nič nad menoj ne smé biti in se sgoditi, kar tebi ni dopadljivo. S svojo serčno rano ozdravi moje bolno serce; očisti, ozaljšaj in olepšaj mi dušo in telo z vsimi lepotami nebeške svoje gnade in dobrote, in stóri me tako močniga, de vsak čas rajši umerjem, kakor de bi tvojo dobroto in neskončno lepoto žalil.

Pribežim pa še vnovič k tebi, o Serce, studenec usmiljenja! in te prosim posebno za té le terdovratne grešnike, katerih zveličanje mi je močno per sercu, in ki jih dozday nobena prošnja ni mogla spreoberniti. (Imenuj in per-

poroči jih Zveličarju, za ktere imaš posebin namen moliti.)

Presuni jih, o dobrotljivi Jezus! z nar močnejšim žarkam svoje vsigamogoočne gnade, kterimu se ne bodo zamogli več ustavljati, de se uname gnusoba do greha in ljubezin do tebe v njih terdih sercih, de se uterne spokorna solza iz njih samopašnih oči, de začno iskati, kar so nespremišljeno zamudili, in zbrisovati, kar so prederzno zagrešili. O usmiljeni Gospod, ki nočeš smerti grešnika, nikar ne zaverzi moje prošnje!

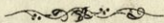
Perporočim v tvojo usmiljeno obrambo tudi vse, kar je mojih, perjatile in rodovince, žalostne in vesele, stiskane in preganjane, grešnike in pravične, zdrave in bolne, žive in mertve. Vse perporočim v tvoje usmiljeno Serce,

o ljubeznjivi Zveličar moj! Usmili se vsih vernih duš v vicah, ohladi jim njih bolečine in daj jim po svoji neizmerni dobrotljivosti večni mir in pokoj. Amen.

Molitev k Jezusovemu Sercu za dar čistosti.

O serce mojiga Jezusa, zgled in studenec vse čistosti! posveti moje serce v tempelj svoje svete ljubezni. Požgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojim sercu nečistiga, pregrešniga in tebi zoperniga, de se v mojim sercu čistost kakor lilija razcvete, in ga z nar lepšim duham napolnuje. O dobrotljivi Jezus, ki čiste in očišene duše ljubiš, in toliko grešnikov v čiste jagnjeta svoje čede spremeniš, usmili se mojiga serca, potegni k sebi vse moje na-

gnjenja in želje, skleni seboj mojo dušo z zavezo nar čistejši ljubezni, in nikar ne pusti, de bi se kdej od tebe moja duša razločila! Tvoja ljubezin bodi mojimu življenju luč, ktera naj me neomadežaniga pelje po potu tvojih svetih zapoved, de bom po tem revnim življenju vredin, tebe Ženina čistih duš obličje v obličje gledati in ljubiti vekomej. Amen.

Litanije

od presvetiga Jezusoviga Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
 Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Presveto Serce Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinú živiga Boga,
 Serce Jezusa, Sinú prečiste Device,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebe-
 škiga Očeta,
 Serce Jezusovo, tempel sv. Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezin pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjiga veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne mi-
 losti,
 Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsiga bo-
 gastva Božjiga,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in obžalovanja,
 Serce Jezusovo, konec vsiga usmi-
 ljenja nebeškiga Očeta,
 Serce Jezusovo, globočina Božje
 modrosti in znanja,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, potok, ki Božje
 mesto razveseluje,
 Serce Jezusa, našiga nebeškiga
 Kralja,
 Serce Jezusa, našiga dobriga Pa-
 stirja,
 Serce Jezusa, našiga usmiljeniga
 brata,
 Serce Jezusa, našiga preljubiga
 učenika,
 Serce Jezusa, nar ljubeznjivšiga
 Ženina naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krotkosti in
 ponižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec mirú in
 svetiga pokoja,
 Serce Jezusovo, nar bolj popolnoma
 podoba našiga življenja,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusovo, pribežališe v skuš-
 njavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo stanovanje
 čistih duš,
 Serce Jezusovo, veselje vsih iz-
 voljenih,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, studenec vsih sve-
 tih misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec
 Božje ljubezni,
 Serce Jezusovo, hrepenenje in nar-
 slajši ljubezin vsih svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na
 Oljski gori žalostno in otožno
 do smerti,
 Serce Jezusovo, oslabiljeno od ker-
 vaviga potú,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti
 zavoljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
 Serce Jezusovo, večno veselje vsih
 Svetnikov v nebesih,
 Serce Jezusovo, krona vsih stvari
 Božjih,
 Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
 Serce Jezusovo!
 Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Ser-
 ce Jezusovo!

usmili se nas!

Od vsiga greha,
 Od zanemarjenja svetiga navdajanja,
 Od vse nepobožnosti in mlačnosti,
 Od vse merzrote do tvoje Božje
 ljubezni,
 Od vsih nečistih misel in želj,
 Od vse slepote in terdovratnosti
 serca,
 Po svoji čudni krotkosti in ponižnosti,
 Po svoji nar večji čistosti,
 Po svojim usmiljenju in perzanes-
 ljivi milosti,
 Po svojim skrivnim življenju,
 Po svoji revšini in sveti pokoršini
 do smerti na križu,
 Po svojim preljubeznjivim obnašanju
 z ljudmi,
 Po svojim notranjim miru,
 Po svoji usmiljeni ljubezni do nas
 grešnikov,
 S kervjo in vodo, ki si jo v naše
 očišenje in posvečenje prelilo,
 Mi grešniki, te prosimo, usliši nas!
 De svojo sveto in čisto ljubezin v naše
 serca vliješ, te prosimo, usliši nas!

reši nas, o Serce Jezusovo!

De naše serca k posnemanju svojih svetih čednost vlečeš,
 De nam pravo ponižnost, krotkost in notranji mir dodeliš,
 De vse misli in želje našiga serca očistiš in posvetiš,
 De nas in vse ljudi razsvetliš in k spoznanju svoje Božje ljubezni perpelješ,
 De nas v britkostih tega življenja milostljivo poživiš in poterdiš,
 De svojo ljubezin v nas vedno množiš,
 De ob naši smertni uri naše duše v svojo sveto rano skriješ,
 De nas v veličastvo svojih izvoljenih vzameš,
 O presladko Serce Jezusovo,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Serce Jezusovo!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Serce Jezusovo!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Serce Jezusovo!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

te prosimo, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Pomagaj svojim služabnikom, o
Gospod!

O. Ki si jih s svojo drago kervjo
odrešil.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Ozri se, prosimo, vsigamogočni večni Bog! na preljubeznjivo Serce tvojiga Sina, ki imaš nad njim svoje dopadajenje, ter nam odpusti zavoljo tega preljubeznjiviga Serca naše grehe, odverni od nas zaslužene šibe, vlij v naše serca svojo ljubezin, ohrani, vižaj in perpelji nas v večno življenje. Amen.

Počesevanje

Marije pred njenimi altarji,

zlasti za popoldansko opravilo.

Opomin. Ko greš sveto Rešnje Telo obiskat, imaš perložnost tudi pred podobo Marijniga presvetiga Serca ali pred družimi altarji Gospodovo Mater pobožno počastiti.

Litanije

od presvetiga Marijniga Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveto Marijno Serce,
 Serce Marijno, brez madeža spo-
 četo,
 Serce Marijno, gnade polno,
 Serce Marijno, blaženo med vsimi
 serci,
 Serce Marijno, za Sercam Jezuso-
 vim nar čistejši,
 Serce Marijno, tempel presvete
 Trojice,
 Serce Marijno, sedež modrosti Božje,
 Serce Marijno, podoba pravice,
 Serce Marijno, sedež usmiljenja,
 Serce Marijno, zapopadek vse sve-
 tosti,
 Serce Marijno, zkrinja mirú in sprave,
 Serce Marijno, vrata nebeške,
 Serce Marijno častitljivo,
 Serce Marijno mogočno,
 Serce Marijno usmiljeno,
 Serce Marijno véрно,
 Serce Marijno hvale vredno,
 Serce Marijno ljubeznjivo,
 Serce Marijno krotko,
 Serce Marijno ponižno,
 Serce Marijno poterpežljivo,

za nas Boga prosí!

Serce Marijno, za nas z bolečinami
 prebodeno,
 Serce Marijno, luč zmotenih,
 Serce Marijno, pribežališe greš-
 nikov,
 Serce Marijno, moč pravičnih,
 Serce Marijno, tolažba žalostnih,
 Serce Marijno, terdnost v skušnjavi,
 Serce Marijno, upanje umirajočih,
 Serce Marijno, pomoč v vsih na-
 ših nadlogah,
 Serce Marijno, zastava obljub Je-
 zusovih,
 Serce Marijno, popolnoma žgavni
 dar Božje ljubezni,
 Serce Marijno, veselje vsih serc,
 Serce Marijno, s častjó v nebesih
 kronano,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usliši nas, o Jezus!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usmili se nas, o Jezus!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

za nas Boga prosí!

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Prosi za nas, sveto Marijno Serce!

O. De homo vredni, te preserčno ljubiti.

M o l i m o.

O Bog, kateri si Serce prečiste Device Marije z nar goreč-
niši ljubeznijo užgal, z vso mi-
lostjo napolnil in z nar lepšimi
čednostmi ozaljšal, de je tvoj edi-
norojeni Sin, naš Gospod Jezus
Kristus, z nar večim dopadaje-
njem v njim prebival, dodeli meni
in vsim, kateri to prelepo in pre-
čisto Serce časté, de se tudi naše
serca od te ljubezni do tebe užgó,
ter nekoliko tistih obilnih gnad
in lepih čednost dosežejo, s kte-
rimi si Serce naše preljubeznjive
Materie Marije obdaroval, de ne
pridemo brez čednost in dobrih
del pred tvoje obličje, temuč de

bomo kakor tvoji zvesti otroci v kraljestvo tvoje vzeti, kjer te bomo z Marijo, tvojo presveto Materjo, in z vsimi svetniki častili in hvalili vekomej. Amen.

Serčna molitev k Materi Božji, si jo mater izvoliti.

O Mati mojiga Gospoda in Mati vsih sirót! Mati tistih ubozih grešnikov, kateri so Boga, svojiga Očeta, zgubili! K tebi kličem in po odkazanju na križu umirajočiga Jezusoviga Serca te dans s sinovskim zaupanjem, ki ga do tebe imam, za svojo mater in besednico izvolim. O Mati Serca Jezusoviga! zarés te želím tudi jest za svojo mater imeti, in terdno sklenem, se vsiga skerbno varovati, kar je tvoje materno Serce žalilo, ko si bila na zemlji, in

vse zvesto spolnovati, kar tvojiga Sina in tvojimu Sercu dopade. Tebe tedaj bom v prihodnje spoznal za mater, spoštoval za mater, ljubil kakor mater, ubogal kakor mater; v skerbéh in težavah bom k tebi pribežal, kakor k materi, in po tvojim življenju se bom ravnal, kakor dober otrok po materi.

Sprejmi me tedaj, o dobrotljiva Mati! v svojiga otroka in skazuj se kakor mati do mene, nevredniga otroka. Ako sim žalostin, tolaži me; ako sim v nevarnosti, reši me; ko bom skušan, vari me; ko bo nepokojna moja duša, vojskuj se za me in dosézi mi pokoj; kadar ne bom vedil, kaj početi, o Mati dobriga svéta! razsvetli, vodi in vladaj me; ko bom bolan, pomagaj mi;

kadar bom s smertnimi težavami rinjal, bodi per meni, in ako bom takrat, ko se bo za mojo večnost razločilo, morebiti od vsih zapušen, o usmiljena Mati! nikar me saj ti ne zapusti! Spomni se takrat, o usmiljena Devica! de še nikdar ni bilo slišano, de bi ti bila koga zapustila, kateri je k tebi pribežal. Amen.

Deset pozdravljenj

k presvetimu Marijnimu Sercu.

O presladki Jezus, po tvojim Božjim Sercu pozdravim in častim presveto Serce tvoje češene, deviške Matere Marije, ktero je tebe vsak čas ljubilo in le za te bilo; milostljivo me usliši in dodeli mi, kar po njeni prošnji od tebe bogoljubno prosim.

1. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo z *vsimi gnadami napolnjeno*, in te ponižno prosim, dosezi mi le eno kaplico iz morja gnad, ktere si ti prejela, svetó živeti in zveličano umreti. — Češena Marija . .

2. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ktero je bilo zmed vsih človeških serc *nar čistejši*, in te ponižno prosim, dosezi in ohrani mi gnado deviške nedolžnosti in čistosti Serca. — Češena Marija . .

3. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ktero je bilo zmed vsih *nar ponižniši*, in te perserčno prosim, dosezi mi pravo, stanovitno ponižnost in spo-

znanje samiga sebe. — Češena Marija . .

4. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo *z gnado molitve in premišlovanja nar obilniši obdarovano*, in te ponižno prosim, dosezi mi posebno veliko gnado *znotranje molitve in premišlovanja*. — Češena Marija . .

5. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo čez vse *nar gorečniši v ljubezni Božji*, in te ponižno prosim, dosezi mi le eno samo iskro te svete ljubezni Božje. — Češena Marija . .

6. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo v terpljenju *nar bolj poterpežljivo*

in nar bolj skušeno, in te ponižno prosim, dosezi mi poterpežljivost in vdanost v vsakim terpljenju in v vsaki bolečini. — Češena Marija . .

7. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo čez vse *nar milostljiviši*, in te ponižno prosim, dosezi mi resnično ljubezin do bližnjiga, in usmiljeno, dobrotno serce. — Češena Marija . .

8. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo zmed vsih *nar močnejši*, in te ponižno prosim, dosezi mi duha močnoserčnosti in zaupanja v pomoč Božjo, de zamorem tudi velike reči dopernašati in prenašati. — Češena Marija . .

9. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim

tvoje presveto Serce, ki je bilo *nar zvestejši*, in te ponižno prosim, dosezi mi stanovitnost in zvestobo v dobrim do konca. —
Češena Marija . .

10. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo *nar bolj zveličano*, in te ponižno prosim, dosezi mi zveličanje ter prostor v nebeškem kraljestvu pri Sercu Jezusovim. —
Češena Marija . .

O predobrotljivi Jezus! teh deset pozdravil perporočim tvojemu Božjemu Sercu, naj se iz njegove neskončne moči poterdijo, de bodo tvoji preblagi Materi Marii prijetne, in de po njeni prošnji dosežem imenovane gnade ter v tvoji ljubezni zamorem sveto živeti in zveličano umreti. Amen.

Opomin. Tukej zamoreš še pervzeti ktere zmed molitev, ki jih najdeš po sv. Obhajilu od 119. do 137.

P e s e m

k Marijnimu presvetimu Sercu.

O Marija, naša ljuba Mati!
Sprejmi v milostno Sercé
Verne vse, k' jih tvoje zvéste množ'ce
Tebi dans perporočé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
K tebi, k tebi kopernijo
Naše misli in željé.

Vse duhovne, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
Naše duše vedno jih težijo,
Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
Spros' naj Bog duhovnam usliši
Njih molitve in prošnjé.

Naše starše, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno Sercé;
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše serca te želé.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Vari, vari, vari njih nedolžnost,
 Vari, de je ne zgubé!

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš Sercé;
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Teb' nezvest noben — nobeden biti
 Vekomej nikolj ne smé!

O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš Sercé;
 Otročiči tvoj' čmo biti:
 To je, to je ljubo imé.

Grešnikam, Marija, ljuba Mati!
 Vlij žal'vanje v njih sercé;
 De čez grehe, čez nesrečne zmote
 Jokajo dokler živé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 O ne pust' de b' nespokorne
 Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Sprosi, de jim zbríše večni Oče
 Vse njih grehe in dolgé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé!

Slehern naj na smertni postlji

Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Naj se jim njih oginj, bolečine.
 Hitro, hitro ohladé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

Tud, če z naših kdo je v vicah,

Oh podaj mu berž roké!

Žive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 K svet' mu Trojstvu vse, o vse pokličí
 Nad oblake, nad zvezdé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

Daj vsim vernim prav živeti,

De svet' raj si perdobé.

Lavretanske litanije.

Ob praznikih Matere Božje in ob sabotah.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog;

Sin, vsiga sveta rešnji Bog;

Sveti duh, resnični Bog;

Sveta Trojica! en sam Bog;

Sv. Marija,

Sv. mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga Stvarnika,

Mati našiga Odrešenika,

usmili se
nas!

za nas
Boga prosil!

Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,

za nas **Boga** prosil!

<p>Kraljica aposteljnov, Kraljica marternikov, Kraljica spoznovavcov, Kraljica devic, Kraljica vsih svetnikov, Kraljica brez madeža izvirniga greha spočeta, Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; zanesi nam, o Gospod! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- ljes; usliši nas, o Gospod! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; usmili se nas, o Gospod! Kriste sliši nas! Kriste, usliši nas! Oče naš. Češena si Marija.</p>	}	<p>za nas Boga prosi!</p>
---	---	--

~~~~~

M o l i t v e

1. K presvetimu Rešnjimu Telesu.

Kadar je izpostavljeno.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinstnosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

2. **K sveti Devici, materi Marii.**

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica; naša Gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica. S svojim Sinam nas spra-

vi, svojimu Sinu nas priporoči,
svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnicam, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedanje žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarja, ki ostaneš Vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila,

devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.
O. In je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati, ki ostaneš Vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ki si iz Gabrie-

lovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas Božja porodnica.

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četrtega.

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov Gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo Luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vsih

lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja! Je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o .

O Bog! ki si po vstajenji svojiga sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razsvetil; dodeli, prosimo, de po njegovi Materi Devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkosti in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! V. Prosi za nas sveta Božja porodnica! O. De bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Materice Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. **K** svetimu Jožefu.

Glejte, modri in zvesti hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete

matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vsih svetnikov, nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj

to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršeni- kam, živim in mertvim v nebeškim kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat.)

Litanije

od žalostne Matere Božje. *)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati žalostna,

Mati objokana,

Mati polna britkost,

za nas
Boga prosi!

*) Te litanije so papež Pij VII. zložili in v mnogih stiskah molili.

Mati brez tolažbe,
 Mati od Sina ločena,
 Mati od težav omagajoča,
 Mati od skerbi prepadena,
 Mati prevžaljena,
 Solzni studenec,
 Zapopadek vsiga terpljenja,
 Podoba poterpežljivosti,
 Skala stanovitosti,
 Sidro zaupanja,
 Pribežališe zapušenih,
 Škit preganjanih,
 Premagovavka nejevernikov,
 Tolažnica revnih,
 Zdravilo bolnih,
 Moč nezmožnih,
 Tišilo viharjev,
 Tolažilo žalostnih,
 Strah preganjavcov,
 Zaklad vernikov,
 Okó prerokov,
 Palica aposteljnov,
 Krona marternikov,
 Luč spoznovavcov,
 Lepota devic,
 Utéha vdov,

za nas Boga prosí!

Veselje vsih svetnikov, za nas Boga
prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i m o.

O Bog, vleci nas k sebi, reši
nas, otmí nas vsih nadlog, po
môči Jezusa Kristusa. Amen.

Zapiši, o visokočešena roka!
svoje rane v moje serce, de bom
ljubezin in bolečino v njem zamo-
gel brati: bolečino, de zamorem
v tebi vsako drugo bolečino pre-

našati! ljubezin, de zavoljo tebe vso ljubezin tega sveta zaničujem. Hvala Bogu in Materi Božji! Amen.

~~~~~

Tri molitve k Materi Božji za srečno smert.

O moja Gospa, sveta Marija! per obilno veliki moči, ktero ti je Bog Oče po svoji vsigamogočnosti dodelil, te prosim, bodi mi v pomoč ob moji smertni uri, in vso silo mojih nevidnih sovražnikov mogočno od mene odverni. —

O moja Gospa, sveta Marija! per spoznanju in modrosti Božji, s kterima te je Sin Božji napolnil, te prosim, razsvetli in poterdi mojo dušo ob moji smertni uri z lučjo svete vere, de je nobena zmota in nobena nevednost ne za-

slepí in v pogubo ne perpelje. —
 Češena Marija.

O moja Gospa, sveta Marija!
 per čezobilni ljubezni, s katero te
 je sveti Duh navdal, te prosim,
 navdihni me v moji smertni uri
 s sladkostjo ljubezni Božje, de
 me ta ljubezin vsiga strahú in
 britkosti reši, in moje serce z ne-
 beškim tolažilam napolni. — Oče
 naš. Češena Marija.

**Molitev za mertve brate in sestre
 te bratovšine.**

Neskončno usmiljeni Bog! us-
 mili se duš vsih mertvih bratov
 in sester naše bratovšine, kateri
 so zavoljo svojih grehov v kraju
 očiševanja perderžani. Daj de njih
 zdihtovanje in goreče kopernjenje
 po odrešenju in po večnim tvojim

kraljestvu pred sedež tvoje milosti pride. V nadomestenje tega, kar so tvoji pravici še dolžni, ti darujem vse tisto, kar je tvoj preljubi Sin na zemlji delal in terpel. Sprejmi, o nebeški Oče! njegovo obilno terpljenje in zasluženje za njih zamude in vnémarnosti; sprejmi njegove britkosti, bolečine in rane za krivice, ktere so ti storili; sprejmi njegovo grenko smert za kazni in strahovanja, ktere še prestatu imajo. Njegova predraga kri, ki je tudi za nje tekla, naj jih očisti, poživi in iz terpljenja odreši. Skaži jim, o nebeški Oče! svojo neskončno milost, in vzemi jih k sebi v večni pokoj, de te bodo v nebesih s tvojimi svetniki vred brez prenehanja hvalili in poveličevali. Amen.

Litanije

v s i h S v e t n i k o v .

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

za nas
Boga prosil!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Bo-
ga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

za nas Boga prosi!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Lovrenc,		
Sv. Vincenc,		
Sv. Fabian in Sebastian,	}	za nas Boga prosita!
Sv. Janez in Pavel,		
Sv. Kozma in Damian,		
Sv. Gervazi in Protazi,		

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregor,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Hieronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Miklavž,		

Vsi sveti škofi in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Francišk,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki, za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

za nas Boga
prosi!

reši nas, o Gospod!

Od treska in hudiga vremena,
 Od šibe potresa,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,
 Skozi skrivnost svojiga sv. včlove-
 čenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in svoje terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod Tolažnika sv. Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sv. cerkev vižraš in ohraniš,
 De pastirja apostolskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sv. veri
 ohraniš,
 De sovražnike sv. cerkve ponižraš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

- De keršanskim kraljem in oklastnikam mir in pravo enovoljnost daruješ,
- De vsimu keršanskimu ljudstvu mir in edinost daš,
- De nas vse v svoji sv. službi poterdiš in obderžiš,
- De naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
- De vsim našim dobrotnikom večne dari dodeliš,
- De duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrotnikov od večniga pogubljenja rešiš,
- De sad zemlje daš in ohraniš,
- De vsim vernim dušam večni pokoj dodeliš,
- De nas uslišiš,
- Sin Božji,
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod! usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Molitve po litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri
pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog!
kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jez pa sim revež in siromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik! Bog!
nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik per nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam
škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po na-
ših grehih,

O. In ne povračuj nam po naših hudo-
bijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči
ga na zemlji, in ne daj ga v vo-
ljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo
svojiga imena večno življenje vsim,
kteri nam kaj dobriga store.

V. Molimo za verne mertvé.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj,
in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni
tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v
te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In vari jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i t o.

O Bog! ki ti je lastno, usmi-
liti se vselej in perzanesti, usliši
naše pohlevne prošnje, de nas in
vse tvoje služabnike, ktere grehov
ketina veže, milost tvoje dobrote
odveže. Usliši, te prosimo, o Bog!
našo pohlevno molitev, in odpusti
nam grehe, ki se ti jih obtožimo,

de nam dobrotljivo s svojim odpušenjem vred mir dodeliš.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika I., našiga papeža, in vodi ga po potu večniga zveličanja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pra-

vične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsigamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. **Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.**

V. Bog, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah per popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetimu Rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog! nebeški Oče! poglej, z očmi svoje neskončne milosti naše reve in

nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije

postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobrimu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo pomoč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočin.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevale, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne,

za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili molit, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

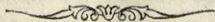
Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in locitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k popoljšanju našiga življenja. Užgi v nas oginj svoje ljubezni! Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji po-

korni otroci, v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. (petkrat).

Nektere posebne pobožnosti.

1. Devetdnevna pobožnost k Marijnimu Sercu.

Kakor so se aposteljni devet dni na prihod svetiga Duha pripravljali, tako tudi bogoljubni ljudje marsikterokrat devetdnevnicó ali devetdnevno pobožnost obhajajo, de bi kako posebno dušno ali telesno dobroto od Boga sprosili. Velikrat je že skušnja pokazala, de ima ta pomoček posebno moč, zaželeno gnado od Boga sprositi.

Kdor tedaj enako pobožnost k Marijnimu neomadežanemu Sercu želi obhajati, postavim: za spreobrnjenje brata, sestre, očeta, matere, prijatla, za hudobniga sina ali hčer, ali za družiga

grešnika, — kdor tedaj to želi, zamore tako le napraviti :

1. Môli *vsakdanjo darovavno* molitev, kakor je na 34. strani, ter vse svoje dobre dela in molitve po Marijnim presvetim Sercu Bogu daruj.

2. Čuj skoz ta čas še prav posebno pridno nad vsimi besedami, mislimi, deli, de ne bo v njih kej napčniga, pregrešniga ali nečimerniga.

3. Spolnuj vse svoje dolžnosti za voljo Boga, de bi ti on to dobroto dal doseči, posebno natanko in s čistim namenam. Po svojih okolišinah zamoreš kako dušno ali telesno delo milosti, kako zunanje mertvenje ali zatajevanje počutkov in kako znotranje posebno zatajevanje opravljati, postavim: kako djanje ponižnosti, poterpežljivosti i. t. d.

4. Prejmi, kakor koli okolšine dopustijo, te dni enkrat ali dvakrat svete zakramente, in moli vsak dan nektere

molitve k Materi Božji, zlasti tudi molitev „Spomni se, o usmiljena Devica i. t. d.“ ali roženkranc, ali litanije.

5. Povzdigni pri svojih delih in opraviilih večkrat serce k Marii in po-
toži ji svojo potrebo z naslednjimi ali
druzimi besedami: „O Marija, pribe-
žališe grešnikov! usmili se tega greš-
nika (te grešnice). — Usmiljena Mati,
ne daj, de bi se ta duša pogubila, za
ktero je tvoj Sin umerl!“ i. t. d.

Če je bolj čisto naše serce, in če
veči naše zaupanje, préd smémo do-
briga nasledka enake pobožnosti pri-
čakovati.

Mlajeve pobožnost,

*ali počeševanje Matere Božje v mescu
velikim travnu.*

Mesec veliki traven (majnik) je
Marii posvečen; nar lepši mesec v letu
se češenju nar lepši Device nar bolj

spodobi. De bi pa véni ta mesec še z veči gorečnostjo Marii Devici posvečevali, so papež Pij VII. z razpisam od 21. sušca 1815 vsim vernim, kateri vsak dan skoz mesec v cerkvi ali doma kako pobožno molitev k Materi Božji ali drugo dobro delo opravijo, vsaki krat odpustke za 300 dni podelili, enkrat v mescu pa popolnoma odpustke, ako ob radovoljnim dnevu gredo k spovedi in sv. Obhajilu in navadno molitev za odpustke v papežev namen (stran 112) molijo. Ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti.

Kako to pobožnost obhajati, je vernim na voljo dano. Kjer se očitno opravlja, imajo kratke nagovore (pripovede), žegen, petje lavretanskih litanij i. t. d.

Pobožnost k Marii

v velikim serpanu.

Tudi veliki serpan je Mariini službi posvečen, ker se v tem mescu obhaja praznik Marijniga presvetiga Serca. V

cvetečim velikim travnu se Marija zlasti časti kakor *Devica* s svojimi nebeškimi cveticami: čistosti, ponižnosti, pohlevnosti, pobožnosti, in tako dalje; v velikim serpanu pa, ki je mesec zorečiga sadja in žita, se Marija zlasti povelečuje kakor gnade polna *Mati* z žegnanim Sadam njeniga telesa Jezus-Kristusam.

Pobožnost se zamore skupno ali pa posamezno obhajati, in se začenja navadno z naslednjim vvodam:

V v o d.

Pridi, sveti Duh, napolni serca svojih vernih in vnêmi v njih oginj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojiga Duha, in bo vse pre-stvarjeno.

O. In boš obnovil lice zemlje.

M o l i m o.

O Bog, ki si serca svojih vernih z razsvitljenjem svetiga

Duha podučil, dodeli nam, de v ravno tem Duhu, kar je prav, razumemo, in se njegoviga tolažila razveseljujemo. Po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Nato se molitev k presvetimu Marijninu Sereu moli, kakor spredej med raznimi molitvami stran 119, in po tem lavretanske litanije na 176. strani.

Češenje svetiga Jožefa

v njegovi sedmeri žalosti in veselju.

1. O prečisti ženin Marije Device, častitljivi sveti Jožef! Kolikor velika je bila tvoja znotranja žalost in serčna stiska, ko si mislil svojo neomadežano nevesto zapustiti; tako neizrečeno je bilo tvoje veselje, kadar ti je bil angel veličansko skrivnost včlovečenja Sinú Božjiga razodel.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, pridobi nam milost, de bo naša duša s pohlevnim tolažilam dobro dopernešeniga življenja in zveličavne smerti zdaj in v smertnih nadlogah s pomočjo Jezusa in Marije razveseljena.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

2. O presrečni očak, častiljivi sveti Ježef! ki si bil izvoljen, imeti čast rednika včlovečene Besede; kako hitro se je tvoja žalost zavoljo ubožnosti novorojeniga Deteta Jezusa, spremenila v nebeško veselje, ko si zaslišal angelsko petje in si uno prečudno lepo ponočno svitlobo začuden gledal.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, sprosi nam od Boga gnado,

de bomo po dokončanim popotvanju tega življenja, že od telesa ločeni, angelsko petje poslušali in svetlobo nebeškiga veličastva uživali.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

3. O prepokorni spolnovavec povelj Božjih, častitljivi sveti Jožef! predraga kri, ki jo je Dete Jezus, naš Odrešenik, osmi dan v tempelnu prelilo, je tudi tebi serce presunovala; ali ime *Jezus*, ki mu je bilo dano, ti ga je vnovič poživilo in s preobilnim veseljem napolnilo.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, sprosi nam per Bogu, de bomo še v življenju vsih grehov očišeni, in se na smertni postelji z nar svetejšim imenam Jezusam

v sercu in v ustih veselo iz tega sveta ločili.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

4. O nar zvestejši svetnik, častitljivi sveti Jožef! ki si se vdeležil skrivnost našiga odrešenja: Simeonovo prerokovanje tega, kar bota Jezus in Marija terpeti mogla, te je sicer s smertno žalostjo navdalo; ali daljno prerokovanje od zveličanja neštivilnih duš, katerim ima on v vstajenje biti, te je z zveličanim veseljem napolnilo.

Zavoljo te svoje žalosti in zavoljo tega svojiga veselja nam perdobi od Boga, de bomo med število tistih šteti, ki bodo po Jezusovim zasluženju in po prošnji deviške Matere Marije enkrat častitljivo od smerti vstali.

Oče naš. Češena Marija . . Čast
bodi . .

5. O prečujoči varh in nar
perserčniši prijatel včlovečeniga
Sinu Božjiga, častitljivi sveti Jo-
žef! imel si veliko skerbí za živež
in varstvo Sinú Narvikšiga, zlasti
ko si mogel ž njim v Egipt be-
žati; ali kakšno veselje si pa tudi
občutil, svojiga Boga vedno pri
sebi imeti in gledati, kako so
egiptovski maliki pred njim na
zemljo padali!

Zavoljo te svoje žalosti in za-
voljo tega svojiga veselja nam
pridobi, de se učimo peklenskiga
sovražnika od sebe odganjati, zla-
sti z ogibanjem nevarnih perlož-
nost, de vsak malik posvetne lju-
bezni in zmote iz našiga serca
zgine; in de se službi Jezusa in

Marije čisto posvetimo, le njima živimo in zveličano umerjemo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

6. O angel na zemlji, častitljivi sveti Jožef! Visoko začuden, de ti je Kralj nebes in zemlje pokorin in na tvoje migleje poslušin, si bil sicer v sercu žalostin, ko si na potu iz Egipta zvedil, de neusmiljeni kralj Arhelaj na Judovim vlada; pa od angela vpokojen, si se vesel z Jezusam in Marijo v Nazaretu vsêlil.

Zavoljo te svoje žalosti in zavoljo tega svojiga veselja nam sprosi od Boga milost, kadar bi bilo naše serce iz škodljiviga strahu v stiski, de se miru dobre vesti razveselimo, z Jezusam in Marijo v sveti varnosti živimo in v sredi nji enkrat umerjemo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast
bodi . .

7. O zgled vse svetosti, častitljivi sveti Jožef! ki si bil brez svojiga zadolženja mladiga Jezusa zgubil, in si ga s perserčno žalostjo tri dni iskal; kako obilno veliko je bilo tvoje serčno veselje, ko si bil Jezusa, svoje pravo življenje, v tempelnu med učeniki zopet našel!

Zavoljo té tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo z ustni in s sercam, poskerbi za nas, de nikoli več Jezusa s smertnim greham ne zgubimo, in ko bi ga vender kterikrat nesrečno zgubili, de ga z neprenehljivim serčnim žalovanjem zopet išemo; de Njega zlasti v svoji smertni uri perpravniga najdemo, nas seboj v nebesa vzeti, de tamkej s

teboj vred njegovo Božje usmiljenje vekomej hvalimo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

Ko je Jezus začel učiti, je bil okoli trideset let star, in so menili, de je Sin Jožefov.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

O Bog! ki si po svoji dobrotljivi previdnosti svetiga Jožefa ženina svoje presvete Matere izvolil; prosimo te, dodeli, ki ga na zemlji svojiga pomočnika častimo, de ga tudi v nebesih besednika imamo, — ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Opomin. Kdor te pobožnosti v čast svetiga Jožefa s spokornim srcem opravlja, zamore naslednje odpustke zadobiti:

1. Odpustke za sto dni enkrat na dan.

2. Odpustke za 300 dni vsako sredo celiga leta, vsak dan devetdnevne pobožnosti pred praznikom svetiga Jožefa, in pred praznikom njegoviga varstva tretjo nedeljo po veliki noči.

3. Popolnoma odpustke o poprej imenovanih dveh praznikih, kdor ta dneva svete Zakramente vredno prejme in te molitve obmoli; tudi ob radovoljnim dnevu enkrat v mesecu, kdor to pobožnost vsak dan celi mesec opravlja, tisti dan svete Zakramente prejme in v namen sv. Očeta moli. Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti. Pij VII. 9. grud. 1819.

K sv. Alojzju.

Kdor naslednjo molitev z očenašem in čenamarijo v stanu gnade Božje in pobožno zmoli, zadobi za 100 dni odpustkov, ki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti. Pij VII. 1802.

M o l i t o.

O sveti Alojzi, ki si z angel-sko čistostjo ozaljšan, jest, tvoj nevredni častivec, zročim tvojimu varstvu čistost svojiga telesa in

svoje duše, in te prosim po tvoji angelskočisti nedolžnosti, perporoči me dobrotno neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, vsih devic Devici, v posebno brambo in obvari me smertniga greha. Nikar ne perpusti, de bi se jest tudi z nar manjšim nečistim madežem oskrunil, temuč ko me vidiš v skušnjavi ali v nevarnosti greha, odženi od mojiga serca vse nečiste misli in nagnjenja, zbudi v meni spomin na večnost in na mojiga križaniga Jezusa, vtisni čutilo strahu Božjiga globoko v moje serce, in unêmi mi ljubezin Božjo, de te nasledovam na zemlji in enkrat v nebesih k Božjimu vživanju pridem. Amen.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

Molitev k prečastiti Devici Marii

*posebno perporočena od sv. Očeta Pija IX.
za ohranjenje čistosti.*

O Gospa moja! O Mati moja!
Tebi se vsiga darujem, in, de se
Tebi vdaniga skazem, Ti dans
posvetim svoje oči, svoje ušesa,
svoje usta, svoje serce, sebe po-
polnoma vsiga. Ker sim tedaj
Tvoj, o dobra Mati! vari me,
brani me, kakor svojo lastnino in
posestvo.

Krajši Molitev v kateri koli skušnjavi.

O Gospa moja! O Mati moja!
spomni se, de sim Tvoj. Vari
me, brani me, kakor svojo last-
nino in posestvo.

Sveti Križev pot

zveličaniga Patra

Leonarda Portu - Mavriškiga

iz ojstrejšiga reda sv. Franciška.)*

Pisavie bukvic svetiga Križeviga pota.

**Razložik, začetik in vrednost svetiga
Križeviga pota.**

Sveti Križev pot je spomin tistiga težavniga pota, po katerim je naš Zveličar hodil, ko je od Pilatuževiga dvora, kjer je krivično k smerti obsojen bil, težki križ na goro Kalvarjo nesel. Ker je naš Gospod na tem potu pod težkim križem neznano veliko terpljenja,

*) Ta križev pot, že med natisovanjem teh bukvic privzet, je bil leta 1842, 4. vel. serp. od visokočast. Sekovskiga škofijstva v **nemškim** jeziku poterjen, in je tukaj poslovenjen pridjan.

bolečin in žalosti preterpel, se ravno zato ta pot imenuje: „*Pot svetiga križa*,“ ali „*Križev pot*,“ „*pot Kalvarije*,“ „*pot bolečin in žalosti*.“

Ker je naš Odrešenik na tem potu dvanajstkrat zadržan, po smerti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne Matere, potem pa v grob, zato se tudi sveti Križev pot v štirinajst Postaj ali Štacionov razdeluje.

Bere se ¹⁾, de je Marija Devica, potem ko je bil Jezus v nebesa odšel, ves čas svojiga življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je njen Sin terpel in čudeže delal. Te misli je tudi bil Leon Papež X. ²⁾. Pobožna Sestra Marija Agreda ³⁾ tudi perpoveduje, de Marija, naša preljuba Mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in de je ondi z žalostnim sercam premišlovala kako grozovitne martre je mogel terpeti njen Sin. Po tem

¹⁾ Lib. 6. Revelat. c. 16. — ²⁾ Breve Regulam profitentibus. — ³⁾ Demit. Civ. Dei. p. 3. lib. 8. Cap. 28.

takim se smé rêči in terditi, de je Marija Devica nar perva sveti Križev pot obiskovala, in to pobožno vajo ali andoht začela.

Obiskovanje svetiga Križeviga pota je premišlovanje britkiga terpljenja našiga Gospoda Jezusa Kristusa per slehernim štacionu. Kakó perjetno je to premišlovanje pred božjimi očmi, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura ⁴⁾ pravi: „*Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih želja, kakor premišlovanje terpljenja, križa in smerti našiga Gospoda Jezusa Kristusa. O prečudno terpljenje! po kteriga premišlovanji se duša takó visoko povzdigne, de ne le samo angelam enaka, temuč vsa božja postane.*“ Sv. Francišk Salezi pravi, de se po premišlovanji Kristusoviga terpljenja nar popred ljubezin Božja v naših sercih vžge; zato ga imenuje nar bližnjo pot k vsim čednostim in k nedolžnimu življenju. Sv. Albert, ⁵⁾ imenovan Veliki,

⁴⁾ Stimul. Divin. amor. C. p. 1.

⁵⁾ Roset. Exercit. 1.

uci, de je premišlovanje Kristusoviga terpljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhim kruhu postil, do kervi gajžlal, ali bós v svete dežele na božjo pot hodil.

M o l i t e v

pred svetim Križevim potam.

M o l i m o.

Začni, prosimo, Gospod, s svojim duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz Tebe začete tudi v Tebi dokončajo. Po Kristusu Gospodu našim. Amen.

Darvanje

svetiga Križeviga pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celiga serca, de sim kdej Tebe, o nar veči Dobrota! razžalil. Darujem Ti ta sveti Križev pot k Tvoji časti v spomin tistiga težavniga pota, po katerim si zavoljo mene uboziga grešnika hodil. Jez želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, de s tem svetim Križevim potam v tem življenji tvojo milost, v pri-

hodnjim pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval, za ktere mu jih darovati želiš, de bi jim k pridu peršli, mu jih zdaj daruj.

Per nekterih štacionih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne mora sam záse več kakor le en sam popolnoma odpustik zadobiti, toraj naj prvi popolnoma odpustik sebi v prid oberne, druge pa za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojiga očeta, matere, brata, sestre, prijatla, ali kteriga drugiga i. t. d.

I. Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s ktero je On krivično sodbo brez vsiga zgovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo

podpisale. Hudoba tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga, in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s sercam, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogimu grešniku! Boš le tedej za nevredno (hudobno) stvar ječo, vervi, ketne in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Jest jih tedej obžalujem, in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim sercam dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo tepenje in suvanje malopridniga ljudstva prenaša! Ti pa pola nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, de se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojimu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kte-

riga so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in móč, vse križe objeti, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, de bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi

ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami poteptan in suvan! Vender ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jest nar bolj zaverženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sim padel! kolikrat sim se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomóč, o Jezus! pomoči per Tebi išem, de ves čas svojiga življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in de

takó v svoji zadnji uri svoje zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Štačion.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, kader sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudiga ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje gre-

he, zavoljo katerih midva tako žalost in martro terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedej, in zdihni s svojim sercam:

O božji Sin Marije! o pre-sveta Mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa! ves raztert in ponižan klečim per vajnih nogah. Jest sim tisti zdajavic, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, de nikdar več ne bom grešil, temuč de bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan pre-mišloval in objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Štacion.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nesti.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Spomni se, de si ti tisti Si-
mon, kateri si nečimernosti sveta
in sladnostim svojih počutkov ves
podveržen, ki svoje križe, ne iz
serca, temuč le ker se jih ubraniti
ne moreš, z veliko nevoljo nosiš.
Oh zbudi enkrat svoje serce, in
usmili se svojiga tako obloženiga
Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse
križe in nadloge, ktere ti bo tvoj
ljubeznjivi Oče poslal. Terdno
skleni, ne samo vse zopernosti s
poterpežljivostjo prenašati, temuč
tudi svojimu Bogu za-nje hvalež-
niga se skazovati; prosi ga ta-
ko le:

O ljubeznjivi Jezus! jest Te zahvalim za toliko perložnost, ktero mi daš, de bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga pergodilo, s poterpežljivim sercam prenesti, in s tem večniga veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! de bom tukej s Teboj jokal in terpel, potlej pa s Teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Štacion.

Veronika podá Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Poglej, in premisli v tem
 pertu sveto obličje svojiga Zve-
 ličarja! Ljubi Jezusa, in skoz to
 ljubezen vtisni njegov obraz v
 svoje serce. O kako srečen boš,
 ako boš z Jezusovim obrazam v
 svojim sercu živel, in z njim v
 večnost pojdeš! De tedej to gna-
 do zadobiš, prosi svojiga Boga,
 in reci:

O moj žalostni Jezus! pro-
 sim Te, vtisni v moje serce sveti
 obraz svojiga obličja, de bom
 brez nehanja na Te mislil, noč
 in dan Tvoje grenko terpljenje
 pred očmi imel, in svoje grehe
 objokoval. O Jezus! s kruham
 Tvojiga terpljenja hočem svojo
 dušo nasitovati, in moje oči bodo
 vselej solze točile nad svojimi
 pregrehami.

Oče nas. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

℞. Ker si s svojim križem svet odréšil.

Premisli, kako Jezus, tvoj
Bog in Gospod, zopet na zemlji
leži, ves oslavljen od velike bo-
lečine, zmartran in zaničevan od
sovražnikov. Premisli, de tvoja
prevzetnost je Jezusa poterla in
ga na zemljo vergla, ter je pre-
nesti ne more. Oh, zapuši svojo
ošabnost, ne bodi več tako na-
puhnjen! Spokori se, in skleni
ponižnejši biti. Reci s skesanim
sercam :

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš; vender Te molim in častim, kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, de bom s tem gnado zadobil, tudi s Teboj v nebeškim kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žené.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, in prevdari v svojim sercu, kako veliko uzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojiga ljubeznjiviga Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kakó moreš v premišlovanji njegove grozovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milostljiviga in ljubeznjiviga se Jezus proti tem revnim ženam skaže! Vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s sercam:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, de se moje serce ne raztopí od solz velike žalosti? Solzé, oh, Jezus! prosim, solzé prave pokore, in serčniga usmiljenja mi daj, de z objokanimi očmi in s skesanim sercam, tiste gnade deležen postanem, katero si

tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me uboziga grešnika, de bom tudi jest poln tolažila na zadnjo uro Tebe viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrésil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On krotka in nedolžna ovčica od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem ter tje

po terdih kamnih vlečen. **O** nesrečni greh, ki samiga Sinu božjiga tako grozovitno martraš! **O** grešnik, ni morebiti tvoj ves poterti, in zmartrani včlovečeni **Bog** vreden tvojih solz? **Oh** reci tedej ves objókan:

O vsigamogočni **Bog**! kateri nebo in zemljo z enim perstam deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? **Oh!** nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sim tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Tode poglej, o **Jezus!** per tvojih nogah zdaj klečím s skesanim sercam, in terdno sklenem, svoji hudobii konec storiti. **Z** objokanimi očmi ti tavžent in tavžentkrat obljubim: nikdar več nočem grešiti. **O** moj **Bog!** nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, o duša! kako je
Jezus, zunej na svojim životu
ves ranjen in stepen, tudi znotraj
z grenkim žolčam martran. Po-
glej, kako On tvojo nesramožlji-
vost, nespodobnost in nečimernost
v oblačilu s svojo nagostjo plačuje,
z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali
moreš svojiga Jezusa brez usmi-
ljenja pogledati? Oh verzi se k
nogam svojiga naziga Jezusa, in
reči k njemu:

O žalostni Jezus! kakó velik razločik je med Tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jest pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj ták želim biti. Oh, jest nisim na pravim potu! **O Jezus!** pelji me Ti na pravo cesto. Stori, de mi bodo vse sladnosti (lušti) tega svetá grenke in zoperne, de bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in de tako vreden postanem, s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezus je na križ perbit.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kader so judje njegovo mesó, kite in žile z žebli prevertali. Oh! kako je to, de se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja martrajo? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe, in reci: O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ perbili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, de bom,

v življenji in v smerti s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Odpri tukej svoje oči, in pre-mišljuj svojiga z žebli na križ perbitiga Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo, in žalijo. Razbojniku obljubi ne-beško kraljestvo, izroči svojo Ma-ter Janezu, perporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako

je tedej moj Jezus umerl? Rés, umerl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi preč, kakor le s ponižnim in skesanim sercam. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jest vem, in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kader Te slišim, tudi za tiste prositi, kateri so Tebe križali. Kaj hočem tedej za Te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jest sim perpravljén, in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdej razžalili. Rés, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim

vse dobrote skazati in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v paradizu.*“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Štacion.

Jezus je s križa snet, in v naročje Marije položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ŕ. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel; kader je ona svojiga mertviga Sina v svoje naročje vzela. Vidila je njega vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat

v svojim sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav zapopadel tvojo žalost in martro? Kdaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojim sercu nositi, in s teboj terpeti? **O** velika Gospa! sprosi mi to gnado, de noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kteri so tebi tako žalost storili; de bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za-te umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

XIV. Štacion.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odréšil.

Premisli tukej žalovanje, zdi-
hovanje, in jokanje Magdalene,
Janeza in družih pobožnih duš,
kader jim je bil Jezus odvzet, in
v grob položen. Zlasti pa si k
sercu vzemi težavo in grenko
žalost Marije, njegove Matere,
kader je iz naročja svojiga lju-
beznjiviga Sina zgubila. V pre-
mišlovanji leté njene žalosti in
njeniga terpljenja se moraš rés
sramovati, de si per obiskovanji

tega Križeviga pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj per tim zadnjim štacionu. Kušni s častjo kamen sv. groba: položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojimu mertvumu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tim grobu ležijočiga Te častim, in molim. Oh! jest želim in vošim Tebe v svojim sercu zapertiga imeti, de bi s teboj sklenjen, po tem svetim Križevim potu k novimu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojiga terpljenja, kteriga sim premišloval, dodeli mi, de bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica; de bojo moje zadnje besede: *Jezus, Ma-*

rija, Jožef! in de svoje zadnje zdiho vanje s tistim zdiho vanjem sklenem, s katerim si Ti na sv. križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojiga Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svét poslal, in s katero je On skoz svojo bitko martro, in grenko smert mene odrešil, Ti darujem ta sv. Križev pot, kateriga

sim s tvojo gnado objiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni, in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov celiga sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa za ktere sim v začetku prosil. **O milostljivi Oče nebeški!** poglej na obličje Kristusa svojiga Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu grešniku! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo **6 Oče našev** in **6 Češena** si Marij. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vender ni ravno potrebna, temuč samo premišlovanje terpljenja našiga Zveličarja je k zadobljenju odpustkov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križeviga pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

P e s e m

per svetim Križevim potu.

Oh, pridite stvarí!
 Kaj, glejte se godí!
 On, kter' nas vse živí!
 Strašno za nas terpí.

1. Štacion.

Razgajžlan, zapljuvan,
 In kronan, zasramvan;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

2. Štacion.

Glej križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje božje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. Štacion.

Opešal je v močéh,
 Podré ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leží potert na tléh.

4. Štacion.

Oh žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. Štacion.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. Štacion.

S pertam Veronika
 Obrisé Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

7. Štacion.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklét!

8. Štacion.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih sere solzé.

9. Štacion.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vender se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. Štacion.

Ko pride na gorô,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. Štacion.

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. Štacion.

Na križi tam visí,
 Oh, sveta téče Krí!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. Štacion.

Marija, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinu častim.
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

14. Štacion.

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga serca.

* * *

O Jezus! hvala zdej
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam daj,
 Te ljubit' vekomaj.

Obiskovanje
Božjiga groba
pri sv. Štefanu.

Perčne se v stolni cerkvi sv. Miklavža v Ljubljani.

„Pridite, in pogledjte, hčere Sionske! kralja Salomona z njegovo krono, z katero ga je kronala njegova mati v dan njegoviga zaročenja, v dan, ko je bilo njegovo serce polno veselja.“ *) — O ve hčere gnade

*) Vls. Pes. 3, 11.

božje, ve duše, ktere Boga ljubite! stopite iz posvetne teme, in premišlujte Jezusa, svojiga kralja, kronaniga z ternjevo krono, z krono zaničevanja in bolečin, z katero ga je Judovska s-hodnica, ona nezvesta mati, kronala v dan njegoviga zaročenja, to je, v dan njegove grenke smerti, po kateri se je on na svetim križi z našimi dušami zaročil. Stopite zdaj sem, in premišlujte, z kakošno ljubeznijo in prijaznostjo nas tukaj Jezus v presvetim Zakramentu pričakuje, ker se z nami v večni ljubezni zaročiti želi.

O moj preljubeznjivi Jezus, koliko si mogel prestati, preden si se nam zamogel v presvetim rešnjim Telesu zapustiti, v katerim se popolnoma z nami skleneš, in naše duše v večno življenje ohr-

niš! Ah, kakošno zaničevanje, kakošne grozovitne bolečine, kakošno strašno smert si mogel pred prestati! — O moj Jezus! ker si ti toliko za nas storil, de bi bili tukej in v večnosti s teboj sklenjeni, te prosim, pridi in skleni se tudi z mojo revno dušo, ona je bila nekdej zavoljo svojih grehov tvoja sovražnica, zdaj pa jo hočeš s svojo gnado tako visoko povzdigniti in počastiti, de je tvoja nevesta. Pridi tedej, o nebeški Zenin! terdno ti obljubim, de ti bom odslej popolnoma zvest. Kakor nevesta, ktera svojiga ženina resnično ljubi, ravno tako bom tudi jest zdaj le v to mislil, kako bi mogel bolj tebi dopadljivo živeti. Zdaj te hočem ljubiti zavoljo tebe samiga, brez lastniga dobička; ljubiti te hočem brez

nehanja in tako popolnoma, de ne bo nobena druga ljubezin več v mojim sercu prostora našla. Ves in popolnoma tvoj želim biti in ostati. — O moj Jezus! pomagaj mi s svojo gnado to spolniti, kar ti tukaj obetam.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; dodeli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častimo, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

I. Štacion.

Jezus se poti od velikih težav tako, de je njegov pot, kakor kaplje kervi na zemljo tekoče.

*Je kdo med vami žalosten, naj móli.
Jak. 5, 13.*

O Jezus, ti si vse z molitvijo začel, molil si tudi na vertu Getzemani pred svojim terpljenjem, ktero se tukej posebno začne, kar sam poveš: Moja duša je žalostna, de mi je za umreti; ker si vidil, kako velikrat de so grešni ljudje razžalili tvojiga Očeta, kteriga si čez vse ljubil. V ti žalosti zavoljo naših grehov nam zveličanje perpravljáš, se popolnoma v Očetovo voljo izročiš ino moliš: Oče, tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih terpljenja od mene, vendar tvoja volja naj se zgodí, in

ne moja. Težave še večji perhajajo, tako, de tvoj pot postane kakor kervave kaplje na zemljo tekoče, ino moliti še ne jenjaš.

O naš Učenik Jezus! daj nam gnado po tvojim nauku in izgledu moliti. Ti si molil tako ponižno, de je bil tvoj obraz osramoten zavoljo obilnosti naših grehov! oči proti nebesam povzdigniti si komej úpaš; uči tudi nas takó ponižno moliti. Ker smo revni grešniki pred tvojim Očetam, zato tudi svoje duše pred njim ponižajmo. Molil si s toliko britkostjo duha zavoljo naših grehov, de je tvoja duša žalostna za smert. Naša britkost duha je pa tako majhna! Močno žalujemo, če se nam kaj zoperniga pergodi, zgubimo kakšino pozemeljsko srečo; malo pa žalujemo, kadar tebe in

tvojiga Očeta z greham razžalimo. Preoberni, o Jezus! naše serca, napolni jih s resnično britkostjo; stori, de bomo greh sovražili in pred njim bežali.

Ti si molil ves vdan v Očetovo voljo, torej si molil: Moj Oče! tvoja volja naj se zgodi, in ne moja. Daj tudi nam gnado, de bomo vselej v Očetovo previdnost izročeni molili, in bomo z vsim dovoljni, kar koli nam bo dodelil.

Molil si tako prestrašen in otožen, de iz žalosti nad našimi grehi kervav pot potiš. Daj tudi nam gnado vselej moliti iz serca, de bodo solze naše goreče molitve pred tron tvojiga Očeta prišle; daj nam pa tudi gnado moliti stanovitno po tvojim izgledu. Potem nas bo Gospodov angel po-

toložil v težavah in močne storil le tebi in tvojimu Očetu služiti.

Zd. **O Jezus!** uči nas prav moliti.

Od. De od Očeta vse za zveličanje potrebno zadobimo.

M o l i m o .

O vsigamogočni Bog, mi te prosimo, dodeli, de bo naša vera, upanje in ljubezin proti tebi zmirej večji; de bodo naše molitve tebi prijetne, in vse za naše zveličanje potrebno dosežemo, po zasluženji našiga Gospoda Jezusa Kristusa, kateri s tabo in svetim Duham enak Bog živi in kraljuje od vekomej do vekomej. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena i. t. d.

II. Štacion.

Pilatuž ukaže Jezusa gajžlati.

Ako kdo hoče za mano priti, naj sam sebe zataji — in hodi za mano.

Mat. 16, 24.

Nedolžniga Odrešenika razte-pajo, gajžlajo, in zakaj? Zato, de bi Pilatuž z gajžlanjem serdite Jude omečil, de bi z Jezusam ta-ko gerdo ne ravnali. Mi smo bili velikrat vredni gajžlanja zavoljo grehov nesramnosti, nevošljivosti, prevzetnosti, lenobe v božji službi, merzlote in raztresenja v molitvi, zavoljo grehov laži, opravljanja, obrekovanja; in ti, ljubeznjivi Je-zus, si hotel biti gajžlan za na-še grehe. To tvojo ljubezin do nas so spremišljevali resnični kristja-ni, so iz hvaležnosti do tebe sebe

zatajevali, niso sejali v mesu, ampak v duhu.

Ti, zavoljo nas gajžlani Odrešenik, daj nam gnado sebe prav zatajevati. Čutimo, de imamo v sebi dve postavi: Postavo mesa, ktera nam tako govori: Sin zemlje! želi, uživaj, kar se perleže poželelju, kar svet obratja; vari in opusti pa vse kar je zoperniga, kar je nasprot svetu in počutkam; — postavo duha, ktera nam zapoveduje: Nič ne stori, kar te Bogu bolj podobniga ne stori; vari se vsiga, kar podobo božjo v tebi omadežva; nič ne želi, nič ne uživaj, nič ne govori, kar Bogu ni ljubo in dopadljivo. Postavo mesa moremo zatreti, postavo duha pa dopolniti, če hočemo zveličanje doseči; ker voske so vrata in tesna je pot, ktera k življenju

pelje. Torej tebe, Jezus! ponižno prosimo, stori nas močne, de se bomo zoper greh, poželenje mesa in svet serčno vojskovali z orožjem božje besede, molitve in posta, kakor so storili tvoji sveti aposteljni, čiste device, bogaboječiči možjé in žené, ubogljivi otroci; ker le takšnim je obljubljena krona večniga življenja.

Zd. O Jezus, daj nam premagati vse sovražnike našiga zveličanja.

Od. De večno krono dosežemo.

M o l i m o.

Vsigamogočni in usmiljeni Bog! od kteriga skoz Kristusovo terpljenje in zasluženje pride, de tebi verni spodobno in hvale-vredno živé: dodeli nam, prosimo, de bomo k tvojim obljubljenim dobro-

tam vselej in povsod z zateranjem poželenja, z molitvijo in postam brez spotikanja tekli. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena i. t. d.

III. Stacion.

Jezusa z ternjem kronajo.

Oče! jest hočem, de tisti, ktere si meni dal, tudi z mano tam bodo, kjer sim jest; de mojo čast vidiijo, ktero si meni dal. Jan. 17, 24.

Jezus, kaj pa tukej delajo s tabo! Vojaki so krono iz ternja splekli in na tvojo glavo postavili; ternje prebode tvojo sveto glavo, iz ktere za nas teče rešna kri; oblekli so te s škerlatastim plajšem in so te zaničevali, kolikor so mogli; dajo ti namest

kraljeve palice terst v roko, in rečejo: Zdrav bodi kralj Judov! in ti jih za uho dajejo.

Veliko je tvoje terpljenje, to spoznamo ljubi Odrešenik! in si vender zmerej pokojniga serca, ker si Očetovi volji popolnoma pokorin. Ti terpiš, de boš nam dal krono večniga življenja; ker smo skoz tvojiga Duha podučeni, de človek zamore biti zveličan v vsakim Bogu dopadljivim stanu. Torej nikdar nočemo misliti: Jest v svojim stanu ne morem Bogu služiti; zakaj njih veliko je, kateri so v ravno tem stanu živeli, in so v nebesih kronani. Mi ne smemo svoje volje dopolnovati, ampak voljo nebeškiga Očeta, in dovoljni bomo s svojim stanam. Bog hoče nam v tem stanu toliko

gnade dati, kolikor nam jo je potreba za zvesto dopolnovanje naših dolžnost. Kraj in opravila človeka ne store svetiga, ampak kristjan goreč v ljubezni božji zamore posvetiti opravila svojiga stanu. Torej, Jezus! daj nam gnado čistiga serca in goreče ljubezni! de bomo tvojimu Očetu zvesto služili tam, kamor nas je postavil; daj nam gnado težke butare svojih opravil voljno prenesti; oberni zaničevanje v očiševanje naših duš, in nas stori dopadljive Očetu v nebesih.

Zd. O Jezus! daj nam gnado dolžnosti svojiga stanu na tanjko dopolniti.

Od. De bomo per tebi večno plačilo vživali.

M o l i m o .

Prosimo te , vsigamogočni Bog , stori , de , kateri k spominu terpljenja našiga Gospoda Jezusa Kristusa , njegovo ternovo krono častimo tukej na zemlji : bomo skoz njega zadobili moč v svojim stanu sveto živeti , in vredni postali v nebesih s častjo kronani biti . Kteri s tabo in svetim Duham enak Bog živi in kraljuje od vekomej do vekomej . Amen .

IV. Štacion.

Jezus nese svoj križ.

Deržite se po Bogu, kakor nar ljubši otroci in hodite v ljubezni, kakor je Kristus nas ljubil. Efes. 5, 1.

Judje komej slišijo , de si ti Jezus , mož bolečin k smerti ob-

sojen, precej pernesejo križ k Pilatuževi hiši, ti vzamejo škerlatasti plajš, in ti dajo navadne oblačila. V ponižnosti križ vzameš na svoje rame, ga voljno neseš. Če so tudi skorej vsi ljudje tistiga časa križ zaničevali, si ga ti, ker nisi na ljudi, ampak na voljo nebeškiga Očeta gledal, posvetil s sv. rešnjo kervjo, in si ga storil za bandero, na katero moremo zmerej gledati, če te hočemo najdi, in v tebi mir uživati.

Daj nam, s težkim križem obloženi Jezus! gnado, de ne bomo gledali na veljavo ljudi, ampak na voljo nebeškiga Očeta, na tvoje življenje in na čast, katero je nar Svetejši pravičnim od vekomej perpravil. Veljava per ljudem je večidel nečimerna; kar svet obraja, je per tebi večidel gnu-

soba; torej tudi mi nočemo žalovati; če nas svet zaničuje zavoljo zvestobe proti tvojimu Očetu, ampak še le veseliti se hočemo, ker smo skoz tvojiga Duha podučeni, de pot poniževanja je v nebesa nar bolj gotova. Hočemo po izgledu Davida Boga pogostama prositi za odvernjenje naših oči, de ne bodo gledale nečimernih reči. Tako se bomo zamogli obvarovati pred malikvavstvam svetá, in števila neumnih ne bomo množili. Kteri le to skerb imajo, si več hvale, premoženja po pravici ali krivici, perdobiti, kar le nekoliko časa terpi, bodo po smerti prišli ob večno čast. Stori Jezus! te prosimo, pogostama spremisliti: de tebe ljubiti, tvoje nauke dopolniti — čast per pobožnih ljudeh in veselje v nebesih pernese.

Zd. O Jezus! daj nam gnado per tvo-
jim **Očetu** časti iskati.

Od. De jo bomo v nebesih na vekomej
vživali.

M o l i m o.

Daj nam te prosimo, vsigamogočni **Bog**, de bomo na sveti križ, kteriga je tvoj edinorojeni **Sin**, naš **Odrešenik** nesel, vedno kakor na bandero gledali; de bomo tako očisteni od nečimernosti tega svetá vse k tvoji časti storili. Kar nam podeli po ravno tistim **Jezusu Kristusu**, **Gospodu** našim, kteri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga **Duha Bog** od vekomej do vekomej. Amen.

V. Štacion.

Jezus na križu še živ.

Moja moč se je usušila, kakor čepina, moj jezik se derži neba mojih ust; ti pa, o Gospod! ne hodi s svojo pomočjo od mene; glej na moje varvanje. Psalm 21, 16. 20.

Jezus! tvoja ljubezin do nas grešnikov je neskončno velika. Še zdej v smertnih težavah na nas, na naše brate in sestre ne pozabiš. Vojaki so vzeli tvoje oblačila, in za nje vadjali. Judje so se ti posmehovali, rekoč: Drugim si pomagal, pomagaj tudi sam sebi, če si Kristus. Tukej pogledaš proti nebesam in moliš: Oče! odpusti jim, sej ne vedó, kaj delajo. Tudi razbojnikov eden te preklinja, drugi ga svari, in spokorjeni te prosi: Gospod! spomni se me, kader boš

v svoje kraljestvo prišel. Ta razbojnik te očitno spozna za Gospoda takrat, kader si bil brez oblačila, ves v kervi, zapušten od svojih in od družih zaničevan; pokazal je tako, de je perpravljen iz ljubezni za te umreti ali marternik biti. Zato mu pa tudi obljubiš: Resnično ti povem, danes boš z mano v paradižu.

Pod križam stoji tvoja mati Marija, ljubeznjivi apostel Janez in nekatere druge bogaboječe žene; pogledaš na mater in na učenca, in rečeš: Žena! glej, ta je tvoj sin! Janez ta je tvoja mati!

Tema pokrije celo zemljo od šeste do devete ure, in ti Odrešenik s velikim glasom zavpiješ: **Moj Bog! moj Bog!** zakaj si me zapustil. Vedil si, de je že dokončano. Na besedo: žejin sim — eden

perteče, gobo z jesiham napolni, na terst natakne, in ti piti da rekoč: Poglejmo, ako Elija pride in njega reši. In kader si jesiha vzel, rečeš: Dopolnjeno je.

Jezus, ti ves v bolečinah pokažeš, de si pravi živi Bog in človek. Kader se človek k smerti perbližuje, je veči del tako slab, de skorej govoriti ne zamore; ti pa z velikim glasam zavpiješ: Oče! v tvoje roke zročim svojo dušo. Ljubezin govori iz tebe, ktera premaga smertne težave. Vse stvarjene reči se čudijo nad tvojo smertjo; zagrinjalo v tempeljnu se na dvoje razterga od zgorej do zdolej; zemlja se trese; skale pokajo; grobi se odperajo; veliko teles svetnikov se je obudilo, in so se po tvojim vstajenji od mrtvih mnogim perkazali (Mat. 27,

53.); stojni poglavar in kateri so z njim bili, s strahom rečejo: Zares je bil ta Sin božji! Ondi je stalo več žen, med kterimi je bila tudi Marija, tvoja mati, o Jezus! Ona je v sercu terpela vse, kar si ti terpel na telesu, in je tako kraljica marternikov postala, ker po besedah svetiga Anzelma je bilo terpljenje duše hujši, kakor telesno martranje; pa ona vender ne medli, ampak stanovitno in poterpežljivo stoji pod križem, na kterim si visel ti, naš Odrešenik! ker v tebi in skoz tebe ljubi čast Očeta in vse ljudi bolj, kakor tvoje telo, in verje, de bo skoz tvoje terpljenje rešen ves človeški rod; verje tudi, de boš tretji dan častitljivo od smerti vstal; de se bo nad tabo dopolnilo, kar si skoz svojiga preroka oznanil: Jest sim

spal in terdno zaspal; in sim vstal, ker me je Gospod obudil. Psalm 3, 6.

Jezus! ti si rekel svojimu nebeškemu Očetu: Zaklanih darov ti nisi hotel, — žganih darov in darov za grehe nisi terjal; takrat si rekel: Poglej, Oče! jest pridem kakor veliki mašnik in veliki dar. Kakor veliki mašnik povzdigneš svoje oči proti nebesam, de bi tvoj dar bil Očetu dopadljiv, kakor veliki dar nagneš svojo sveto glavo, de si v ponižnosti in pokoršini s svojo kervjo in smertjo vse grehe naše in vernih stare zaveze izbrisal.

Ti naš Odrešenik si iz ljubezni do nas sam sebe na križu daroval; torej daj nam gnado, de bomo tudi mi tebi pravi dar iz ljubezni pernesli. Žganih darov

nočeš od nas, ampak hočeš dar ljubezni, dar serc.

Očisti naše serca z ognjem svoje ljubezni, de bomo tebi v prijeten dar pernesli čiste telesa in svete duše; — vero v vse, kar si razodel in nas skoz sveto cerkev učiš; — voljno poterpljenje v vsih zopernostih tega življenja; — zatajevanje sebe. Užgi naše serca, de bomo tebe čez vse ljubili, če tudi nobene notranje sladkosti ne občutimo, če smo tudi od tebe zapušeni. Kakor verjemo, kar ne vidimo, tako hočemo tebe ljubiti, če bi tudi v ti ljubezni nobeniga veselja ne najdli, ker ti si sam na sebi vse ljubezni vreden. Tako bomo s tabo na križ perbiti, smerti se ne bomo bali, ker le tebe išemo, in s tabo sklenjeni biti želimo.

Zd. O Jezus! stori nas nebeškemu Očetu prijetne darove.

Od. De se bomo z veseljem iz tega sveta ločili.

M o l i m o.

O Bog! kateri si hotel, de je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus, kakor veliki mašnik in spravi dar, za nas grešnike na sv. križu umerl: daj nam, prosimo te, skoz neskončno zasluženje njegove smerti, de bomo tebe zavolj tebe vselej in povsod čez vse ljubili, greh sovražili in pravično umerli. Kar nam dodeli po ravno tem Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena i. t. d.

V kapelici božjiga groba.

Jezusovo telo položé v grob.

Gospod, jest bom v miru spal in počival. Psalm 4, 9.

Tvoje telo, milostljivi **Odrešenik!** je začelo še le počivati, ko je mertvo bilo, in nas tako učiš: Vaše serce ne bo nasiteno, ne bo mirno, dokler bote ljubili svet in poželjenje mesa; ampak pravi mir bote zadobili v ljubezni do Boga in nebeških reči. **O Jezus!** prosimo te, stori, de se bomo zmerej deržali tebe, ki nas hočeš potegniti iz vsake nevarnosti, če zajdemo, nas, kakor dober pastir, vzameš na svoje rame, in nas k čedi Očetovih otrok neseš, nas postaviš pred drevo križa, pod katerim vživamo

sladko senco; nas rediš s svetim mesam in sveto kervjo in nas tako storiš močne premagovavce skušnjav. O dobrotljivi Odrešnik! stori, de se bomo tebe in tvojiga Očeta vselej deržali, kakor sveti Janez, skoz ljubezin v tebi prebivali, in ti v nas; de bomo resnični počitik zadobili. Če se pa v naših sercih hočejo vzdigovati valovi nepokoja, zapovej in potihnili bodo. Odženi od nas, kar bi zamoglo mir serca odvzeti; očisti naš spomin od vsih nepokojnih misel; raztergaj vse zveze hudobniga nagnjenja; hočemo si pa tudi mi perzadevati tebi pokoršino skazati, tebi dopasti z deli resnične ljubezni, de bomo enkrat zamogli z prerokam reči: **Gospod!** jest bom spal v miru in v miru počival; jest bom v tebi

večni počitek vžival, kteriga mi nobeden ne bo odvzel.

Zd. O Jezus! napolni naše serca s tvojimi dobrotami.

Od. De resničniga miru vredni postanemo.

M o l i m o.

O Bog, Stvarnik praviga miru, kteri si svojimu Sinu Jezusu častitljiv grob perpravil: daj nam, te prosimo, de bomo s tvojo gnado tukej na zemlji goreči v ljubezni tvojiga Duha vživali mir serca in večni počitek v nebesih. Po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena t. i. d.

V Kristusu bodo vsi oživeni.

1. Kor. 15, 22.

Zdej, ljubi Odrešenik! bolj spoznamo, kaj de si hotel reči s temi besedami: Sin človekov more veliko terpeti in tako v svojo čast iti. Resnično! veliko si terpel zavoljo naših grehov in grehov celiga sveta. O Jezus! z ustajenjem od mrtvih obveseliš vse ljudi, ker nam daješ upanje, de bomo tudi mi enkrat vstali od mrtvih, in tebe gledali. Obveseliš vse grešnike, ko si od mrtvih vstal, — več ne umerješ, in hočeš usmiljenje skazati vsim, kateri koli se v resnici spokore. Obveseliš vse pravične, ker si jih rešil iz predpekla in očišene tukej na zemlji na ravnost v nebesa vzameš. Torej tebe, premagovavec smerti! prosi-

mo v spoznanji svojih krivic, dodeli nam gnado duhovniga življenja, katero smo z greham zgubili; stori, de bomo zanaprej sovražili in se varvali groba, to je, hudobnih navad, neumnih šeg tega sveta; de bomo v grobu zapustili potno ruto in rjuhe, to je, de bodo raztergane vse zvezze grehov in de bomo tebi do smerti zvesto živeli.

Zd. O Jezus! daj nam stanovitnost v sovražtvu greha in v tvoji službi.

Od. De bomo v večno življenje obudeni.

M o l i m o.

O Jezus, vsigamogočni premagovavec smerti, greha in pekla! ti nam odpreš vrata večniga zveličanja, ktere so bile zavolj grehov tako dolgo zaperte. O Zve-

ličar! ti s svojim vstajenjem od mertvih v naših sercih obudiš vero, veselje, upanje in ljubezen; vero in veselje, ker te vidimo iti častitljivo iz groba; upanje, ker si tudi nam čast perdobil; ljubezen, ker si premagal vse sovražnike in smo tudi mi tega premagovanja deležni, stori močne in stanovitne naše želje in naprejvzetja, de po tem novim življenji, ktero si nam perdobil, bomo najdeni vredni večniga zveličanja.

O moj Zveličar! jest sim bil mertev, in ti si mi podelil življenje, ktero sim z greham zgubil. Vreden sim bil večniga pogubljenja, ali ti mi daješ upanje, de se zamorem še spokoriti, mi obljubiš moje telo obuditi v življenje, mi dati večno zveličanje. O neskončna ljubezen! stori, de

bom greh čertil, tebe iz celiga
 serca ljubil, v dobrih delih živel;
 potem mi boš podelil večno življe-
 nje. Daj mi gnado se vredniga
 storiti te dobrote, umreti smert
 pravičnih in se vdeležiti tvojiga
 vstajenja, ktero je življenje telesa,
 življenje gnade, življenje časti.
 Amen.

Molitev

za popolnoma odpustike.

Vsigamogočni, večni Bog! kteri nam po svoji neskončni milosti dolg naših grehov in večne kazni v zakramentu sv. pokore zbríšeš, ker še zmirej časnim kaznim podverženi ostanemo, ki jih naše dela odverniti ne zmorejo, prosimo te ponižno: oberni nam v prid brezkončni zaklad zasluženja tvojiga edinorojeniga Sinu Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in zasluženja Marije Matere, prečiste Device, in vsih Svetnikov, tako de postanemo popolnoma odpustkov deležni.

Za razširjenje keršanske cerkve.

O Bog! poglédaj z očmi svoje neskončne milosti na svojo cerkev, ktera se tukej na zemlji vojskuje: razširi jo po vsim svetu, vari, vižaj in ohrani jo v edinosti; odverni vsako pohujšanje in vse grehe od nje; daj ji moč zoper zasramovanje nejevernikov in zoper sovražnike svojiga sv. Imena; ne zapusti ovac svoje čede, za ktere je tvoj ljubi Sin Jezus Kristus sveto kri preлил; stori nebeški Oče! de bodo vsi ljudje na zemlji Tebe in Jezusa Kristusa, kteriga si poslal, in sv. Duha z pravo vero spoznali, z terdnim upanjem klicali in z popolnoma ljubeznijo ljubili.

Za zatiro krivih vér.

O Jezus, dober pastir! kateri si svoje življenje za svoje ovce dal, in kateri si rekel: „Glejte, jest sim z vami vse dni do konca sveta,“ prosimo te: obvari svojo čedo pred zapeljevanjem taticih, ki pridejo sicer v ovčjih oblačilih, znotrej so pa zgrabljivi volkovi, zateri vse krive vere, in stori, de bodo vsi ljudje na svetu spoznali luč resnice, ktero si iz nebes od svojiga večniga Očeta na zemljo pernesel; stori, de bodo vsi spoznali, de je za vse le en pastir in le en hlev, de bomo tako vsi od vsih zmot rešeni brez razdertja in ločitve vselej tvojo besedo poslušali in do smerti po njé živeli.

Za mir keršanskih poglavarjev.

Sv. Duh! kateri si začetnik sv. ljubezni in praviga miru, daj keršanskim poglavarjem in njih svetovavcam take misli, želje in sklepe, de bojo za novo postavo ljubezni, ktero je naš Gospod Jezus Kristus svojim učencam iz tega sveta gredé dal, vneti spoznali, de so v število božjih izvoljenih poklicani, in de bodo vredni keršanskiga iména; nikoli ne perpusti, de bi od grešnih strast omamljeni kaj zoper tvojo čast in zoper cerkveni mir sklenili, temuč de bojo veliko več vso svojo moč le v to obračali, de bi sebi podložno ljudstvo v nebeški Jeruzalem in v večni mir vodili.

Za verne duše v vicah.

O Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušnje vsih grehov, de milostivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomej do vekomej.

V. Gospod! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

5 Oče našev in Češena si Marija — apostoljsko véro.

1 Oče naš in 1 Češena si Marija za našiga Papeža I., de bi vse tisto želil in z vso močjo storil, kar Bogu dopade.

Perstavik.

Ura katoliškiga kristjana.

Ura je ena. *En* Bog je, *En* Gospod, ki je stvaril nebó in zemljo in vse kar je. *Ena* je previdnost Božja; po ti previdnosti sim tudi jest v takim stanu; naj se izide volja Božja! — *Ena* reč je k zveličanju potrebna, gnada božja, ktera se zgubi tudi z *Enim* samim smertnim greham. Le *Eno* samo dušo imam; če to zgubim, je vse zgubljeno! Le *Ena* sama prava cerkev je; le *En* sam Zveličar Jezus Kristus; *En* poglavar svete cerkve, rimski papež, zdaj Pij IX.; pred njim jih je bilo že 258.

Ura je dve. *Dve* ste zapovedi ljubezni: „Ljubi Gospoda svojiga Boga

iz celiga svojiga serca, iz cele svoje duše, iz cele svoje misli, in iz vse svoje moči; — ljubi svojiga bližnjiga kakor sam sebe. „*Dvojna* je sodba, posebna in vesoljna. *Dva* kraja bota na vekomej terpela: pekel za pregrešne, nebesa za bogoljubne. *Dva* studenca božjiga razodenja imamo: sveto pismo in besedno zročilo. *Dve* zavezi ali testamenta imamo, staro do Kristusa, novo po Kristusu. *Dvojin* je greh, smertni in odpustljivi. *Dvojni* gosposki mora vsak kristjan pokorin biti, duhovski in deželski.

Ura bije **tri**. *Tri* božje peršone so: **Bog Oče**, **Bog Sin**, **Bog sveti Duh**, — vse tri en sam **Bog**. Angeli in zvoljeni duhovi mu neprenehama pojo: **Svéti, svéti, svét** **Gospod Bog** nebeških trum! — *Tri* so božje čednosti: **vera**, **upanje**, **ljubezen**. *Tri* so nar

imenitniši dobre dela: **Molitev**, post, milovšina.

Ura udari štiri. *Štiri* so poslednje reči: smert, sodba, pekel, nebesa. *Štiri* so poglavitne čednosti: modrost, zmernost, pravičnost in serčnost. *Štirje* so v nebo vpijoči grehi; **Bog** nas vari vanje pasti!

Ura je pet. *Pet* imamo cerkvenih zapoved. *Pet* je bilo modrih devic; **Gospod** jih je seboj v večno veselje vzel; *pet* je bilo neumnih, so terkale in terkale; pa **Gospod** jim ni odperl nebeških vrat. *Pet* reči je k zakramentu sv. pokore potrebnih, če tudi le ene same letih nimaš, je nevrédna tvoja spoved.

Ura je šest. *Šest* je grehov zoper sv. Duha. Vari se jih, ker ne bodo lahko kterikrat odpušeni — ne na tem, ne na unim svetu, uči sveto pismo.

Ura sedem. *Sedem* je svetih zakramentov; ne pozabi tretjiga in četrtega pogosto prejemati! *Sedem* je naglavnih grehov, ki so studenci vse nesreče. *Sedem* je telesnih déel milosti, peto imaš večkrat perložnost spolnovati. *Sedem* je dušnih déel milosti: 1. Grešnike svariti; 2. Nevedne podučiti; 3. Dvomljivim prav svetovati; 4. Žalostne tolažiti; 5. Krivico voljno terpeti; 6. Tistim, ki so nas razžalili, iz serca odpustiti; 7. Za žive in mertve Boga prositi. — Vsaki dan imaš perložnost, ktero teh déel deliti. *Sedem* je darov sv. Duha; *sedem* poglavitnim greham nasprot postavljenih čednost: Ponižnost, radodarnost, ljubezin, čistost, zmernost, poterpežljivost, gorečnost v dobrim.

Ura bije osem. *Osem* je zveličanskih čednost: Zveličani so ubogi v

duhu, zveličani krotki, zveličani žalostni, zveličani lačni in žejni pravice, zveličani usmiljeni, zveličani čistiga serca, zveličani mirni, zveličani, kateri zavoljo pravice preganjanje terpe, ker njih je nebeško kraljestvo.

Ura udari devet. Okoli *devete* ure, po judovskim številu, je umrl Jezus na križu, po našim pa ob treh popoldne. *Devet* je ptujih grehov.

Ura je deset. *Deset* zapoved je Gospod Bog na gori Sinaju dal, in Jezus nam jih je bolj na tanko razložil. Kdor po zapovedih živi, bo zveličan.

Ura je enajst. Ob *enajstih* so bili poslednji delavci v Gospodov vinograd poklicani. O Jezus, daj mi, de klicanja v tvoj vinograd ne preslišim!

Ura je dvanajst odbila. *Dvanajst* je aposteljnov Gospodovih: Peter, Andrej, Jakop starši, Janez, Tomaž,

Jakop mlajši, Filip, Jernej, Matevž, Simon, Juda Tadej, Matija. *Dvanajst* členov, ali delov ima apostolska vera.

Zijalostim v premislik.

Ko so bile pričujoče bukvice že blizo konca dopisane, me je samopašno čenčanje dvéh vetrastih žensk v neki prav preklicani oštarii, ko sim mem šel, globoko v serce za-bolelo, in nagnilo, takim, ki brez sramožljivosti z drugim spolam žlobodrajo, te le besede sv. Tomaža v premislik zapisati.

Povej mi ljubi brat, (ljuba sestra)! kaj pomaga, in čimu je sem ter tje letati, povsod veliko viditi in slišati; v nebeško kraljestvo pa ne priti?

Blagor človeku, kateri svoje serce in svoje misli pred vsim razgubljenjem váruje, se berž spét zdihovaje sam v sebi zbere, in Boga za odpušenje prosi.

Gorje tebi, kateri velikrat od doma hodiš, čas po nepridnim tratiš, in druge pohujšuješ!

Kdor je rad domá, in Bogu na skrivnim služi, in veliko móli in svete bukve piše, in pridno sveto pismo bere, in z omečenim sercam svete reči pre-mišluje; tak ima dovolj mirú.

Kdor prazno postopa in čencá, ga je treba ostro posvariti in od občnih pogovorov ločiti, de tistih, kateri so radi priprostiga in otročjiga serca, morebiti ne zapeljá, in jih s svojo nečimernostjo v besedi in v djanju ne pohujša in ne zmoti.

O ti, ki imaš rad nerodno veselje in napčne šale, boj se prihodnjiga ter-pljenja, v katerim boš mogel za vsako némarno, nespametno besedo, za vsako hudobno misel veliko prestati.

Veliko boljši se je tedaj zdaj bati

in varovati in spokorne solze točiti, kakor pa na unim svetu za vsak smertni greh v družbi hudobnih od hudičev jé-čenimu in mučenimu biti. Gotovo de ni šala, ne igra v večnim peklenskim ognju goreti, iz kteriga nobena roka ne more rešiti.

Kdor bi si to prav k sercu vzél, in zvesto večkrat premislil; kmali bi vse posvetno zaničeval, in vse telesne slasti studil, de bi po svoji smerti večnimu terpljenju odšel, in nebeško veselje dosegel.

Gorjé jim že zdaj, pa še bolj v prihodnje, kteri za sodbo Božjo malo marajo, in jim skorej vse malo dé, ker uniga terpljenja na svojim životu še ne občutijo (kteriga kmali v svoj lastni strah in v svojo lastno grozo občutili bodo)!

Svete pesmi.

Per sveti maši.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolénih
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjénih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svéte maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjál.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;

Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori
 Za vas on hoče umreti
 (O človek pomni to!)
 De da ljudém živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem, o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš,

Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud njemu čast gré še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangeliam.

1.

Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Per Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Katér se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod'.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

H kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.

Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devištva ni zgubila!
 Ne pred tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal On tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud' občestvo Svetnikov
 Zédinstvo v en telo.
 Tud' grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvojiga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca v dar jih na.
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh!
 Odvzem z'nad naše vesti
 Težilo vsih pregeh.

3.

Vse naše premoženje
 Ves živež in teló,
 Blago in tud' življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj sončni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo , kristjani ,
 Vsi svojo pésem zdaj ,
 Sapojmo skupej zbrani :
 „Svet, svet na vekomaj !
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč ;
 Nevercam , Bog ! pojemlji ,
 Odvzem jim uma noč !

2.

De sveto luč , katere
 Dozdaj ne vidijo ,
 Spoznajo , udje vere
 Z nam' tvoje bodejo :
 De čast mu skup pojemo ,
 K nebo ga da med nas ,
 Hrup mu vselej ženemo ,
 Z angelci vsi v en glas !

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga ,
 Oko ga ne razloči
 Pa vera znat ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda
 O Bog ! te vidimo.
 Zadosti je beseda
 De tebe vidimo.

2.

Na Iesu nekdam križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previža,
 Je človek tud' se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si za me umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud' vera 'ma oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to véra
 Kristjane podučí,
 Ljubezni neizmera!
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodemo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Katermu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč podal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,

De bodemo z taistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite Missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga daru,
 Zvirk gnade bod' darvanje,
 Nam dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

~~~~~

Sveta Marija pomagaj.

O Kraljica,
 Pomočnica,
 Mati vernikam!
 V nadlogi smo ubogi!
 Oh pomagaj nam,
 Oh pomagaj nam!
 Čez valove in slapove
 Mirno čolnič vod'!
 Gremo trudno in obudno
K teb' na božjo pot.

Zdaj viharji,
 Zdaj požarji
 Nas zadevajo;
 Zdaj vročine,
 Zdaj merzline
K tlam pritiskajo.
O Kraljica, i. t. d.

Celi rane,
 Nam navdane
 Jok sirot usliš!
 Zapušene,
 Razboljene,
 Dobra Mat' obiš!
O Kraljica, i. t. d.

O slepoti,
 Grešni zmoti,
K tebi kličemo.
 Spravo sebi
 Mi po tebi
 Najti upamo.
O Kraljica, i. t. d.

Oljka mira
 Naj izvira
 S tvojiga serca.
 Vsak oblažen,
 Potolažen
 Naj se od tod podá!
 O Kraljica, i. t. d.

Na Šmarni gori.

V višavah kraljuješ — Kraljica svetá!
 Z nebes ogleduješ — dolino solzá;
 Široko se širi — vse tvoje poljé,
 In v tebi so viri — osrečit sercé.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica!
 Češena mi bod'! — O češena mi bod'!

Marija premila! — ti zame skerbiš,
 Marija, je sila, — z nebes se spustiš,
 Med nami prebivaš, — poslušáš svoj ljud,
 In svete razlivaš, — polajšaš nam trud.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Na grešno pot zajdem, — Bog stegne že meč,
 Pa usmiljenje najdem, — pri tebi trepeč;
 Skesana vsa duša — se k tebi podam,
 Po tebi odpuša — Bog grehe mi sam.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Me grenke težave — bolezní deržé,
 Ali druge zmotnjave — preostro moré,
 Na goro pritečem — pri tebi klečim,
 Besedo ti rečem, — si serce ohladim.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija, ti draga! — prav Božji si sad;
 Marija preblaga! — studenec si gnad,
 Nad tabo raduje — se vsako okó,
 In vsak obiskuje — rad Šmarno goró.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija! ostani — mi Mati vselej,
 Marija me brani! — grešiti ne daj!
 Nauč' me, Danica! — pravično živet',
 Pomagaj, Kraljica! — nebesa prejet'.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica.
 Češena mi bod'!

Salve Regina.

Češena bodi, o Kraljica,
 Nebes in zemlje Ti Gospa!
 Mogočna usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija k Tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod' presveta Mati,
 O Mati božje milosti!
 Tako Te smemo imen'vati
 Ker porodnica Božja si,
 Marija, k Tebi uboge reve i. t. d.

Češena — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo Te,
 Častito Tebi to češenje
 Kō Mater Jezusovi gre.
 Marija, k Tebi uboge reve i. t. d.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša Ti sladkost!
 Češena Pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k Tebi i. t. d.

Oči prijazno v nas obrni,
 O Sladka in Dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k Tebi i. t. d.

Marii brez madeža spočeti.

V preslavni spomin 8. grudna 1854.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Enake nima več nebó,
 Okrog presvitle žarke lije,

Le v njo ozéra se oko.
 Ta zvezdica, Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Na nebu zarja se razgrinja
 Čistejši, lepši od zlatá,
 Prelepo se okrog otrinja,
 Nebeških žarkov svit imá.
 Ta zarja, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Med ternjem roža pricvetela,
 Prežlahtnost njena se razgre,
 V lepoti svoji neovenela
 Edina krasna nam cveté.
 Ta roža, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Pregrehe noč je zemljo krila,
 In dolg težil človeški rod;
 Le ena hči je prosta bila,
 Si njo je mater zbral Gospod.
 Edina hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Devica čista in presveta,
 Vsih milosti napolnjena,
 Od greha čisto vsa izvzeta
 Edina hči Adamova!
 Naj lepši vsih, Devica, si!
 Brez madeža spočeta ti!

M a r i i.

Ti edina,
 O Marija!
 Za nevesto zvoljena
 Si od svetiga Duha.
 Tebi, lepa,
 Naj razlega
 Slavno petje se glasno,
 Naj odmeva clo v nebo!

Ti le sama
 Si odbrana
 Lilija brez madeža,
 Čista Mati Jagnjeta.
 Počešeno
 Čez vzo zemljo
 In nebo je tvoje imé,
 Slava, slava tebi gré!

Tebi mili
 V solz dolini
 Revni se zročujemo!
 Za pomoč te prosimo.
 Ti nas brani
 V sili vsaki!
 Daj živeti nam lepó,
 Dozoreti za nebó!

V spomin Šmarne gore.

O Marija! ljuba Mati.
 K teb' na goro pribežim!

Pred altar se tvoj podati,
 Zdihovati k teb' želim.
 Tukej v svetotihem kraji
 Milost svojo nam deliš,
 Nas navdajaš, bližaš raji
 Serca sladko poživiš.

Vse britkosti in težave
 Tukej dušo zapusté,
 Vse posvetnosti, zmotnjave
 V tvojim blišu se jasne.
 Ti nam sladke misli vlivaš,
 Nas pregrevaš do sercá;
 Rajski dom nam že odkrivaš, —
 V tebi klije sreča vsa!

Oh kak sladko mora biti
 V raji večnem tamkej še!
 Kjer radost zamore piti
 Z tabo, Mati, večno se!
 Prosim, ljuba, oh pripelji
 Enkrat k sebi me v nebó!
 Zadovolji moji želji —
 Veseliti se s tabó!

Ljubezen do Marije.

Za Te, o Marija moja zala
 S celim svojim sercam kopernim,
 Si z vezmi ljubezni me zvezala,
 O zato naj le za Te živim.

Si zmed vsih nar lepši Ti odbrana,
 Si nar gorši kar jih svet ima.
 O še več, saj Ti si vsa obdana
 Z zlatim kinčem celiga sveta.

Tu na zemlji ni nobene take,
 Ni je tako lepe, kot si Ti;
 De gotovo! Tebi le enake
 Tudi clo še tam v nebesih ni
 O Marija! sladka Ti Devica!
 Ti nar lepši, Ti nar gorši si;
 Ne le zemlje, tud' nebes Kraljica,
 Tebe v svojo ljubo zbral sim si.

Kadarkolj za Tabo se oziram,
 Vidim Tvoj prelepi obraz, oči
 Od ljubezni serčne skor umiram,
 In serce pijano omedli.
 Toraj mi dovoli, serčno zala!
 De se Tvoj imenovati smem.
 Če ne boš ljubezni mi skazala
 Pa popred gotovo proč ne grem!

Ko pa boš ljubezen mi skazala,
 In ko zvedil bom, de ljubiš me,
 Takrat, o Marija moja zala,
 Takrat srečen bom čez druge vse.
 In ko serce moje bo se vnelo.
 Od ljubezni Tvoje, vzemi, daj
 Célo Jezusu, de bo gorelo
 Zate in za Njega vekomaj!

Marii, prečisti Devici.

(Za sveto leto.)

♪
Zari se. Danica veselo priplava.
 O Marija! Ti Danica,
 Ti prečista si Devica!
 O Marija! davno že to vém.
 Si vsa lepa, si vsa sveta,
 Si od greha izvzeta
 To očitno jest spoznati smém.
 To očitno jest spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.
 Ti Marija! si Kraljica,
 Si vsih devic Devica!
 To povzdigne te čez angele.
 Ti brez madeža spočeta
 Si Devica — Mati sveta!
 Le še više to povzdigne Te.

Noč pride. Že solnce za goro zahaja,
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal
 Bodi meni Pomočnica!
 De bom s tabo, o Devica!
 U nebesih večno kraljeval.

Slava Marii, naši Materi I.

Tebi Marija, o Mati premila!
 Rad bi jaz pesmico novo zapel;

Rad bi razlil ti vse serčne čutila;
 Revše ne vem le kako bi začel.

Veš, o Marija! kako čem začeti?
 Šel bom na griček in tam bom začel:
 Slava Marii, oj slava prelepi,
 Tako, o Marija! bom tebi zapel.

Klical bom tamkej na griču krog sebe,
 Klical bom brate, naj z mano pojo;
 Klical bom sestre naj slavijo Tebe,
 Mladi in stari naj slavo ženo.

Divje zverine naj Tebe častijo,
 Voda po grapi naj Tebi šumlja;
 Tički preljubi naj ti žvergolijo
 Veterc po gojzdu naj Tebi pihlja.

Hribje, planine, gorice, doline,
 Travniki, logi, široko polje.
 Gojzdi, ravnine in sterme meline,
 Vsi naj Te z mano, o Mati! časté.

Naj se razlega po silni daljavi,
 Naj se odmeva in vedno glasi,
 Krog in okrog po zračni višavi:
 „Slava Marii!“ naj večno doni.

Slava Marii, naši Materi II.

Slava Marii v nebesih visocih,
 Kjer se z Zveličarjem vred veseli;
 Slava ji zemlja po krajnah širocih,
 Kamor obrača premile oči.

Angelski kori nje hvalo zglasujte,
 Ker je Kraljico vam dal je Gospod;
 Trume izvoljenih jo povišujte,
 Ker je oblast ji zročena povsod.

Družba očakov, prerokov ji spevaj,
 Mat' in Devica prečudna je to.
 Zbor apostoljski nje čast razodevaj
 Hvali jo svojo visoko Gospo.

Verste mučencov se nje opogibajte
 Krona nje zmage naj krasniši je.
 Slovesno jo spoznovavci spremljajte,
 Ona posoda svetosti je vse.

Pojte veselo ji v raji device
 Čistosti venec nar lepši je njen.
 Poveljučujte jo gor vse svetnice
 Blagoslovljena je v množici žen.

Tudi jo verni vsi tukaj slavite
 Mati nam dana je vsim od Bogá;
 V njo se narodje iz zmot obrnite —
 Svetla danica je v sredi tema.

~~~~~

Slava Marii, naši Materi III.

Tebe Marija želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar.
 Sklenil sim zvesto te vselej ljubiti
 O ne zaverzi darilca nikdar.

Zgornji veršiček je limbarček beli,
 Čistiga serca podoba naj bo!
 Čistost darujem na duši ti celi
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je:
 S sercam ponižnim, kot ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati Te!

Tretja cvetlica, kot iskra zareča.
 V šopku tak svitlo naproti migla;
 Tako zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, o Mati! iz moj'ga serca!

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebe, ki Mati vse milosti si,
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo ti večno iz cele moči!

V sreči, nesreči in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmiraj častil,
 Upam pa tudi, de v rajski blišavi
 S tabo tam gori se bom veselil!

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih je oblakov se;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši, kakor zvezde vse.

Clo stvarjenja kras nar večī
 Nje lepoti ni enak,
 Solnca žar svetlo goreči,
 Je prot' Nji le temen mrak.

Glej, Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja.
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v krasu rajskim se;
 Bolj kot zlato solnce čista,
 Lepši kakor zvezde vse.

Solnce nekđaj ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se nični vse bo to;
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal:

Ti, Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v Večnimu spočeta
 Čista vsa brez madeža. —

Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi,
 Je oblake gor pripel:

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Ko besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsot:
 Takrat Ti pri Njem si bila,
 Z njim ravnala si že vse
 V Njem se vedno veselila
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad-te obilno zлил,
 Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz Tebe je priklil:
 Torej vse te srečno števa,
 O velika Ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih svetá.

Kapelica

po Liguorju Alfonzu,

Kapelica stala verh gore zelene
 Razdrapana revna že skoraj brez stene,
 Podoba Marije še notri stoji
 Brez krone, brez suknice lice prahni,
 Že serce ji pokaže trese se roka,
 De komaj derži še v naročji otroka;
 Pa grešnik zaljubljen le v časno blago,
 Gre memo in še ne ozre se na njo.

Čez goro hiti gospodinja prevzetna,
 Tam memo tud deklica hodi posvetna,
 Za njima obrača Marija oko
 Pa le ne ozre se nobena na njo.

Tam gre gospodar in se še ne odkrije
 Tam truma mladenčev nesramno le vpije;
 Bogati in revni tam memo gredo,
 In glej, na Marijo se še ne ozro.

Al res, o Marija! si tak zapušena,
 De nate ne ozre se duša nobena
 Ne boj se že Nežica žene ovce,
 Ki usmiljeno klije ji v persih serce.
 K Mariji v kapelico Nežica teče
 Jo vidit tak revno, ji ginjena reče:
 Kak vboga si Mati in Dete tvojo,
 Na suknjo mojo da vaji zeblo ne bo.

Že venčikov z vertnic in limbarjev splete
 Ovenča kapelico Marijo in Dete,
 Poklekne in moli kak lepa si zdaj,
 Za to daj ti meni svet raj.
 Glej rajska svitloba kapelco obsije
 In čuje se glas iz podobe Marije:
 Za suknjico tvojo, za vence cvetlic
 Bom v raju te venčala s krono devic.

Mariji je Nežica zvesta ostala,
 In s čistosti vencam v Gospodu zaspala;
 Za suknjico dano, za vence cvetlic
 Zdaj venča Marija jo s krono devic.

OBSEK.

	Stran
Nektere besede od bratovšin	3
Začetek matere bratovšine Marijniga presveti- ga Serca	8
Namen te bratovšine	16
Začetek bratovšine Marijniga Serca pri svetim Petru v Ljubljani	18
Postave Šent-Peterske podružnice	19
Kaj se družnikom te bratovšine posebno perpo- ročuje	22
Odpustki za družnike Marijniga Serca	24
Še nekteri opomini	26

Pobožne molitve in opravila.

Memorare sv. Bernarda	31
Zjutranje molitve	32
Darovavna molitev	34
Večerne molitve	35

Vsak dan obuditi	39
Sveta maša	41

Zakrament sv. pokore.

Jezus govori duši od potrebne večkratne spovedi	65
Molitev pred spraševanjem vesti	70
Spraševanje vesti	71
Molitev za resnično obžalovanje grehov	81
Djanje obžalovanja	82
Sklep se poboljšati	83
Molitev napčno sramožljivost na spovedi pre- magati	84
Molitev po spovedi	86
Sklepna molitev	87

Sveto Obhajilo.

Besede Jezusove k duši, ki je k sv. Obhajilu namenjena	90
Molitev pred sv. Obhajilam	97
Tri božje čednosti	97
Molitev sv. Tomaža	101
Molitev sv. Bernarda	103
Namen per sv. Obhajilu	105
Po sv. Obhajilu	106
Molitve po sv. Francišku Salezju in Alfonzu Ligvorju	106
Molitev za odpustke	112
Besede Jezusove do duše po sv. Obhajilu	114

Razne molitve.

Molitev k presv. Marijnimu Sercu	119
Pohvala k presv. Sercama Jezusa in Marije	122
Darovanje samiga sebe Marii	123
Molitev za Marijno brambo in prošnjo	125
Molitev sv. Terezije za spreobrnjenje grešnikov	127
Za blagor sv. Cerkve	128
Za blagor škofije	129
Za ohranjenje sv. vere v domovini	130
Za razširjanje sv. vere	132

Cerkvene molitve.

Za spokorniga duha	134
Za odpušenje grehov	134
Zoper hude misli	135
Za dar čistosti	135
Za ponižnost	136
Za poterpežljivost	136
Za keršansko ljubezin	137
Besede Jezusove do duše od nevredniga Obhajila	137

Obiskovanje sv. Reš. Telesa.

Besede Jezusove do duše od obiskovanja svetiga Rešnjiga Telesa	141
Pobožnost pred sv. Rešnjem Telesam	145
1. Pozdravljenje Jezusa v nar svetejšim Za- kramentu	146

2. K Jezusovim Sercu	149
Molitev k Jezusovim Sercu za dar čistosti	154
Litanije od presv. Jezusoviga Serca	155
Molitev	161

Počesevanje Marije pred njenimi altarji,

zlasti za popoldansko opravilo	162
Litanije od presv. Marijniga Serca	162
Molitev	165
Serčna molitev k Materi Božji, si jo mater izvoliti	166
Deset pozdravljenj k presv. Marijnimu Sercu	168
Pesem k Marijnimu Sercu	173
Lavretanske litanije z molitvami	176
Litanije od žalostne Matere Božje	188
Molitev	190
Tri molitve k Materi Božji za srečno smert	191
Molitev za rajnce brate in sestre te bratovšine	192
Litanije vsih Svetnikov z molitvami	194

Nektere posebne pobožnosti.

Devetdnevna pobožnost k Marijnimu Sercu	211
Mlajeva ali majnikova pobožnost	213
Pobožnost k Marii v velikim serpanu	214
Češenje sv. Jožefa	216
Molitev k sv. Alojzju	224
Molitev k prečastiti Devici Marii	226

Sveti križev pot.

Razložik, začetik in vrednost sv. Križeviga pota	227
Pesem per sv. Križevim potu	258

Obiskovanje Božjiga groba

pri sv. Štefanu	262

Molitev za popolnoma odpustike	292
Za razširjenje keršanske cerkve	293
Za zatiro krivih vér	294
Za mir keršanskih poglavarjev	295
Za vérne duše v vicah	296

Perstavik.

Ura katoliškiga kristjana	297
Zijalostim v premislik	302

Svete pesmi.

Per sv. maši	305
Sveta Marija pomagaj	314
Na Šmarni gori	315
Salve Regina	316
Marii brez madeža spočeti	317
Marii	319
V spomin Šmarne gore	319
Ljubezen do Marije	320
Marii prečisti Devici	322
Slava Marii naši Materi I.	322

Slava Marii naši Materi II.	323
Slava Marii naši Materi III.	324
Čisto spočeti Devici	325
Kapelica, po Liguorju Alfonzu	327

Opomin. Ako bo kej dobička pri teh bukvicah, se bo razun spisnih stroškov obračal za sv. maše, ki se beró za spreobrnjenje grešnikov in za žive in mertve brate in sestre pri bratovskim altarji pri sv. Petru v Ljubljani. Kdor tedej bukvice kupi, se bo ob enim tudi te duhovne dobrote vdeležil.

Založila bratovšina Marijniga Serca.

Natisnil J. Rudolf Milic.

an.
23
24
25
27

eh
cal
š-
pri
ni.
di

